

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6789 *Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

ÍNDEX

- Capítol I. Disposicions generals.
 - Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació.
 - Article 2. Definicions.
 - Article 3. Objectius de la resolució.
 - Article 4. Principis de resolució.
 - Article 5. Valoració.
- Capítol II. Actuació precoç.
 - Secció 1a Planificació de l'actuació precoç.
 - Article 6. Pla de recuperació.
 - Secció 2a Ajuda financera intragrup.
 - Article 7. Acords d'ajuda financera dins d'un grup.
 - Secció 3a Actuació precoç.
 - Article 8. Condicions per a l'actuació precoç.
 - Article 9. Mesures d'actuació precoç.
 - Article 10. Intervenció o substitució provisional d'administradors com a mesura d'actuació precoç.
 - Article 11. Seguiment de les mesures d'actuació precoç i informació a les autoritats de resolució.
 - Article 12. Coordinació de les mesures d'actuació precoç en grups d'entitats de la Unió Europea.
- Capítol III. Fase preventiva de la resolució.
 - Secció 1a Planificació de la resolució.
 - Article 13. Plans de resolució.
 - Article 14. Plans de resolució de grup.
 - Secció 2a Avaluació de la resolubilitat.
 - Article 15. Avaluació de la resolubilitat d'entitats.
 - Article 16. Avaluació de la resolubilitat de grups.
 - Article 17. Obstacles a la resolubilitat d'entitats.

- Article 18. Obstacles a la resolubilitat de grups.
- Capítol IV. Resolució.
- Article 19. Condicions per a la resolució.
- Article 20. Concepte d'entitat inviable.
- Article 21. Obertura del procés de resolució.
- Article 22. Substitució de l'òrgan d'administració i els directors generals o assimilats com a mesura de resolució.
- Article 23. Contingut de la decisió relativa a la iniciació dels processos de resolució.
- Article 24. Obligacions de notificació i publicació.
- Capítol V. Instruments de resolució.
- Secció 1a Instruments de resolució.
- Article 25. Definició dels instruments de resolució i regles generals.
- Article 26. Venda del negoci de l'entitat.
- Article 27. Entitat pont.
- Article 28. Societat de gestió d'actius.
- Article 29. Règim de la transmissió d'actius.
- Article 30. Règim de supervisió de les societats de gestió d'actius.
- Secció 2a Operacions de recapitalització.
- Article 31. Operacions de recapitalització amb utilització dels recursos del Fons de resolució nacional.
- Article 32. Accions ordinàries o aportacions al capital social.
- Article 33. Instruments convertibles en accions ordinàries o aportacions al capital social.
- Article 34. Règim especial de la subscripció o adquisició per part del FROB dels instruments de recapitalització.
- Capítol VI. Amortització i conversió d'instruments de capital i recapitalització interna.
- Secció 1a Disposicions generals.
- Article 35. Amortització i conversió d'instruments de capital i recapitalització interna.
- Article 36. Import de la recapitalització.
- Article 37. Efectes de l'amortització i conversió dels instruments de capital i la recapitalització interna.
- Secció 2a Amortització i conversió d'instruments de capital.
- Article 38. Amortització i conversió d'instruments de capital.
- Article 39. Regles per a l'amortització o conversió dels instruments de capital.
- Secció 3a Recapitalització interna.
- Article 40. Recapitalització interna.
- Secció 4a Passius admissibles per a la recapitalització interna.
- Article 41. Passius admissibles per a la recapitalització interna.
- Article 42. Passius exclosos obligatòriament de la recapitalització interna.
- Article 43. Passius susceptibles d'exclusió de la recapitalització interna per decisió del FROB.
- Article 44. Determinació del requeriment mínim de fons propis i passius admissibles.
- Article 45. Eliminació dels obstacles que impedeixin la recapitalització interna.
- Article 46. Reconeixement contractual de la recapitalització interna.

- Secció 5a Aplicació de l'instrument de recapitalització interna.
- Article 47. Tractament dels accionistes.
- Article 48. Seqüència i regles especials de la recapitalització interna.
- Article 49. Pla de reorganització d'activitats.
- Secció 6a Altres contribucions a la recapitalització interna.
- Article 50. Condicions per a la contribució del Fons de resolució nacional.
- Article 51. Fonts alternatives de finançament.
- Capítol VII. FROB.
- Secció 1a Naturalesa, composició i règim jurídic.
- Article 52. FROB.
- Article 53. Mecanismes de finançament i dotació pressupostària.
- Article 54. Comissió Rectora.
- Article 55. President.
- Article 56. Control parlamentari.
- Article 57. Cooperació i coordinació amb altres autoritats competents nacionals.
- Article 58. Cooperació i coordinació amb altres autoritats internacionals.
- Article 59. Deure de secret.
- Article 60. Aplicació de la normativa de competència.
- Article 61. Adopció de recomanacions internacionals.
- Secció 2a Facultats del FROB.
- Article 62. Facultats del FROB.
- Article 63. Facultats mercantils.
- Article 64. Facultats administratives generals.
- Article 65. Caràcter executiu de les mesures.
- Article 66. Exclusió de determinades condicions contractuals en l'actuació precoç i la resolució.
- Article 67. Transmissió parcial d'actius i passius.
- Article 68. Mesures d'urgència.
- Article 69. Publicitat.
- Article 70. Facultats de suspensió de contractes i garanties.
- Capítol VIII. Règim processal.
- Article 71. Accions contra les decisions i els acords del FROB adoptades en l'exercici de les seves facultats mercantils que preveu l'article 63.
- Article 72. Especialitats del recurs contra les decisions i els actes administratius dictats en el marc de processos d'actuació precoç i resolució.
- Article 73. Especialitats del recurs contra les decisions i els actes administratius dictats en matèria d'amortització o conversió d'instruments de capital i recapitalització interna.
- Article 74. Impossibilitat d'execució d'una sentència dictada en els recursos contenciosos administratius a què es refereixen els articles 72 i 73.
- Capítol IX. Règim sancionador.
- Secció 1a Disposicions generals.
- Article 75. Disposicions generals.
- Article 76. Competència per a la instrucció d'expedients.
- Article 77. Prescripció d'infraccions i sancions.

Secció 2a Infraccions.

- Article 78. Classes d'infraccions.
- Article 79. Infraccions molt greus.
- Article 80. Infraccions greus.
- Article 81. Infraccions lleus.

Secció 3a Sancions.

- Article 82. Sancions.
- Article 83. Sancions per la comissió d'infraccions molt greus.
- Article 84. Sancions per la comissió d'infraccions greus.
- Article 85. Sancions per la comissió d'infraccions lleus.
- Article 86. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions molt greus.
- Article 87. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions greus.
- Article 88. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions lleus.
- Article 89. Criteris per a la determinació de sancions.
- Article 90. Responsabilitat dels càrrecs d'administració o direcció.
- Article 91. Nomenament temporal de membres de l'òrgan d'administració.

Secció 4a Normes generals de procediment.

- Article 92. Procediment per a la imposició de sancions.
- Article 93. Executivitat de les sancions i impugnació en via administrativa.

Disposició addicional primera. Estructura i funcionament de les autoritats de resolució preventiva.

Disposició addicional segona. Termini per a la dotació del Fons de resolució nacional.

Disposició addicional tercera. Règim jurídic aplicable a les garanties constituïdes a favor del FROB i del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.

Disposició addicional quarta. Mecanisme únic de resolució i Fons únic de resolució.

Disposició addicional cinquena. Conservació de registres de contractes financers per part de les entitats.

Disposició addicional sisena. Integració dels fons de garantia de dipòsits en caixes d'estalvis, establiments bancaris i cooperatives de crèdit.

Disposició addicional setena. Referències a la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.

Disposició addicional vuitena. Autoritat de resolució espanyola en l'àmbit del mecanisme únic de resolució.

Disposició addicional novena. Entitats financeres i altres tipus de societats.

Disposició addicional desena. Plans generals de viabilitat.

Disposició addicional onzena. Constitució de la Comissió Rectora del FROB.

Disposició addicional dotzena. Capital autoritzat per a la conversió d'instruments de capital en cas que es produeixi una circumstància desencadenant.

Disposició addicional tretzena. Personal del Banc d'Espanya al FROB.

Disposició addicional catorzena. Règim aplicable en cas de concurs d'una entitat.

Disposició addicional quinzena. Efectes dels processos d'actuació precoç i resolució sobre la continuïtat de les activitats d'una entitat.

Disposició addicional setzena. Taxa per les activitats dutes a terme pel FROB com a autoritat de resolució.

Disposició addicional dissetena. Règim jurídic de l'Institut de Crèdit Oficial.

Disposició transitòria primera. Règim aplicable a determinats procediments de reestructuració, recuperació i resolució.

- Disposició transitòria segona. Normes sobre recapitalització interna.
- Disposició transitòria tercera. Procediments administratius i judicials iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor.
- Disposició transitòria quarta. Aportacions anuals al compartiment de garantia de dipòsits.
- Disposició transitòria cinquena. Meritació de la taxa per les activitats dutes a terme pel FROB com a autoritat de resolució durant l'any 2015.
- Disposició transitòria sisena. Adaptació a les novetats de la Directiva 2013/50/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2013.
- Disposició transitòria setena. Aplicació de la disposició final primera i del Reglament (UE) núm. 909/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, sobre la millora de la liquidació de valors a la Unió Europea i els dipositaris centrals de valors i pel qual es modifiquen les directives 98/26/CE i 2014/65/UE i el Reglament (UE) núm. 236/2012.
- Disposició derogatòria.
- Disposició final primera. Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.
- Disposició final segona. Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.
- Disposició final tercera. Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.
- Disposició final quarta. Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.
- Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.
- Disposició final sisena. Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.
- Disposició final setena. Modificació del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.
- Disposició final vuitena. Modificació de la Llei 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit.
- Disposició final novena. Modificació del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats de capital.
- Disposició final desena. Modificació del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.
- Disposició final onzena. Modificació de la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.
- Disposició final dotzena. Modificació de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.
- Disposició final tretzena. Modificació de la Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.
- Disposició final catorzena. Títols competencials.
- Disposició final quinzena. Incorporació de dret de la Unió Europea.
- Disposició final setzena. Facultat de desplegament.
- Disposició final dissetena. Entrada en vigor.

PREÀMBUL

I

La complexitat creixent del sistema financer, a causa de la mida de les entitats que l'integren, l'augment de la sofisticació dels productes amb què actuen, així com de la seva elevada interconnexió, exigeix que els poders públics disposin de mecanismes i poders

reforçats per afrontar la potencial situació de dificultat en què es poden trobar les entitats de crèdit o les empreses de serveis d'inversió, i que respectin la idea essencial subjacent a tot l'articulat de la Llei d'evitar qualsevol impacte en els recursos dels contribuents.

Durant la crisi financera dels últims anys, la majoria dels països desenvolupats van experimentar, en diversos graus, l'enorme repte que implica portar a terme la resolució d'una entitat de crèdit d'una manera ordenada i sense posar en joc diners públics. Això ha posat de manifest que és necessari incloure als ordenaments jurídics potestats específiques que permetin a les autoritats públiques gestionar un procés, el de resolució de l'entitat, d'una manera enèrgica i àgil al mateix temps, amb respecte dels drets dels accionistes i creditors, però partint del principi que són aquests, i no els ciutadans amb els seus impostos, els qui han d'absorbir les pèrdues de la resolució.

La concreció d'aquesta nova branca de la regulació financera s'ha articulat progressivament a partir de les experiències dels últims anys en processos de resolució d'entitats i de l'activitat coordinadora dels fòrums internacionals amb competència en política financera, i ha cristal·litzat en una sèrie de principis que, en darrera instància, sustenten l'articulat d'aquesta Llei, i que, per la seva importància, convé explicitar preliminarment.

Un principi bàsic del qual parteix la Llei és que els procediments concursals tradicionals, portats a terme en via judicial, en molts casos no són útils per portar a terme la reestructuració o el tancament d'una entitat financera inviable. Ateses la seva mida, la complexitat i singularitat de les seves fonts de finançament, que inclouen dipòsits garantits legalment, i la seva interconnexió amb altres entitats, la liquidació ordinària d'una entitat financera difícilment pot evitar danys irreparables en el sistema financer i en l'economia d'un país. Per tant, és necessari articular un procediment especial, rigorós i flexible alhora, que permeti que les autoritats públiques es dotin de poders extraordinaris en relació amb l'entitat fallida i els seus accionistes i creditors. Un procediment, en suma, que permeti a l'autoritat de resolució dur a terme un seguiment estret i continuat sobre l'entitat que s'ha de resoldre, i que estigui enfocat exclusivament cap a la comesa de resoldre-la eficientment.

D'això es deriva la distinció entre la liquidació i la resolució d'una entitat financera. En aquest sentit, la liquidació d'una entitat financera al·ludeix a la finalització de les seves activitats en el marc d'un procés judicial ordinari, procés que es dona principalment en el cas d'entitats que per la seva mida reduïda i complexitat siguin susceptibles de ser tractades sota aquest règim sense detriment de l'interès públic; mentre que la resolució d'una entitat financera és un procés singular, de caràcter administratiu, pel qual es gestiona la inviabilitat de les entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió que no es pugui emprendre mitjançant la seva liquidació concursal per raons d'interès públic i estabilitat financera.

El règim que estableix aquesta Llei constitueix, en conseqüència, un procediment administratiu, especial i complet, que proporciona la màxima celeritat en la intervenció de l'entitat, per tal de facilitar la continuïtat de les seves funcions essencials, alhora que es minimitza l'impacte de la seva inviabilitat en el sistema econòmic i en els recursos públics.

El segon principi general, integrat en aquesta Llei, és el de la separació necessària entre funcions supervisores i resolutòries amb la finalitat declarada d'eliminar el conflicte d'interessos en què pot incórrer l'autoritat supervisora en cas d'exercir, al mateix temps, les facultats de resolució. El mandat clàssic de les autoritats supervisores consisteix a assegurar el compliment de la normativa que disciplina l'activitat de les entitats i, especialment, de la normativa de solvència, amb la finalitat última de protegir l'estabilitat financera. Sobre aquest mandat, se n'afegeix ara un de nou destinat a garantir que si una entitat es torna incapaç de mantenir-se activa pels seus propis mitjans, malgrat la regulació i supervisió tradicionals, el seu tancament s'ha de produir amb les distorsions mínimes sobre el conjunt del sistema financer i, en particular, sense cap impacte en les finances públiques. És el moment d'articular una nova funció publicofinancera dirigida a garantir que les entitats siguin liquidables, «de facto», sense que arrossegui un impacte econòmic de tal magnitud que pugui perjudicar el conjunt de l'economia. No es tracta, per tant, d'un

simple enfocament supervisor innovador, sinó d'una nova àrea d'intervenció pública que, de manera autònoma, exigeix a les entitats l'exercici de la seva activitat de tal manera que la resolució sigui factible i respectuosa amb l'interès general, en el supòsit que la supervisió tradicional sigui insuficient.

En aquest punt convé destacar que l'interès de la supervisió és, abans de res, el de la continuïtat de l'entitat, mentre que el de la resolució està més centrat en la liquidació de les parts d'aquesta que siguin inviables. Aquesta diferència d'enfocaments en les tasques que s'han de dur a terme aconsella que totes dues funcions s'efectuïn a la vegada amb independència i amb col·laboració lleial entre els responsables de la supervisió i de la resolució. Per atendre aquests principis i al mateix temps no afectar els processos de reestructuració i resolució encara pendents de culminació, aquesta Llei estableix un model que distingeix entre les funcions de resolució en fase preventiva, que s'encarreguen al Banc d'Espanya i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i s'han d'exercir a través d'òrgans interns que funcionin amb independència operativa, i les funcions de resolució en fase executiva, que s'assignen al FROB. Sense perjudici d'això, una vegada culminats els processos que hi ha en marxa actualment i tenint en compte l'experiència del mecanisme únic de resolució i de les autoritats de resolució dels estats membres de la zona de l'euro, i l'evolució de la situació financera, s'avalua aquest model institucional per tal d'augmentar l'eficiència.

Un tercer principi que pren en consideració aquesta Llei, i que és igualment fruit d'una experiència compartida amb els països del nostre entorn, és la conveniència que s'articulin de manera exhaustiva tant una fase preventiva com una fase d'actuació precoç dins del procés resolutori. D'una banda, es tracta d'integrar en la vida ordinària de les entitats la reflexió continuada sobre la seva resolubilitat, és a dir, que al marge de qualsevol dificultat operativa, els seus gestors dediquin esforços i atenció a garantir que si l'entitat ha de ser resolta en un moment determinat, la seva estructura o forma de funcionament permetin dur a terme aquesta resolució sense posar en risc l'estabilitat financera, l'economia i, molt especialment, els dipòsits i els diners públics. I, d'altra banda, intenta recalcar especialment la necessitat de permetre que les autoritats de supervisió i resolució actuïn sobre una entitat des d'un primer moment, quan l'entitat encara és solvent i viable. En aquesta fase ràpida, tant la intervenció pública com els ajustos de la mateixa entitat normalment són molt més eficaços que si es produeixen ja en un entorn de deteriorament més greu. Un treball rigorós en totes dues línies d'actuació, tant la planificació preventiva com l'actuació precoç, han de facilitar necessàriament una resolució previsible i ordenada de les entitats, que és el que menys impacte té en els mercats financers.

Partint d'aquests criteris, la Llei inclou un conjunt verdaderament ampli i contundent de mesures preventives, com ara els plans de recuperació i resolució, les mesures d'actuació precoç o l'anàlisi de la resolubilitat, que fins i tot abasta la possibilitat que l'autoritat de resolució imposi a entitats perfectament solvents l'adopció de modificacions estructurals, organitzatives, en la seva línia de negoci, o d'un altre tipus, si és necessari per garantir que en cas que l'entitat esdevingui inviable, la seva resolució es pugui fer de manera ordenada i sense costos per al contribuent.

Finalment, i com a quart principi que sustenta la Llei, s'afronta la necessitat que tot l'esquema de resolució d'entitats descansi de manera creïble en una assumpció de costos que no sobrepassi els límits de la mateixa indústria financera. És a dir, els recursos públics i dels ciutadans no es poden veure afectats durant el procés de resolució d'una entitat, sinó que són els accionistes i creditors, o si s'escau la indústria, qui ha d'assumir les pèrdues. Perquè sigui així, és imprescindible definir els recursos que s'han d'utilitzar per finançar els costos d'un procediment de resolució, que a vegades són enormement elevats. Aquesta Llei, en línia amb el que estableixen els països del nostre entorn, dissenya tant els mecanismes interns d'absorció de pèrdues per part dels accionistes i creditors de l'entitat en resolució, com, alternativament, la constitució d'un fons de resolució finançat per la mateixa indústria financera.

Mereix una menció especial l'instrument de recapitalització interna, traducció legal del terme anglès «bail in», que dibuixa l'esquema d'absorció de pèrdues per part dels

accionistes i creditors de l'entitat. La seva finalitat última és internalitzar el cost de la resolució en la mateixa entitat financera, de manera que, amb la màxima seguretat jurídica, els seus creditors coneguin l'impacte que tindria sobre ells la inviabilitat de l'entitat. En definitiva, es persegueix resoldre el vell problema de les garanties públiques implícites que protegirien els creditors de les entitats que, per la seva rellevància en el sistema financer, no es liquidarien en cap cas. Per a això, s'utilitza un mitjà que és a la vegada un fi en si mateix i un dels principis rectors d'aquesta Llei: l'especial protecció dels dipòsits bancaris. En cas de recapitalització interna de l'entitat, aquests són els últims crèdits que es poden veure afectats, i a més queden coberts en una mesura important pel Fons de Garantia de Dipòsits, de tal manera que la immensa majoria dels dipositants quedi indemne en cas de resolució d'una entitat de crèdit. D'altra banda, es constitueix el Fons de resolució nacional, destinat a integrar-se en un futur proper en un fons d'escala europea i sufragat «ex ante» per les contribucions de les mateixes entitats de crèdit. Aquest fons pot complementar l'efecte de la recapitalització interna i la resta d'instruments de resolució que preveu la norma i, si s'escau, es pot utilitzar per flexibilitzar o completar l'assumpció de pèrdues per part dels accionistes i creditors.

L'existència d'aquests instruments resol la qüestió de com s'ha de sufragar la resolució d'una entitat de crèdit i articula un procediment per a la distribució adequada dels costos; aposta, a més, perquè el finançament esmentat es faci, en primer lloc, a càrrec de l'entitat afectada i, secundàriament, de la resta d'entitats, sota l'entesa que aquestes també obtenen un benefici si la resolució d'un altra entitat es du a terme de manera ordenada; i, en definitiva, d'una manera que minimitza el risc moral en què incorren les entitats si presumeixen que han de ser rescatades per mitjà de recursos del contribuent, atorga credibilitat al principi que els costos de la resolució d'una entitat no poden recaure sobre el pressupost públic.

II

La comprensió de l'estructura i el contingut d'aquesta Llei només pot ser completa si sumem als principis descrits anteriorment dues circumstàncies importants més. D'una banda, la dimensió essencialment europea de la norma, pel fet que aquesta Llei implica la transposició del dret de la Unió Europea sobre la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió. I, de l'altra, la continuïtat que aquesta Llei representa respecte a la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, a la qual deroga parcialment.

En primer lloc, la Llei emprèn la transposició a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els Reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, que és, al seu torn, una de les normes que contribueixen a la constitució del mecanisme únic de resolució, creat mitjançant el Reglament (UE) núm. 806/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de juliol de 2014, pel qual s'estableixen normes uniformes i un procediment uniforme per a la resolució d'entitats de crèdit i de determinades empreses de serveis d'inversió en el marc d'un mecanisme únic de resolució i un Fons únic de resolució, i es modifica el Reglament (UE) núm. 1093/2010; un dels pilars de l'anomenada Unió Bancària.

A la Unió Europea s'han experimentat els efectes de la crisi financera en unes condicions molt particulars derivades de la millor integració dels seus mercats financers i de la concurrència de la crisi del deute sobirà dins de la unió monetària. Aquesta situació complexa va conduir el conjunt dels estats membres de la Unió a impulsar decididament una millor integració de la normativa financera, i els estats membres de la zona de l'euro a aprofundir en la idea d'Unió Bancària, com a garantia d'un autèntic mercat bancari interior sotmès a regles idèntiques i supervisat per les mateixes autoritats.

Aquest impuls integrador, sense precedents des de la creació de la moneda única, no s'ha restringit a l'àrea de la supervisió prudencial tradicional, sinó que s'ha estès amb la mateixa força a l'àmbit de la resolució d'entitats financeres. En aquest sentit, de la mateixa manera que en l'àmbit supervisor es va avançar decididament en l'harmonització de la normativa d'adequació de capitals (prenent com a referència els Acords de Basilea III) i es va constituir el mecanisme únic de supervisió, sota l'auspici del Banc Central Europeu, en el camp de la resolució d'entitats, la directiva esmentada harmonitza plenament les regles en aquesta matèria, i obre la via a la constitució d'un mecanisme únic de resolució europea que, per als estats membres de la zona de l'euro, ha de conformar l'autoritat única sobre la matèria.

Amb aquesta Llei, per tant, es porta a terme la transposició de la Directiva 2014/59/UE, de 15 de maig de 2014, així com de la Directiva 2014/49/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relativa als sistemes de garanties de dipòsits, i s'introdueixen les previsions que permeten la correcta articulació i coordinació del sistema espanyol de resolució i de l'europeu, que ha d'estar plenament operatiu a partir de l'any 2016. Així, la Llei regula la col·laboració entre les autoritats de resolució europees, en cas que es resolgui una entitat que operi en diferents estats membres de la Unió, i la representació de les autoritats espanyoles de resolució al mecanisme únic de resolució.

En segon lloc, és important destacar que aquesta norma entronca clarament amb una regulació vigent i operativa prèviament a Espanya. En efecte, aquesta Llei és hereva de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, en l'elaboració de la qual ja es van considerar els treballs preparatoris que existien en aquell moment de l'actual Directiva 2014/59/UE, de 15 de maig de 2014. S'assenta sobre principis idèntics, replica bona part de la seva estructura i el seu articulat i, en conseqüència, no s'ha d'entendre sinó com un instrument que, alhora que refon tota la regulació, completa el dret previ en les àrees del dret de la Unió Europea que encara no estaven incorporades al nostre ordenament. Així, es compleix una de les prescripcions contingudes en aquella llei de resolució, en l'exposició de motius de la qual ja es preveia que «en el moment en què s'avancin els treballs desenvolupats en els fòrums internacionals i, especialment, quan en l'àmbit de la Unió Europea s'acordi un text final de directiva sobre rescat i resolució d'entitats de crèdit, la present norma s'ha d'adaptar a la nova normativa».

La Llei 9/2012, de 14 de novembre, s'ha mostrat robusta des de la seva aprovació en el marc del programa d'assistència a Espanya per a la recapitalització del sector financer; el marc legal utilitzat per portar a terme el procés de reestructuració financera més gran de la història del nostre país, durant el qual els seus preceptes s'han aplicat amb eficàcia per part de l'autoritat de resolució i s'han consolidat progressivament per la doctrina jurisdiccional, en l'entorn de litigiositat inevitable que envolta aquest tipus de processos.

És per això que el legislador opta amb aquesta Llei per donar la continuïtat més gran possible tant al contingut com a l'estructura de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, i completa només el que fa imprescindible la correcta transposició de la Directiva 2014/59/UE, de 15 de maig de 2014. Els aspectes més innovadors d'aquest text es poden agrupar en tres àrees. En primer lloc, es reforça la fase preventiva de la resolució, doncs totes les entitats, i no només les inviables, han de disposar dels plans de recuperació i resolució. En segon lloc, l'absorció de pèrdues que en l'antiga llei arribava únicament fins al denominat deute subordinat, a través dels instruments de gestió d'híbrids, afecta amb la nova llei tot tipus de creditors, i articula a l'efecte un nou règim de màxima protecció als dipositants. I, finalment, es constitueix un fons específic de resolució que està finançat per mitjà de contribucions del sector privat.

Es pot assenyalar, en suma, que en els aspectes en què aquesta Llei divergeix de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, ho fa per garantir una absorció més gran de pèrdues per part dels accionistes i creditors de l'entitat, i atorgar més protecció als dipositants i als recursos públics.

El fet que aquesta Llei opti per la derogació de la llei prèvia en comptes de modificar-la no obeeix sinó a l'esforç que el legislador ha fet en els últims temps per millorar la sistematicitat i claredat de les normes financeres.

III

L'estructuració per capítols d'aquesta norma replica en bona part, per les raons esmentades anteriorment, la de la Llei 9/2012, de 14 novembre, que es va aplicar amb èxit durant els últims anys i amb la qual es va donar resposta a les necessitats del sector bancari durant la crisi financera.

El capítol I conté les disposicions de caràcter general; especifica l'objecte, l'àmbit d'aplicació i les definicions dels grans conceptes de la Llei. Com a gran novetat substantiva, a diferència de la normativa anterior i en línia amb la directiva que es transposa, aquesta Llei és aplicable no només a les entitats de crèdit, sinó també a les empreses de serveis d'inversió.

Això implica que les referències al supervisor competent s'han d'entendre fetes al Banc d'Espanya, en el cas de la resolució d'entitats de crèdit, i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el supòsit de la resolució d'empreses de serveis d'inversió. Tot això sense perjudici que, a vegades, el supervisor competent o l'autoritat de resolució són les institucions, els organismes i els òrgans europeus constituïts com a autoritats úniques de supervisió i resolució.

D'altra banda, en aquest capítol es distingeix entre les funcions de resolució en fase preventiva i executiva; les primeres corresponen al Banc d'Espanya i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a través dels òrgans operativament independents que determinin, i les segones, al FROB.

El capítol II regula el procediment d'actuació precoç, entès com al procediment que s'aplica a una entitat quan aquesta no pugui complir la normativa de solvència però estigui en disposició de retornar al compliment pels seus propis mitjans. Un dels instruments principals de l'actuació precoç són els plans de recuperació que han d'elaborar totes les entitats. Si sota la norma anterior els plans només els havien d'elaborar les entitats que estaven passant per dificultats, ara aquesta obligació s'estén a totes les entitats, doncs té un caràcter eminentment preventiu.

El capítol III recull la definició i el procés d'elaboració dels plans de resolució, que contenen les mesures que ha d'aplicar el FROB, en principi, en cas que l'entitat sigui finalment inviable i no sigui procedent la liquidació concursal. En aquests plans s'exclou per complet l'existència de suport financer públic.

Aquest capítol recull també la capacitat que té l'autoritat de resolució preventiva per assenyalar la concurrència d'obstacles per a la resolució i, si s'escau, la facultat d'imposar a les entitats mesures per a la seva eliminació.

El capítol IV regula el procediment de resolució entès com al procediment que s'aplica a una entitat quan sigui inviable o sigui previsible que ho hagi de ser en un futur i per raons d'interès públic i estabilitat financera sigui necessari evitar la liquidació concursal. L'articulat d'aquest capítol determina com es produeix l'obertura del procés de resolució. Per a això, és necessari que el FROB o l'autoritat supervisora competent determinin que una entitat està en situació d'invibilitat. Posteriorment, és el FROB qui analitza si es donen la resta de circumstàncies que han de concórrer per iniciar el procediment de resolució.

A partir d'aquest moment, el FROB activa, com millor ho consideri, però tenint en compte els plans de resolució, els diferents instruments de resolució que recull el capítol V. A excepció de la recapitalització interna, a la qual es dedica el següent capítol complet, per les seves particularitats, la resta d'instruments ja estaven recollits a la Llei 9/2012, de 14 de novembre. Aquesta Llei, no obstant això, complementa i perfecciona la regulació d'acord amb la normativa europea.

Els instruments de resolució són, en primer lloc, la transmissió de l'entitat o part d'aquesta a un subjecte privat per protegir els serveis essencials. En segon lloc, la creació d'una entitat pont a la qual es transfereix la part salvable de l'entitat en resolució. I, en tercer lloc, la creació d'una societat de gestió d'actius a la qual es transfereixen els actius danyats de l'entitat en resolució.

Aquest capítol també inclou algunes disposicions sobre la utilització del Fons de resolució nacional en el context de l'aplicació dels instruments de resolució, sense perjudici de la regulació general que dedica a aquest fons el capítol VII.

El capítol VI es destina a l'anomenada recapitalització interna. Es tracta d'una novetat molt substantiva entre els instruments de resolució. El seu objectiu últim és, com ja es va avançar, minimitzar l'impacte de la resolució sobre els contribuents i assegurar una distribució adequada dels costos entre accionistes i creditors.

La gran novetat d'aquest instrument, tal com regula la Llei, és que permet imposar pèrdues a tots els nivells de creditor de l'entitat, i no només fins al nivell de creditors subordinats, com recollia la Llei 9/2012, de 14 de novembre. En els termes que preveu la Llei, es pot acudir al Fons de resolució per completar o substituir l'absorció de pèrdues per part dels creditors.

Aquesta necessitat d'imposar pèrdues a accionistes i creditors és compatible amb l'especial protecció als dipòsits a la qual ja s'ha fet referència. Amb aquesta Llei, els dipòsits garantits de menys de 100.000 euros mantenen la garantia directa del Fons de Garantia de Dipòsits i, a més, gaudeixen d'un tractament preferent màxim en la jerarquia de creditors. Així mateix, els dipòsits de persones físiques o petites i mitjanes empreses tenen una preferència reconeguda com a creditors, només inferior a l'atorgada als dipòsits de menys de 100.000 euros.

El capítol VII introdueix lleugeres novetats en la composició del FROB, atès que amplia el nombre de membres de la seva Comissió Rectora i crea la figura del president com al màxim representant, encarregat de la seva direcció i gestió ordinària, amb un mandat de cinc anys no prorrogables i amb unes causes de cessament taxades. També s'incorpora un membre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a causa de l'extensió de l'àmbit subjectiu d'aplicació de la Llei.

Una altra de les grans novetats, conseqüència de la transposició de la directiva, és la creació d'un Fons de resolució nacional. Aquest fons té com a finalitat finançar les mesures de resolució que executi el FROB, qui n'exerceix la gestió i administració. El fons està finançat per les aportacions de les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió, i els seus recursos financers han d'assolir, almenys, l'1 per cent dels dipòsits garantits de totes les entitats.

A partir de l'1 de gener de 2016, quan l'autoritat única de resolució europea estigui plenament operativa i el Fons de resolució nacional es fusioni amb la resta de fons nacionals dels estats membres de la zona de l'euro en un Fons únic de resolució europeu, les entitats de crèdit espanyoles han d'efectuar les seves aportacions a aquest fons europeu, i el Fons de resolució nacional ha de quedar únicament per a les empreses de serveis d'inversió.

Finalment, els capítols VIII i IX recullen sengles règims específics, un de processal i un de sancionador, respectivament. El primer regula les particularitats dels recursos contra els actes dictats pel FROB i de les decisions adoptades en els processos d'actuació precoç i resolució. El capítol IX tanca la Llei i regula un règim sancionador propi per a les entitats i les persones que ocupin càrrecs d'administració o direcció en aquestes, en cas que infringeixin les obligacions que preveu aquesta Llei.

A la part final de la norma, entre les disposicions addicionals, es recull el règim aplicable als dipòsits en cas que una entitat de crèdit entri en concurs. El règim esmentat atorga un tractament preferent màxim en la jerarquia de creditors als dipòsits garantits pel Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, i un privilegi general a tots els dipòsits de pimes i persones físiques. Aquesta és una novetat molt rellevant en la regulació concursal espanyola que vol finançar el nivell de màxima protecció dels dipòsits bancaris. També en relació amb el règim concursal de les entitats, es fa referència als diferents nivells de subordinació que poden existir dins del grup de crèdits que són designats per pacte contractual com a subordinats per la normativa concursal, la qual cosa es limita a recollir la pràctica que és habitual en el nostre ordenament jurídic i d'acord amb la normativa de solvència de distingir diferents graus de subordinació dins d'un mateix tipus de crèdits, sempre que no es faci en perjudici d'altres creditors.

Entre les disposicions finals s'inclou una modificació del règim jurídic del Fons de Garantia de Dipòsits, conseqüència de la transposició de la Directiva 2014/49/UE, de 16 d'abril de 2014, que harmonitza el funcionament d'aquests fons a escala europea. Atès

que la directiva estableix que les funcions que poden exercir els sistemes de garantia de dipòsits s'han de limitar a la cobertura dels dipòsits o al finançament de les mesures d'actuació precoç o de resolució, el Fons de Garantia de Dipòsits s'ha dividit en dos compartiments estancs: el compartiment de garantia de dipòsits, els fons del qual es destinen a les tasques encomanades per la directiva, i el compartiment de garantia de valors, que assumeix la resta de funcions atribuïdes anteriorment al Fons de Garantia de Dipòsits. A més, s'estableix un nivell objectiu mínim que han d'assolir els recursos del compartiment de garantia de dipòsits que és del 0,8 per cent dels dipòsits garantits; aquest nivell es pot reduir al 0,5 per cent amb l'autorització prèvia de la Comissió Europea.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular els processos d'actuació precoç i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió establertes a Espanya, així com establir el règim jurídic del «FROB» com a autoritat de resolució executiva i el seu marc general d'actuació, amb la finalitat de protegir l'estabilitat del sistema financer i minimitzar l'ús de recursos públics.

2. Aquesta Llei és aplicable a les entitats següents:

a) Les entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió establertes a Espanya.
b) Les entitats financeres establertes a Espanya, diferents d'entitats asseguradores i reasseguradores, que siguin filials d'una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió, o d'una entitat prevista a les lletres c) o d), i estiguin regulades per la supervisió consolidada de l'empresa matriu, de conformitat amb els articles 6 a 17 del Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

Igualment és aplicable a les entitats financeres establertes a Espanya, diferents d'entitats asseguradores i reasseguradores, que siguin filials de les empreses que preveu la lletra c) que estiguin establertes en qualsevol país de la Unió Europea o la lletra d).

c) Les societats financeres de cartera, les societats financeres mixtes de cartera i les societats mixtes de cartera, establertes a Espanya.

d) Les societats financeres de cartera i les societats financeres mixtes de cartera matrius d'altres estats membres de la Unió Europea la supervisió de les quals en base consolidada correspongui a algun dels supervisors competents previstos a l'article 2.1.b).

e) Les sucursals d'entitats que preveu la lletra a) que estiguin establertes fora de la Unió Europea, de conformitat amb les condicions específiques que estableix aquesta Llei.

3. No és aplicable el que preveu aquesta Llei a les empreses de serveis d'inversió:

a) el capital social mínim legalment exigint de les quals sigui inferior a 730.000 euros,
o

b) l'activitat de les quals reuneixi les característiques següents:

1r Prestar únicament un o diversos dels serveis o activitats d'inversió enumerats a l'article 63.1.a), b), d) i g) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

2n No estar autoritzades a prestar el servei auxiliar a què es refereix l'article 63.2.a) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

3r No poder tenir en dipòsit diners o valors dels seus clients i, per aquesta raó, no poder estar mai en situació deutora respecte dels clients esmentats.

Article 2. *Definicions.*

1. Als efectes d'aquesta Llei s'entén per:

a) Entitat: les entitats previstes a l'article 1.2.a), llevat que es disposi el contrari expressament.

b) Supervisor competent: el Banc d'Espanya i el Banc Central Europeu, dins del mecanisme únic de supervisió, com a autoritats responsables de la supervisió de les entitats de crèdit; i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, com a autoritat responsable de la supervisió de les empreses de serveis d'inversió.

c) Autoritat de resolució preventiva: el Banc d'Espanya, en relació amb les entitats de crèdit, i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en relació amb les empreses de serveis d'inversió, en tots dos casos a través dels seus òrgans respectius independents operativament, com a autoritats responsables de la fase preventiva de la resolució.

d) Autoritat de resolució executiva: el FROB, com a autoritat responsable de la fase executiva de la resolució.

e) Autoritats de resolució competents: l'autoritat de resolució preventiva i l'autoritat de resolució executiva competents.

f) Actuació precoç: el procediment aplicable a una entitat, de conformitat amb el que preveu el capítol II, quan incompleixi o existeixin elements objectius d'acord amb els quals sigui raonablement previsible que no pugui complir la normativa de solvència, ordenació i disciplina, però estigui en disposició de retornar al compliment pels seus propis mitjans.

g) Fase preventiva de la resolució: el conjunt de procediments i mesures que recull el capítol III amb la finalitat de garantir la resolubilitat i facilitar l'eventual resolució d'una entitat.

h) Resolució: reestructuració o liquidació ordenades d'una entitat portades a terme d'acord amb aquesta Llei quan, de conformitat amb el que preveu el capítol IV, l'entitat sigui inviable o sigui previsible que ho hagi de ser en un futur proper, no existeixin perspectives raonables que mesures procedents del sector privat puguin corregir aquesta situació, i per raons d'interès públic i estabilitat financera sigui necessari evitar-ne la liquidació concursal.

i) Fase executiva de la resolució: el conjunt de procediments i mesures que recullen els capítols IV a VI amb la finalitat de gestionar la resolució d'una entitat.

j) Suport financer públic extraordinari: les ajudes que preveu l'article 107.1 del Tractat de funcionament de la Unió Europea, així com qualsevol altra ajuda pública a escala supranacional amb la finalitat de preservar o restablir la viabilitat, la liquiditat o la solvència d'una entitat que, proporcionada en l'àmbit nacional, tingui la consideració d'ajuda d'Estat.

k) Societat financera de cartera: una societat financera de cartera tal com es defineix a l'article 4.1.20 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.

l) Societat financera mixta de cartera: una societat financera mixta de cartera tal com es defineix a l'article 2.7 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

m) Societat mixta de cartera: una societat mixta de cartera tal com es defineix a l'article 4.1.22 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.

n) Grup: una entitat matriu, una societat financera de cartera matriu o una societat financera mixta de cartera matriu, i les seves filials.

ñ) Conglomerat financer: un conglomerat financer tal com es defineix a l'article 2.1 de la Llei 5/2005, de 22 d'abril.

o) Sistema institucional de protecció: mecanisme que compleixi els requisits que estableix l'article 113.7 del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013.

2. Així mateix, són aplicables als efectes del que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament les definicions que conté l'article 3 del Reglament (UE) núm. 806/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de juliol de 2014, pel qual s'estableixen normes uniformes i un procediment uniforme per a la resolució d'entitats de

crèdit i de determinades empreses de serveis d'inversió en el marc d'un mecanisme únic de resolució i un Fons únic de resolució, i es modifica el Reglament (UE) núm. 1093/2010.

Article 3. *Objectius de la resolució.*

Els processos de resolució d'entitats persegueixen els objectius següents, ponderats de manera equivalent i segons les circumstàncies presents en cada cas:

- a) Assegurar la continuïtat de les activitats, els serveis i les operacions la interrupció dels quals podria pertorbar la prestació de serveis essencials per a l'economia real o l'estabilitat financera i, en particular, els serveis financers d'importància sistèmica i els sistemes de pagament, compensació i liquidació, tenint en compte la mida, la quota de mercat, les connexions internes o externes, la complexitat o el caràcter transfronterer de l'entitat o el seu grup.
- b) Evitar efectes perjudicials per a l'estabilitat del sistema financer, prevenint el contagi de les dificultats d'una entitat al conjunt del sistema i mantenint la disciplina de mercat.
- c) Assegurar la utilització més eficient dels recursos públics i minimitzar els suports financers públics que pugui ser necessari concedir amb caràcter extraordinari.
- d) Protegir els dipositants els fons dels quals estan garantits pel Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit i els inversors coberts pel Fons de garantia d'inversions.
- e) Protegir els fons reembossables i altres actius dels clients de les entitats.

La consecució dels objectius esmentats ha de procurar, en tot cas, minimitzar el cost de la resolució i evitar tota destrucció de valor, excepte quan sigui imprescindible per assolir els objectius de la resolució.

Article 4. *Principis de resolució.*

1. Els processos de resolució estan basats en els principis següents, en la mesura necessària per assegurar el compliment dels objectius que recull l'article anterior:

- a) Els accionistes o socis de les entitats, segons correspongui, han de ser els primers en suportar pèrdues.
- b) Els creditors de les entitats han de suportar, si s'escau, pèrdues derivades de la resolució després dels accionistes o socis i d'acord amb l'ordre de prelación que estableix la legislació concursal, amb les excepcions que estableix aquesta Llei.
- c) Els creditors del mateix rang han de ser tractats de manera equivalent excepte quan aquesta Llei disposi el contrari.
- d) Cap accionista ni creditor ha de suportar pèrdues superiors a les que hauria suportat si l'entitat es liquidés en el marc d'un procediment concursal.
- e) Els administradors i els directors generals o assimilats de l'entitat han de ser substituïts, llevat que, amb caràcter excepcional, el seu manteniment es consideri estrictament necessari per assolir els objectius de la resolució.
- f) Els administradors i els directors generals o assimilats de l'entitat han de prestar tota l'assistència necessària per aconseguir els objectius de la resolució. Als efectes del que preveu aquesta Llei, s'entenen per assimilats als directors generals les persones que reuneixin les condicions que preveu l'article 6.6 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.
- g) En aplicació del que disposa la legislació concursal, mercantil i penal, els administradors de les entitats i qualsevol altra persona física o jurídica han de respondre dels danys i perjudicis causats en proporció a la seva participació i la gravetat d'aquells.
- h) Els dipòsits garantits han d'estar plenament protegits.
- i) Les mesures de resolució que s'adoptin han d'anar acompanyades per les garanties i salvaguardes corresponents que preveuen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

2. A fi de l'aplicació dels principis esmentats a l'apartat anterior, i als efectes de determinar el repartiment adequat dels costos de resolució a què es refereix el capítol VI, el FROB no es considera en cap cas inclòs entre els accionistes, socis o creditors als quals es refereix l'apartat esmentat.

3. El supervisor i les autoritats de resolució competents, en aplicar els instruments o exigir el compliment de les obligacions i els requisits que preveu aquesta Llei, han de tenir en compte les circumstàncies singulars de cada entitat derivades de la seva estructura, naturalesa i perfil d'activitat, entre d'altres, en els termes que es determinin per reglament.

En particular, es poden establir per reglament requisits simplificats o exempcions del compliment de les mesures preparatòries que preveuen els capítols II i III, sempre que:

- a) s'atribueixi al supervisor i a l'autoritat de resolució preventiva competents la capacitat d'imposar, en qualsevol moment, el compliment total d'aquesta Llei, i
- b) no es limiti, en cap cas, la capacitat del supervisor i les autoritats de resolució competents per adoptar una mesura d'actuació precoç o resolució.

Article 5. *Valoració.*

1. L'objectiu de la valoració és determinar el valor dels actius i passius de l'entitat, de manera que el supervisor o l'autoritat de resolució competents puguin valorar si es compleixen les condicions per a la resolució i l'adopció de qualsevol mesura de resolució i, en particular, per a l'aplicació dels instruments de resolució, i es reconeguin les pèrdues que es puguin derivar de l'aplicació dels instruments que s'hagin d'utilitzar.

2. Amb caràcter previ a l'adopció de qualsevol mesura de resolució i, en particular, als efectes de determinar si es compleixen les condicions per a la resolució i l'aplicació dels instruments que preveu aquesta Llei, es determina el valor dels actius i passius de l'entitat sobre la base dels informes de valoració encarregats a un o diversos experts designats pel FROB. Els experts són independents tant de les autoritats públiques, incloses les de resolució, com de l'entitat subjecta a valoració.

3. La valoració se sotmet al procediment i es du a terme de conformitat amb els fins, els requisits i les condicions establerts per reglament.

Així mateix, s'estableix per reglament un procediment de valoració provisional per als supòsits d'urgència que, en tot cas, ha de preveure la realització d'una valoració posterior definitiva i completa, i un procediment de valoració que determini les pèrdues que haguessin suportat els accionistes i creditors si l'entitat s'hagués liquidat en el marc d'un procediment concursal. La valoració provisional es funda en l'informe que, si s'escau, emeti el supervisor competent.

4. Als efectes que correspongui d'acord amb la normativa tributària, s'entén per valor de mercat el que sigui aplicable de la valoració a què es refereix aquest article.

CAPÍTOL II

Actuació precoç

Secció 1a Planificació de l'actuació precoç

Article 6. *Pla de recuperació.*

1. Amb caràcter preventiu, totes les entitats han d'elaborar i mantenir actualitzat un pla de recuperació que prevegi les mesures i accions que ha d'adoptar l'entitat a fi de restablir la seva posició financera en cas que es produeixi un deteriorament significatiu d'aquesta. El pla i les seves actualitzacions han de ser aprovats per l'òrgan d'administració de l'entitat, per a la seva revisió posterior per part del supervisor competent.

2. El pla de recuperació ha d'incloure un conjunt d'indicadors quantitatius i qualitatius que s'han de tenir en compte com a referència per emprendre les accions previstes. En cap cas pot pressuposar l'accés a ajudes financeres públiques.

3. El supervisor competent ha de revisar el pla i les seves actualitzacions tenint en compte les possibilitats que aquest ofereix per mantenir o restaurar la viabilitat de l'entitat de manera àgil i efectiva.

Si el supervisor competent considera que el pla presenta deficiències o que existeixen impediments que en dificulten l'aplicació, pot requerir a l'entitat la introducció de modificacions específiques. Si no és possible reparar les deficiències o els impediments esmentats, pot requerir a l'entitat l'adopció de qualsevol mesura addicional, que sigui necessària i proporcionada tenint en compte el seu efecte sobre l'activitat de l'entitat.

En particular, el supervisor competent, sense perjudici de qualssevol altres mesures que pugui aplicar en l'àmbit de la seva funció supervisora, pot requerir a l'entitat que adopti mesures per:

- a) reduir el seu perfil de risc, inclòs el risc de liquiditat;
- b) permetre l'adopció puntual de mesures de recapitalització;
- c) revisar la seva estratègia i estructura;
- d) modificar l'estratègia de finançament per millorar la solidesa de les àrees principals d'activitat i de les funcions essencials, o
- e) efectuar canvis en el seu sistema de govern corporatiu.

4. El supervisor competent ha de remetre el pla de recuperació a les autoritats de resolució competents, que poden formular propostes de modificació en la mesura que el pla pugui afectar negativament la resolubilitat de l'entitat.

5. Els plans de recuperació s'han d'actualitzar, almenys, anualment, i:

- a) sempre que un canvi en l'estructura jurídica o organitzativa de l'entitat o en la seva situació financera pugui afectar significativament el pla o requerir-hi canvis, o
- b) sempre que el supervisor competent ho consideri convenient.

6. Les entitats que formin part d'un grup consolidable o d'un sistema institucional de protecció dels que preveu la disposició addicional cinquena de la Llei 10/2014, de 26 de juny, no estan obligades a presentar els plans de recuperació individuals, excepte en les circumstàncies que es puguin determinar per reglament.

Les matrius dels grups d'entitats han d'elaborar i mantenir actualitzat un pla de recuperació a escala de grup que prevegi les mesures que han d'aplicar la matriu i cadascuna de les filials.

7. Es despleguen per reglament el contingut i els procediments aplicables als plans de recuperació individuals o de grup.

8. El pla de recuperació es considera un procediment de govern corporatiu als efectes de l'article 29 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

Secció 2a Ajuda financera intragrup

Article 7. Acords d'ajuda financera dins d'un grup.

1. Les entitats i les seves filials integrades en la supervisió consolidada poden subscriure acords per prestar-se ajuda financera, pel que fa al cas que alguna incorri en els supòsits d'actuació precoç a què es refereix l'article següent. Aquests acords els ha d'autoritzar el supervisor competent.

Així mateix, aquests acords han de ser aprovats per la junta d'accionistes de cadascuna de les entitats que en vulgui ser part.

Aquests acords només es poden subscriure si, en el moment en què se sol·licita l'autorització, cap de les parts ha incorregut en un supòsit d'actuació precoç.

2. El supervisor competent ha de remetre els acords intragrup autoritzats a les autoritats de resolució competents.

3. Els acords de suport financer tenen efectes exclusivament entre les parts que els hagin subscrit, i no se'n pot exigir el compliment per part de cap tercer aliè a aquests. Ni

aquests acords, ni els drets o les mesures resultants d'aquests, es poden cedir o transmetre a tercers, excepte en supòsits de successió universal.

4. La competència per concedir l'ajuda financera correspon a l'òrgan d'administració de l'entitat. Aquesta decisió han de ser motivada, s'ha d'indicar l'objectiu de l'ajuda proposada i s'ha de justificar que es compleixen les condicions establertes. Així mateix, la decisió d'acceptar ajuda financera de conformitat amb l'acord esmentat ha de ser adoptada per part de l'òrgan d'administració de l'entitat que la rep.

5. El supervisor competent pot prohibir o restringir els termes de l'ajuda financera concedida d'acord amb el que disposa l'apartat 4 si considera, justificadament, que no s'han complert les condicions per a la seva prestació.

6. El que estableixen aquest article i la seva normativa de desplegament no és aplicable a les operacions financeres intragrup, inclosos els mecanismes de finançament centralitzats, en cas que cap de les parts d'aquestes operacions compleixi les condicions per a una actuació precoç.

7. L'òrgan d'administració de cada entitat que sigui part de l'acord ha d'informar anualment els accionistes del seu desplegament i de qualsevol decisió adoptada en virtut d'aquest.

Així mateix, les entitats han de fer públic si han subscrit o no un acord d'ajuda financera dins d'un grup i, si s'escau, han de fer pública, i actualitzar anualment, una descripció de les condicions generals de l'acord i les entitats participants.

8. Es desplega per reglament el que preveu aquest article i, en particular, els elements següents dels acords de suport financer intragrup:

- a) Les seves condicions de validesa;
- b) el seu contingut i, en particular, els principis que informen sobre les condicions establertes en els acords;
- c) el procediment d'autorització d'aquests per part del supervisor competent, i en particular, el seu dret d'oposició a aquests;
- d) les condicions per a la seva aplicació i el procediment corresponent amb aquesta finalitat, i
- e) les obligacions de divulgació i de comunicació a la junta d'accionistes.

Secció 3a Actuació precoç

Article 8. Condicions per a l'actuació precoç.

1. Quan una entitat, o una matriu d'un grup consolidable d'entitats, incompleixi o existeixin elements objectius d'acord amb els quals sigui raonablement previsible que no pugui complir en un futur proper la normativa de solvència, ordenació i disciplina, però estigui en disposició de retornar al compliment pels seus propis mitjans, el supervisor competent ha de declarar iniciada la situació d'actuació precoç i pot adoptar totes o algunes de les mesures que estableix aquest capítol.

En el cas d'empreses de serveis d'inversió, l'incompliment a què es refereix el paràgraf anterior inclou també la violació del que disposen els articles 3 a 7, 14 a 17, 24, 25 i 26 del Reglament (UE) núm. 600/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relatiu als mercats d'instruments financers i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, o el títol II de la Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa als mercats d'instruments financers i per la qual es modifiquen la Directiva 2002/92/CE i la Directiva 2011/61/UE.

2. Per valorar la possibilitat d'incompliment dels requeriments assenyalats a l'apartat anterior es pot atendre, entre altres aspectes, l'existència d'un deteriorament ràpid de la situació financera o de liquiditat de l'entitat o un increment ràpid del seu nivell de palanquejament, mora o concentració d'exposicions.

Es poden precisar reglamentàriament altres indicadors objectius que s'han d'utilitzar per determinar la presència de les condicions que preveu l'apartat esmentat.

3. Les mesures que conté aquest capítol són compatibles amb les que preveu la normativa vigent en matèria d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit i amb el títol VIII de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, per a les empreses de serveis d'inversió. No obstant això, no és procedent la revocació de l'autorització d'una entitat, des del moment en que s'hagi iniciat un procés d'actuació precoç en els termes que preveu l'article 9, llevat que l'entitat no adopti durant aquesta fase les mesures que requereixi el supervisor o que la revocació esmentada tingui caràcter sancionador.

4. Quan l'entitat deixi d'estar en les circumstàncies descrites a l'apartat 1, el supervisor competent declara finalitzada la situació d'actuació precoç.

Article 9. *Mesures d'actuació precoç.*

1. Quan una entitat o un grup o subgrup consolidable d'entitats estigui en alguna de les circumstàncies descrites a l'article 8.1, n'ha d'informar el supervisor competent amb caràcter immediat.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, des del moment en què el supervisor competent tingui coneixement que una entitat o un grup o subgrup consolidable d'entitats estigui en alguna de les situacions descrites a l'article 8.1, pot adoptar les mesures següents:

a) Requerir a l'òrgan d'administració de l'entitat que apliqui una o diverses de les mesures establertes en el seu pla de recuperació en un termini determinat o que actualitzi el pla esmentat i apliqui una o diverses mesures del pla actualitzat, quan les circumstàncies que hagin desencadenat l'actuació precoç difereixin dels supòsits previstos en aquest.

b) Requerir a l'òrgan d'administració de l'entitat que examini la seva situació, determini les mesures necessàries per superar els problemes detectats i elabori un pla d'actuació per resoldre els problemes esmentats, amb un calendari específic d'execució.

c) Requerir a l'òrgan d'administració de l'entitat que convoqui o, si l'òrgan d'administració no compleix aquest requisit, convocar directament la junta o assemblea general de l'entitat i, en tots dos casos, fixar l'ordre del dia i proposar l'adopció de determinats acords.

d) Requerir el cessament o la substitució d'un o diversos membres de l'òrgan d'administració, directors generals o assimilats, si es determina que les persones esmentades no són aptes per complir les seves obligacions de conformitat amb els requisits d'idoneïtat exigibles.

e) Designar un delegat del supervisor competent en l'entitat amb dret d'assistència, amb veu però sense vot, a les reunions de l'òrgan d'administració i de les seves comissions delegades i amb les mateixes facultats d'accés a la informació que les previstes legalment i estatutàriament per als seus membres.

f) Requerir a l'òrgan d'administració de l'entitat que elabori un pla per a la negociació de la reestructuració del deute amb una part o amb la totalitat dels seus creditors, d'acord amb el pla de recuperació, quan sigui procedent.

g) Requerir canvis en l'estratègia empresarial de l'entitat o del grup o subgrup consolidable.

h) Requerir canvis en les estructures jurídiques o operatives de l'entitat o del grup o subgrup consolidable.

i) Sol·licitar, fins i tot mitjançant inspeccions «in situ», i facilitar a les autoritats de resolució competents tota la informació necessària per actualitzar el pla de resolució i preparar la possible resolució de l'entitat o del grup o subgrup consolidable i la realització d'una avaluació dels seus actius i passius, de conformitat amb l'article 5.

j) En cas que les mesures anteriors no siguin suficients, acordar el nomenament d'un o diversos interventors o la substitució provisional de l'òrgan d'administració de l'entitat o d'un o diversos dels seus membres de conformitat amb el que preveu l'article següent.

3. En adoptar qualsevol de les mesures assenyalades a les lletres a) a h) de l'apartat anterior, el supervisor competent ha de fixar el termini per a la seva execució per part de l'entitat, així com per a l'avaluació de l'eficàcia de la mesura o les mesures adoptades.

Article 10. Intervenció o substitució provisional d'administradors com a mesura d'actuació precoç.

1. El supervisor competent pot acordar la intervenció de l'entitat o la substitució provisional del seu òrgan d'administració o d'un o diversos dels seus membres, de conformitat amb el procediment que estableix el capítol V del títol III de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i amb les especialitats que preveu aquest capítol.

2. La intervenció de l'entitat o la substitució provisional acordada a l'empara d'aquest article es manté en vigor durant el termini d'un any. De manera excepcional, aquest termini es pot renovar per períodes iguals mentre es mantinguin les condicions que van justificar la intervenció o substitució provisional. Aquesta circumstància s'ha de justificar adequadament a l'acord de renovació de la mesura.

Article 11. Seguiment de les mesures d'actuació precoç i informació a les autoritats de resolució.

1. Amb la periodicitat que fixi el supervisor competent i, com a mínim, trimestralment, l'entitat li ha de remetre un informe sobre el grau de compliment de les mesures adoptades de conformitat amb l'article 9. El supervisor competent ha de donar trasllat de l'informe a les autoritats de resolució.

2. Per tal que les autoritats de resolució competents exerceixin les competències que preveu aquesta Llei, el supervisor els ha d'informar del següent:

- a) Que una entitat o un grup o subgrup consolidable d'entitats està en alguna de les circumstàncies descrites a l'article 8.1.
- b) Si n'hi ha, de l'aprovació del pla d'actuació a què es refereix l'article 9.2 b).
- c) De la resta de mesures requerides pel supervisor competent d'acord amb el que preveu l'article 9.
- d) De la finalització de la situació d'actuació precoç de conformitat amb l'article 8.4.

3. Durant la fase d'actuació precoç, les autoritats de resolució competents poden sol·licitar al supervisor competent tota la informació relacionada amb l'entitat o el seu grup o subgrup consolidable que sigui necessària per preparar la seva resolució eventual.

Així mateix, el FROB pot dur a terme durant aquesta fase d'actuació precoç les actuacions necessàries per preparar l'avaluació dels actius i passius de l'entitat als efectes del que disposa l'article 5, així com exigir a l'entitat que es posi en contacte amb possibles compradors amb la finalitat de preparar la seva resolució, sense perjudici de les condicions que estableix l'article 19 i les disposicions de confidencialitat que estableix l'article 59.

Article 12. Coordinació de les mesures d'actuació precoç en grups d'entitats de la Unió Europea.

1. Es fixa per reglament el procediment per a la imposició per part del supervisor competent de qualsevol de les mesures que preveu l'article 9, en relació amb la matriu o amb una filial espanyola d'un grup consolidable d'entitats establert a la Unió Europea.

2. També s'estableix per reglament la manera com el supervisor competent participa en els procediments per a l'adopció de qualsevol de les mesures que preveu l'article 9 per part d'una altra autoritat de la Unió Europea en relació amb la matriu d'una entitat espanyola o amb una filial d'un grup espanyol.

CAPÍTOL III

Fase preventiva de la resolució

Secció 1a Planificació de la resolució

Article 13. Plans de resolució.

1. Amb caràcter preventiu, l'autoritat de resolució preventiva ha d'elaborar i aprovar, amb l'informe previ del FROB i del supervisor competent i amb consulta prèvia a les autoritats de resolució de les jurisdiccions en què estiguin establertes sucursals significatives, un pla de resolució per a cada entitat que no formi part d'un grup objecte de supervisió en base consolidada. El pla ha de contenir les accions de resolució que pot aplicar el FROB en cas que l'entitat compleixi les condicions que preveu l'article 19, sense perjudici que en vista de les circumstàncies el FROB pugui aplicar també altres mesures.

Quan en virtut de l'article 17 s'apreciïn obstacles a la resolubilitat, queda en suspens l'obligació d'elaborar el pla de resolució fins que s'adoptin les mesures oportunes per eliminar aquests obstacles.

2. Es despleguen per reglament el procediment d'elaboració i el contingut específic dels plans de resolució. A aquests efectes, les entitats estan obligades a cooperar per a l'elaboració i l'actualització dels plans, i l'autoritat de resolució preventiva pot requerir a l'entitat la informació necessària per a l'elaboració, l'aprovació i l'actualització dels plans de resolució.

En tot cas, el pla de resolució mai ha de pressuposar:

- a) L'existència de suport financer públic extraordinari al marge dels mecanismes de finançament establerts d'acord amb l'article 53.
- b) L'existència de suport públic en forma de provisió urgent de liquiditat del banc central.
- c) L'existència de suport públic en forma de provisió de liquiditat del banc central atenent criteris no convencionals quant a garanties, venciment i tipus d'interès.

3. Els plans de resolució s'han d'actualitzar, de conformitat amb el procediment que preveu l'apartat 2, almenys anualment, i en els casos següents:

- a) Sempre que un canvi en l'estructura jurídica o organitzativa de l'entitat o en la seva situació financera pugui afectar significativament l'eficàcia del pla o requerir-hi canvis, o
- b) sempre que l'autoritat de resolució preventiva, a iniciativa pròpia o del FROB, ho consideri convenient.

Article 14. Plans de resolució de grup.

1. L'autoritat de resolució preventiva competent a escala de grup, actuant conjuntament amb les autoritats de resolució de les filials en col·legis d'autoritats de resolució i després de consultar els supervisors competents que correspongui, el FROB i les autoritats de resolució de les jurisdiccions en què estiguin establertes sucursals significatives, ha d'aprovar i mantenir actualitzats els plans de resolució dels grups la supervisió en base consolidada dels quals correspongui a un supervisor competent dels que preveu l'article 2.1.b). L'adopció del pla de resolució s'ha de plasmar en una decisió conjunta de l'autoritat de resolució preventiva amb les autoritats de resolució de les filials del grup.

Quan en virtut de l'article 17 s'apreciïn obstacles a la resolubilitat d'una entitat, queda en suspens l'obligació d'elaborar el pla de resolució de grup fins que s'adoptin les mesures oportunes per eliminar aquests obstacles.

2. Als efectes de l'apartat anterior, l'autoritat de resolució preventiva, juntament amb el FROB, ha d'assistir el col·legi d'autoritats de resolució, i ha de contribuir a l'elaboració i aprovació del pla de conformitat amb el procediment previst a l'article anterior.

3. Els plans de resolució de grup poden preveure la resolució a escala de l'empresa matriu o mitjançant la segregació i resolució de les filials.

4. Es determinen per reglament el procediment d'elaboració i el contingut específic dels plans de resolució de grup, així com la informació que es pot requerir a les entitats i que l'autoritat de resolució ha de facilitar a altres autoritats de resolució, als supervisors competents i a l'Autoritat Bancària Europea, per a la seva elaboració i actualització. En tot cas, els plans de resolució de grup han d'identificar les mesures per a la resolució de:

- a) L'empresa matriu.
- b) Les filials del grup amb domicili social a la Unió Europea.
- c) Les societats financeres de cartera, les societats financeres mixtes de cartera i les societats mixtes de cartera amb domicili social a la Unió Europea.
- d) Les filials del grup amb domicili social fora de la Unió Europea, en el marc del que estableix el capítol VII sobre resolució transfronterera.

5. No obstant el que preveu l'apartat anterior, les entitats que estiguin subjectes a la supervisió directa del Banc Central Europeu en virtut de l'article 6.4 del Reglament (UE) núm. 1024/2013 del Consell, de 15 d'octubre de 2013, que encomana al Banc Central Europeu tasques específiques respecte de polítiques relacionades amb la supervisió prudencial de les entitats de crèdit, o que constitueixin una part considerable del sistema financer espanyol, també són objecte de plans de resolució individuals de conformitat amb el que preveu l'article anterior.

6. L'autoritat de resolució preventiva competent, en actuar com a autoritat de resolució d'una entitat filial autoritzada a Espanya la matriu de la qual estigui situada en un altre Estat membre de la Unió Europea i la supervisió en base consolidada de la qual no correspongui a algun dels supervisors competents que preveu l'article 2.1.b), ha de cooperar amb l'autoritat de resolució a escala de grup en l'elaboració, l'actualització i l'aprovació del pla de resolució de grup en els termes que es determinin per reglament.

Secció 2a Avaluació de la resolubilitat

Article 15. Avaluació de la resolubilitat d'entitats.

1. En elaborar el pla de resolució, l'autoritat de resolució preventiva, amb l'informe previ del supervisor competent i del FROB i consulta prèvia a les autoritats de resolució de les jurisdiccions en què estiguin establertes sucursals significatives, determina que l'entitat és resoluble si, en cas que compleixi les condicions per a la resolució, es pot procedir a la seva liquidació en el marc d'un procediment concursal o a la seva resolució, fent ús dels diferents instruments i competències de resolució que preveu aquesta Llei, de tal manera que:

- a) No es produeixin conseqüències adverses significatives per al sistema financer espanyol, d'altres estats membres de la Unió Europea o de la Unió Europea en el seu conjunt.
- b) Es garanteixi la continuïtat de les funcions essencials exercides per l'entitat.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, l'autoritat de resolució preventiva ha de dur a terme l'avaluació corresponent i valorar si, en cas que l'entitat compleixi les condicions per a la resolució, aquesta es pot portar a terme sense la intervenció de suport públic tal com preveu l'article 13.2. El resultat d'aquesta avaluació s'ha de presentar al FROB.

3. Addicionalment, el supervisor competent i el FROB poden sol·licitar a l'autoritat de resolució preventiva competent que porti a terme l'avaluació que preveu l'apartat anterior sempre que consideri que poden existir obstacles importants per a la resolució d'una entitat.

4. Si l'autoritat de resolució preventiva competent conclou que una entitat no reuneix les condicions per resoldre's, ho ha de notificar immediatament a l'Autoritat Bancària Europea.

5. Es desplega per reglament el règim de l'avaluació de la resolubilitat previst en aquesta secció.

Article 16. *Avaluació de la resolubilitat de grups.*

1. L'autoritat de resolució preventiva competent, quan sigui l'autoritat de resolució a escala de grup, en funció de l'avaluació a què es refereix l'apartat següent, ha de determinar que el grup és resoluble si, en cas que compleixi les condicions per a la resolució, es pot procedir a la seva liquidació o resolució de conformitat amb el que estableix l'apartat 1 de l'article anterior.

2. En elaborar el pla de resolució de grup, l'autoritat de resolució preventiva, amb l'informe previ del supervisor competent i del FROB, juntament amb les autoritats de resolució de les filials i amb consulta prèvia als supervisors competents d'aquestes i a les autoritats de resolució de les jurisdiccions en què estiguin establertes les sucursals significatives, ha d'avaluar en quina mesura un grup pot ser objecte de resolució sense la intervenció de suport públic tal com preveu l'article 13.2.

3. Si l'autoritat de resolució preventiva competent conclou que el grup no reuneix les condicions per resoldre's, ho ha de notificar immediatament a l'Autoritat Bancària Europea.

Article 17. *Obstacles a la resolubilitat d'entitats.*

1. L'autoritat de resolució preventiva competent, després d'examinar l'avaluació portada a terme en virtut de l'article 15, ha de notificar al supervisor competent, a l'entitat i a les autoritats de resolució en la jurisdicció de les quals estiguin situades les sucursals significatives, la concurrència d'obstacles importants per a la resolució de l'entitat. El resultat d'aquest examen s'ha de presentar al FROB.

2. En el termini de quatre mesos des de la recepció de la notificació, les entitats han de proposar a l'autoritat de resolució preventiva competent mesures adequades per reduir o eliminar els obstacles identificats.

L'autoritat de resolució preventiva competent ha de comunicar sense demora aquestes mesures al supervisor competent i al FROB, perquè n'emetin un informe.

En cas que l'autoritat de resolució preventiva competent, amb l'informe previ del supervisor competent i del FROB, no consideri que aquestes mesures són suficients per eliminar els obstacles identificats, pot sol·licitar a l'entitat de manera motivada que adopti mesures alternatives per eliminar els obstacles. Entre aquestes mesures poden figurar:

- a) Exigir a l'entitat la revisió dels mecanismes de finançament o l'elaboració d'acords per garantir l'exercici de les seves funcions essencials.
- b) Establir límits als riscos individuals i globals de l'entitat.
- c) Imposar requisits addicionals d'informació rellevant per portar a terme la resolució.
- d) Exigir a l'entitat que es desfaci d'actius específics.
- e) Exigir a l'entitat que limiti o cessi determinades activitats.
- f) Restringir o impedir el desenvolupament de determinades branques d'activitat o la venda de determinats productes.
- g) Imposar canvis en l'estructura jurídica o operativa de l'entitat o de qualsevol entitat del grup que estigui directament o indirectament sota el seu control, amb la finalitat de reduir-ne la complexitat i garantir que les funcions essencials es puguin separar jurídicament i operativament d'altres funcions mitjançant l'aplicació d'instruments de resolució.
- h) Exigir a una entitat o a una empresa matriu la constitució d'una societat financera de cartera matriu a Espanya o matriu a la Unió Europea.
- i) Exigir a una entitat l'emissió de passius admissibles per complir els requisits que estableix l'article 44.

j) Exigir a una entitat que adopti altres mesures per complir el requisit mínim de fons propis i passius admissibles que estableix l'article 44. En particular, l'autoritat de resolució preventiva pot exigir a l'entitat que renegociï qualsevol passiu admissible o instrument de capital addicional de nivell 1 o nivell 2 emès, per garantir que les decisions d'amortització o conversió que adopti el FROB s'apliquen d'acord amb la legislació que regeixi l'instrument.

k) Quan una entitat sigui filial d'una societat mixta de cartera, exigir a la societat mixta de cartera que constitueixi una societat financera de cartera separada per controlar l'entitat, si això és necessari per evitar que l'aplicació dels instruments de resolució tingui efectes adversos en la part no financera del grup.

3. En el termini d'un mes des de la recepció de la notificació de les mesures alternatives imposades per l'autoritat de resolució preventiva competent en virtut de l'apartat anterior, l'entitat ha de presentar un pla d'implementació de les mesures esmentades.

4. Als efectes del que preveu aquest article, les autoritats de resolució competents han de considerar, entre altres factors, el risc per a l'estabilitat financera que impliquen els obstacles identificats, així com l'efecte potencial de les mesures alternatives proposades sobre l'activitat i l'estabilitat de l'entitat, la seva capacitat de contribució a l'economia, el mercat interior de serveis financers i sobre l'estabilitat financera en altres estats membres de la Unió Europea i la Unió Europea en el seu conjunt.

Així mateix, les autoritats de resolució competents, en determinar mesures alternatives a les proposades per l'entitat per eliminar els obstacles a la resolubilitat, han de demostrar per què les mesures proposades per l'entitat no aconseguirien eliminar aquests obstacles i com les mesures alternatives poden resultar proporcionals per eliminar-los.

Article 18. *Obstacles a la resolubilitat de grups.*

1. L'autoritat de resolució preventiva, quan sigui l'autoritat de resolució a escala de grup, de conformitat amb l'avaluació que preveu l'article 16, ha de procurar arribar a una decisió conjunta amb la resta d'autoritats de resolució competents sobre les mesures oportunes per reparar els obstacles a la resolubilitat.

A aquests efectes, l'autoritat de resolució preventiva, en cooperació amb el supervisor competent en base consolidada, el FROB i l'Autoritat Bancària Europea, ha de remetre un informe a l'empresa matriu i a les autoritats de resolució de les filials i de les jurisdiccions en què estiguin establertes sucursals significatives. L'informe ha d'analitzar els impediments a l'aplicació dels instruments de resolució i a l'exercici de les facultats de resolució en relació amb el grup i ha de contenir les mesures que es considerin apropiades per eliminar aquests impediments.

2. En el termini de quatre mesos des de la recepció de l'informe, l'empresa matriu del grup pot proposar a l'autoritat de resolució preventiva mesures alternatives per eliminar els obstacles identificats per a la seva resolució. L'autoritat de resolució preventiva ha de comunicar aquestes mesures, sense demora, al supervisor competent en base consolidada i al FROB.

L'autoritat de resolució preventiva i les autoritats de resolució de les filials, amb consulta prèvia al FROB, als supervisors competents i a les autoritats de resolució de les jurisdiccions en què estiguin situades sucursals significatives, al col·legi d'autoritats de resolució han de procurar arribar a una decisió conjunta sobre els obstacles a la resolució, l'avaluació de les mesures proposades per l'empresa matriu i les mesures que s'exigeixen per eliminar aquests obstacles, atenent les possibles repercussions d'aquestes en els estats membres de la Unió Europea en què operi el grup.

3. L'autoritat de resolució preventiva, quan actuï com a autoritat de resolució d'una entitat filial autoritzada a Espanya la matriu de la qual estigui situada en un altre Estat membre de la Unió Europea i la supervisió en base consolidada de la qual no correspongui a algun dels supervisors competents que preveu l'article 2.1.b), ha de procurar, en cooperació amb el FROB, arribar a una decisió conjunta amb la resta d'autoritats de resolució competents sobre les mesures oportunes per reparar els obstacles a la resolubilitat en els termes que s'estableixin per reglament.

CAPÍTOL IV

Resolució

Article 19. *Condicions per a la resolució.*

1. És procedent la resolució d'una entitat quan concorrin, simultàniament, les circumstàncies següents:

a) L'entitat és inviable o és raonablement previsible que ho hagi de ser en un futur proper.

b) No existeixen perspectives raonables que mesures procedents del sector privat, com, entre altres, les mesures aplicades pels sistemes institucionals de protecció; de supervisió, com, entre d'altres, les mesures d'actuació precoç, o l'amortització o conversió d'instruments de capital de conformitat amb la secció 2a del capítol VI, puguin impedir la inviabilitat de l'entitat en un termini de temps raonable.

c) Per raons d'interès públic, és necessari o convenient emprendre la resolució de l'entitat per assolir algun dels objectius esmentats a l'article 3; la dissolució i liquidació de l'entitat en el marc d'un procediment concursal no permetria assolir raonablement els objectius esmentats en la mateixa mesura.

2. És procedent la resolució d'una entitat financera prevista a l'article 1.2.b) quan les condicions de resolució es donin tant en l'entitat financera com en l'entitat matriu subjecta a supervisió consolidada.

3. És procedent la resolució d'una societat prevista a l'article 1.2.c) o d) quan les condicions de resolució es donin tant en la societat com en una de les seves filials que sigui una entitat o, en cas que la filial no estigui establerta a la Unió Europea, quan l'autoritat competent del tercer Estat hagi determinat que es donen les condicions de resolució d'acord amb la legislació d'aquest Estat.

4. Quan les entitats que siguin filials d'una societat mixta de cartera estiguin directament o indirectament en poder d'una societat financera de cartera intermèdia, les accions de resolució a escala de grup s'han d'aplicar a la societat financera de cartera intermèdia i no sobre la societat mixta de cartera.

5. Encara que una societat de les previstes a l'article 1.2.c) o d) no compleixi les condicions de resolució, el FROB li pot aplicar una mesura de resolució, quan una de les seves filials que sigui una entitat compleixi les condicions de resolució i sempre que:

a) A causa de la naturalesa del seu actiu i passiu, la seva inviabilitat representi una amenaça per a l'entitat o per al grup en el seu conjunt, i que la mesura de resolució sigui necessària per a la resolució de les filials que siguin entitats o per al grup en el seu conjunt.

b) La legislació concursal requereixi que el grup sigui tractat de manera conjunta i la mesura de resolució en relació amb la societat sigui necessària per a la resolució de les filials que siguin entitats o per al grup en el seu conjunt.

6. Als efectes del que disposen els apartats 2 i 5, el FROB, de manera conjunta amb l'autoritat de resolució competent, en determinar si es compleixen les condicions de resolució en relació amb una filial que sigui una entitat, pot no tenir en compte el capital intragrup o les transferències de pèrdues entre entitats, així com l'exercici de l'amortització o conversió.

Article 20. *Concepte d'entitat inviable.*

1. S'entén que una entitat és inviable als efectes del que preveu l'article 19.1.a), si està en alguna de les circumstàncies següents:

a) L'entitat incompleix de manera significativa o és raonablement previsible que incompleixi de manera significativa en un futur proper els requeriments de solvència o altres requisits necessaris per mantenir la seva autorització.

b) Els passius exigibles de l'entitat són superiors als seus actius o és raonablement previsible que ho siguin en un futur proper.

c) L'entitat no pot o és raonablement previsible que en un futur proper no pugui complir puntualment les seves obligacions exigibles.

d) L'entitat necessita ajuda financera pública extraordinària.

2. No obstant el que disposa la lletra d) de l'apartat anterior, no es considera que l'entitat és inviable si l'ajuda financera pública extraordinària s'atorga per evitar o solucionar perturbacions greus de l'economia i preservar l'estabilitat financera, i adopta alguna de les formes següents:

a) Garantia estatal per protegir operacions de liquiditat concedides per bancs centrals d'acord amb les condicions d'aquests.

b) Garantia estatal de passius de nova emissió.

c) Injecció de recursos propis o adquisició d'instruments de capital a un preu i en unes condicions que no atorguin avantatges a l'entitat, sempre que no es donin en el moment de la concessió de l'ajuda pública les circumstàncies previstes a les lletres a), b) i c) de l'apartat anterior, ni les circumstàncies previstes a l'article 38.2.

Les ajudes que preveu aquest apartat només es concedeixen a entitats solvents i estan subjectes a autorització de conformitat amb la normativa sobre ajudes d'Estat. Tenen caràcter cautelar, temporal, són proporcionades per evitar o solucionar les perturbacions greus i no s'utilitzen per compensar les pèrdues en què hagi incorregut o pugui incórrer l'entitat.

Les ajudes previstes a la lletra c) es limiten a les necessàries per fer front al dèficit de capital determinat a les proves de resistència, als exàmens de qualitat dels actius o en exercicis equivalents realitzats pel Banc Central Europeu, l'Autoritat Bancària Europea o les autoritats nacionals amb autorització del supervisor competent, si s'escau.

3. Els criteris que preveu aquest article i les condicions en què es porta a terme la resolució d'un grup es despleguen per reglament.

Article 21. *Obertura del procés de resolució.*

1. El supervisor competent, amb consulta prèvia a l'autoritat de resolució preventiva competent i al FROB, ha de determinar si l'entitat és inviable o és previsible raonablement que ho hagi de ser en un futur proper, d'acord amb el que disposa l'article 19.1.a). Un cop duta a terme l'avaluació, l'ha de comunicar sense demora al FROB i a l'autoritat de resolució preventiva competent.

No obstant això, el FROB pot instar el supervisor competent que dugui a terme aquesta determinació si, a partir de la informació i l'anàlisi facilitats pel supervisor competent, considera que existeixen raons per fer-ho. El supervisor competent ha de respondre en un termini màxim de tres dies i justificar la seva resposta.

2. El FROB, en estreta cooperació amb el supervisor competent, ha de portar a terme una avaluació de la condició que preveu l'article 19.1.b). Igualment, el supervisor competent ha d'informar el FROB sobre això, quan consideri que es compleix la condició que preveu la lletra esmentada.

3. Un cop dutes a terme les actuacions anteriors, el FROB ha de comprovar si concorren la resta de circumstàncies que preveu l'article 19 i, en aquest cas, ha d'acordar l'obertura immediata del procediment de resolució, i donar compte motivat de la seva decisió al ministre d'Economia i Competitivitat, i al supervisor i l'autoritat de resolució preventiva competents.

4. Quan l'òrgan d'administració d'una entitat consideri que aquesta és inviable, ho ha de comunicar de manera immediata al supervisor competent, qui al seu torn ho ha de comunicar sense demora al FROB i a l'autoritat de resolució preventiva.

Article 22. Substitució de l'òrgan d'administració i els directors generals o assimilats com a mesura de resolució.

1. Després de l'obertura del procés de resolució de conformitat amb el que preveu l'article anterior, el FROB ha d'acordar i fer pública la substitució de l'òrgan d'administració de l'entitat i dels directors generals o assimilats i la designació com a administrador de l'entitat a la persona o les persones físiques o jurídiques que, en nom seu i sota el seu control, han d'exercir les funcions i facultats pròpies d'aquesta condició, amb l'abast, les limitacions i els requisits que, si s'escau, es determinin per reglament; s'entén que se li atribueixen totes les facultats que puguin correspondre legalment o estatutàriament a la junta o assemblea general de l'entitat i que siguin necessàries per a l'exercici de les competències que preveu aquesta Llei en relació amb els instruments de resolució que recull. En cas de conflicte, l'exercici d'aquestes facultats de resolució preval sobre qualsevol altre deure o obligació derivats dels estatuts de l'entitat o de la legislació aplicable.

El FROB pot no substituir l'òrgan d'administració, o els directors generals o assimilats, en els supòsits extraordinaris en què, en vista de la composició de l'accionariat o de l'òrgan d'administració de l'entitat en el moment de l'obertura del procés de resolució, sigui estrictament necessari el seu manteniment per garantir el desenvolupament adequat del procés de resolució i, en particular, quan el FROB estigui en disposició de controlar l'òrgan d'administració de l'entitat en virtut dels drets polítics de què disposi.

2. El FROB ha d'aprovar el marc d'actuació de l'administrador especial, inclosa la informació periòdica que ha d'elaborar sobre la seva actuació en l'exercici de les seves funcions.

3. L'acord de designació de l'administrador especial té caràcter executiu des del moment en què es dicti, i és objecte de publicació immediata al «Butlletí Oficial de l'Estat» i d'inscripció en els registres públics corresponents. La publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» determina l'eficàcia de l'acord enfront de tercers.

4. La mesura de substitució es manté en vigor durant un període no superior a un any, si bé el FROB pot, excepcionalment, prorrogar aquest termini quan ho consideri necessari per completar el procés de resolució.

Article 23. Contingut de la decisió relativa a la iniciació dels processos de resolució.

La decisió d'iniciar o no un procés de resolució ha de tenir, almenys, el contingut següent:

- a) Les raons que justifiquen la decisió, amb una menció al fet de si l'entitat compleix les condicions de resolució que preveu l'article 19.
- b) Les mesures que el FROB tingui la intenció d'adoptar, si s'escau, ja siguin les de resolució que preveu aquesta Llei o altres tipus de mesures que siguin aplicables d'acord amb la legislació concursal.
- c) Les raons que, si s'escau, justifiquen sol·licitar l'inici d'un procediment concursal ordinari.

Article 24. Obligacions de notificació i publicació.

1. El FROB ha de notificar sense demora el text íntegre de la decisió per la qual es decideix sobre l'obertura d'un procés de resolució, així com el de la decisió per la qual s'adopten mesures de resolució, amb indicació de la data a partir de la qual tenen efecte les mesures adoptades, a l'entitat objecte de resolució, a les autoritats que preveu l'article 69 i a les autoritats que es determinin per reglament.

2. El FROB ha de publicar igualment l'acte pel qual s'acorden les mesures de resolució o una comunicació resumida dels efectes d'aquestes mesures, en particular, sobre els clients detallistes, i, si escau, les modalitats i la durada de la suspensió o restricció a què es refereix l'article 70.

3. Es despleguen per reglament les obligacions de notificació i publicació que preveu aquest article.

CAPÍTOL V

Instruments de resolució

Secció 1a Instruments de resolució

Article 25. *Definició dels instruments de resolució i regles generals.*

1. Els instruments de resolució són:

- a) La venda del negoci de l'entitat.
- b) La transmissió d'actius o passius a una entitat pont.
- c) La transmissió d'actius o passius a una societat de gestió d'actius.
- d) La recapitalització interna.

2. El FROB pot adoptar els instruments anteriors individualment o conjuntament, excepte la transmissió d'actius o passius a una societat de gestió d'actius, que s'ha d'aplicar en conjunció amb un altre dels instruments.

3. El comprador, l'entitat pont, la societat de gestió d'actius i l'entitat objecte de la resolució poden continuar exercint els seus drets de participació i accés als sistemes de pagament, compensació i liquidació, admissió a cotització, fons de garantia d'inversions i fons de garantia de dipòsits de l'entitat objecte de resolució, sempre que compleixi els criteris de participació i regulació per participar en els sistemes esmentats.

No obstant això, no es denega l'accés per raó que el comprador o l'entitat pont no tinguin qualificació d'una agència de qualificació creditícia, o que la qualificació esmentada no assoleixi els nivells requerits per tenir accés als sistemes a què fa referència el paràgraf anterior.

Quan el comprador o l'entitat pont no satisfacin els criteris de participació o accés a un sistema pertinent de pagament, compensació o liquidació, borsa de valors, sistema d'indemnització dels inversors o sistemes de garanties de dipòsits, els drets a què fa referència el paràgraf primer s'exerceixen durant un període de temps que ha de determinar el FROB, no superior a 24 mesos i renovable a sol·licitud del comprador o l'entitat pont.

4. El FROB, així com qualsevol mecanisme de finançament establert de conformitat amb l'article 53, pot recuperar tota despesa raonable en què s'hagi incorregut relacionada amb la utilització dels instruments o l'exercici de les facultats de resolució que preveu aquesta Llei, de les maneres següents:

- a) Deduint-la de tot contravalor abonat per un adquirent a l'entitat objecte de resolució o, segons els casos, als propietaris d'accions o altres instruments de capital.
- b) Amb càrrec a l'entitat objecte de resolució, en qualitat de creditor preferent.
- c) Amb càrrec als eventuais ingressos generats com a conseqüència del cessament de les activitats de l'entitat pont o de la societat de gestió d'actius, en qualitat de creditor preferent.

5. Tota quantitat abonada pel comprador redunda en benefici de:

- a) Els propietaris de les accions o altres instruments de capital, en cas que la venda del negoci o la transmissió a l'entitat pont s'hagi efectuat transmetent accions o instruments de capital emesos per l'entitat objecte de resolució.
- b) L'entitat objecte de resolució, en cas que la venda del negoci o la transmissió a l'entitat pont s'hagi efectuat transmetent a l'adquirent part o la totalitat de l'actiu o passiu de l'entitat objecte de resolució.
- c) L'entitat objecte de resolució, en el cas de la societat de gestió d'actius. El contravalor es pot abonar en forma de deute emès per la societat.

6. Quan s'utilitzin els instruments de resolució previstos a l'apartat 1, lletres a) i b), i s'apliquin per efectuar una transmissió parcial dels actius i passius de l'entitat, l'entitat residual se sotmet a un procediment concursal dins d'un temps raonable tenint en compte

la necessitat que l'entitat residual col·labori per garantir la continuïtat dels serveis per part de l'adquirent i el millor compliment dels objectius i principis de resolució.

7. La transmissió d'accions o altres instruments de capital, actius i passius que s'hagi de dur a terme en aplicació dels instruments de resolució que preveu l'apartat 1, s'efectua sense la necessitat d'obtenir el consentiment dels accionistes de l'entitat objecte de resolució o de tercers diferents del comprador i sense haver de complir altres requisits de procediment exigits per la legislació societària o de valors més enllà dels que preveu expressament aquesta Llei.

8. Sense perjudici de les regles sobre salvaguardes que preveu la Llei, en aplicar-se un dels instruments de resolució previstos en aquest article, els accionistes i creditors de l'entitat en resolució, així com terceres persones els actius o passius de les quals no hagin estat transferits, no tenen cap dret sobre els actius i passius que s'hagin transferit.

9. Les operacions mitjançant les quals s'instrumentin les mesures de resolució i, en particular, les mesures derivades de l'aplicació dels instruments enumerats en aquest article, no són rescindibles a l'empara del que preveu l'article 71 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Article 26. *Venda del negoci de l'entitat.*

1. El FROB pot acordar i executar la transmissió a un adquirent que no sigui una entitat pont, de:

a) Les accions o aportacions al capital social o, amb caràcter general, instruments representatius del capital o equivalent de l'entitat o convertibles en aquests, independentment de qui en siguin els titulars.

b) Tots o part dels actius i passius de l'entitat.

2. Les limitacions o obligacions legals esmentades a l'article 34.1 no són aplicables a les persones o entitats que, en execució del que estableix el pla de resolució corresponent, hagin adquirit les accions, aportacions o instruments.

3. El FROB pot aplicar aquest instrument de resolució en una o diverses ocasions i a favor d'un o diversos adquirents. Una vegada utilitzat aquest instrument, el FROB pot restituir, amb el consentiment del comprador, les accions o instruments de capital, actius i passius transferits a l'entitat en resolució o, en el cas de les accions o instruments de capital, als antics propietaris, que estan obligats a acceptar-los.

4. Per seleccionar l'adquirent o els adquirents, el FROB ha de desenvolupar un procediment competitiu amb les característiques següents:

a) Ha de ser transparent, tenint en compte les circumstàncies del cas concret i la necessitat de salvaguardar l'estabilitat del sistema financer.

b) No ha d'afavorir o discriminar cap dels potencials adquirents.

c) S'han d'adoptar les mesures necessàries per evitar situacions de conflicte d'interessos.

d) Ha de prendre en consideració la necessitat d'aplicar l'instrument de resolució tan ràpidament com sigui possible.

e) Ha de tenir entre els seus objectius maximitzar el preu de venda.

La transferència s'efectua en condicions de mercat, tenint en compte les circumstàncies específiques i de conformitat amb la normativa en matèria d'ajudes d'Estat.

Qualsevol requisit de publicitat de la posada en venda de l'entitat en resolució que s'exigeixi d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 17 del Reglament (UE) núm. 596/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, sobre abús de mercat i pel qual es deroguen la Directiva 2003/6/CE del Parlament Europeu i del Consell, i les directives 2003/124/CE, 2003/125/CE i 2004/72/CE de la Comissió, es pot endarrerir en els termes previstos als apartats 4 i 5 de l'article esmentat.

5. Quan, en els termes que preveu l'article 68, el desenvolupament del procediment al qual es refereix l'apartat anterior pugui dificultar la consecució d'algun dels objectius

enumerats a l'article 3 i, en particular, quan es justifiqui adequadament que existeix una amenaça seriosa per a l'estabilitat del sistema financer com a conseqüència de la situació de l'entitat, o agreujada per aquesta, o es constati que el desenvolupament del procediment esmentat pot dificultar l'efectivitat de l'instrument de resolució, la selecció de l'adquirent o els adquirents es pot dur a terme sense necessitat de complir els requisits de procediment indicats a l'apartat anterior.

6. Quan la transmissió d'accions o un altre instrument de capital a causa de l'aplicació de l'instrument de venda de negoci de l'entitat doni lloc a l'adquisició o l'increment d'una participació en una entitat de manera que sigui aplicable la normativa sobre participacions significatives, el supervisor competent ha de portar a terme l'avaluació de l'adquisició o l'increment en un termini no superior a 5 dies hàbils.

7. En el supòsit que s'hagi aplicat l'instrument de venda de negoci de l'entitat sense que s'hagi portat a terme l'avaluació prevista a l'apartat anterior, són aplicables les regles següents:

a) La transmissió d'accions o altres instruments jurídics de capital té eficàcia jurídica immediata.

b) Durant el període d'avaluació i durant tot el període de desinversió previst a la lletra f), el dret de vot de l'adquirent sobre aquestes accions o altres instruments de capital se suspèn i es confereix únicament al FROB, que no té l'obligació d'exercir cap d'aquests drets de vot ni cap responsabilitat per exercir o abstenir-se d'exercir aquests drets.

c) Durant el període d'avaluació i durant tot el període de desinversió previst a la lletra f), no són aplicables les sancions i altres mesures per infracció dels requisits per a les adquisicions o alienacions de les participacions significatives que preveuen la Llei 10/2014, de 26 de juny, o la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

d) El supervisor competent, immediatament després d'haver portat a terme l'avaluació, ha de notificar per escrit al FROB i al comprador si aprova o s'oposa a la transmissió.

e) Si el supervisor competent aprova la transmissió, es considera que el dret de vot sobre les accions o altres instruments de capital queda plenament conferit al comprador a partir del moment en què el FROB i el comprador rebin la notificació.

f) Si l'autoritat competent s'oposa a la transmissió:

1r El FROB manté el dret de vot sobre aquestes accions o altres instruments.

2n El FROB pot exigir al comprador que torni les accions esmentades o altres instruments de capital en el període de desinversió que el FROB determini tenint en compte les condicions existents al mercat.

3r Si l'adquirent no porta a terme la desinversió esmentada dins del període establert pel FROB, el supervisor competent, amb el consentiment del FROB, pot imposar al comprador sancions i altres mesures per infracció dels requisits per a les adquisicions o alienacions de les participacions qualificades que preveuen la Llei 10/2014, de 26 de juny, o la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

8. Als efectes d'exercir els drets de prestació de serveis financers o establir-se en un altre Estat membre de conformitat amb la Llei 10/2014, de 26 de juny, i la Llei 24/1988, de 28 de juliol, es considera que el comprador és una continuació de l'entitat objecte de resolució i pot seguir exercint els drets exercits anteriorment per part d'aquesta última en relació amb els actius i passius transmesos.

Article 27. *Entitat pont.*

1. El FROB pot acordar i executar la transmissió a una entitat pont de:

a) La totalitat o part de les accions o aportacions al capital social o, amb caràcter general, dels instruments representatius del capital o equivalent de l'entitat o convertibles en aquests, independentment de qui en siguin els titulars.

b) Tots o part dels actius i passius d'una entitat objecte de resolució.

2. Es considera entitat pont una societat anònima que pot estar participada pel FROB o per una altra autoritat o mecanisme de finançament públics, l'objecte de la qual és l'exercici total o parcial de les activitats de l'entitat en resolució, i la gestió de les accions o altres instruments de capital o de tots o part dels seus actius i passius.

El FROB exerceix el control sobre aquest instrument de resolució o la seva aplicació en els termes previstos per reglament.

3. La transmissió a una entitat pont es du a terme en representació i a compte dels accionistes de l'entitat, però sense necessitat d'obtenir el seu consentiment ni el de tercers diferents de l'entitat pont i sense haver de complir els requisits de procediment exigits en matèria de modificacions estructurals de les societats mercantils o per la normativa en matèria del mercat de valors.

4. El valor total dels passius transmesos a l'entitat pont no pot excedir el valor dels drets i actius transmesos des de l'entitat objecte de resolució o de qualsevol altra procedència.

5. El FROB pot aplicar aquest instrument en una o diverses ocasions i a favor d'una o diverses entitats pont, així com transmetre actius i passius d'una entitat pont a l'entitat objecte de resolució o a un tercer.

6. El FROB pot acordar la devolució de les accions o altres instruments de capital, o dels actius o passius d'una entitat pont a l'entitat objecte de resolució, quan es produeixin les circumstàncies següents:

a) Si aquesta possibilitat consta expressament a l'acte mitjançant el qual s'hagi ordenat la transmissió.

b) Si les accions o altres instruments de capital, o els actius o passius, no formen part o no s'ajusten a les condicions per a la transmissió que s'especifiquen a l'acte mitjançant el qual s'hagi ordenat la transmissió.

7. Als efectes d'exercir els drets de prestació de serveis o establir-se en un altre Estat membre de conformitat amb la Llei 10/2014, de 26 de juny, i la Llei 24/1988, de 28 de juliol, es considera que l'entitat pont és una continuació de l'entitat objecte de resolució i pot seguir exercint els drets exercits anteriorment per part d'aquesta última en relació amb els actius i passius transmesos. Per a altres fins diferents, és necessari que el FROB sol·liciti al supervisor competent el reconeixement de la continuïtat esmentada.

8. L'entitat pont obté l'autorització oportuna per exercir les activitats o els serveis adquirits de conformitat amb el que disposen la Llei 10/2014, de 26 de juny, i la Llei 24/1988, de 28 de juliol, segons que correspongui, i està sotmesa a la supervisió del Banc Central Europeu, del Banc d'Espanya o de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Així mateix, l'entitat pont ha d'ajustar el seu funcionament a la normativa en matèria d'ajudes d'Estat i, a aquest efecte, l'autoritat de resolució pot establir restriccions en les seves activitats.

No obstant això, a l'inici del seu funcionament i durant el temps estrictament necessari, es pot establir i autoritzar l'entitat pont sense necessitat de complir els requisits previstos per a l'accés a l'activitat corresponent, quan això sigui necessari per assolir els objectius de la resolució. Amb aquesta finalitat, el FROB ha de presentar una sol·licitud al supervisor competent, qui, en cas que ho autoritzi, ha d'indicar el període de temps durant el qual l'entitat està eximida de complir aquells requisits.

9. Les comeses de l'entitat pont no comporten cap obligació o responsabilitat respecte als accionistes i creditors de l'entitat en resolució, i l'òrgan d'administració o direcció no té cap responsabilitat enfront dels accionistes i creditors esmentats per actes o omissions en compliment de les seves obligacions llevat que l'acte o l'omissió en qüestió impliqui una falta o infracció greu que afecti directament els drets d'accionistes i creditors.

10. L'entitat pont s'administra i es gestiona amb l'objecte de mantenir l'accés a les funcions essencials i vendre-la, o vendre els seus actius i passius, quan les condicions siguin apropiades i, en tot cas, en el termini màxim i de conformitat amb els supòsits que s'estableixin per reglament.

11. La venda de l'entitat pont o dels seus actius o passius s'exerceix en el marc de procediments competitiu, transparents i no discriminatoris i s'efectua en condicions de mercat, tenint en compte les circumstàncies específiques i de conformitat amb la normativa en matèria d'ajudes d'Estat.

12. Quan es posi fi a les activitats de l'entitat pont, aquesta s'ha de sotmetre a un procediment concursal. Qualsevol ingrés generat pel cessament de les activitats de l'entitat pont beneficia els accionistes de la mateixa entitat.

13. Quan l'entitat pont s'utilitzi amb el propòsit de transferir els actius i passius de més d'una entitat en resolució, la liquidació es du a terme de manera individualitzada per als actius i passius de cadascuna de les entitats; a aquest efecte se segreguen prèviament de l'entitat pont.

Article 28. *Societat de gestió d'actius.*

1. En els termes que preveu aquesta Llei, el FROB, amb caràcter d'acte administratiu, pot obligar una entitat objecte de resolució o una entitat pont a transmetre a una o diverses societats de gestió d'actius determinades categories d'actius que figurin en el balanç de l'entitat. També pot adoptar les mesures necessàries per a la transmissió d'actius que figurin en el balanç de qualsevol entitat sobre la qual l'entitat exerceixi control en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç, quan es tracti d'actius especialment danyats o la permanència dels quals en els balanços esmentats es consideri perjudicial per a la seva viabilitat o per als objectius de la resolució a fi de donar de baixa dels balanços els actius esmentats i permetre la gestió independent de la seva realització.

El FROB només exerceix les facultats esmentades en els casos següents:

- a) Si el mercat dels actius de l'entitat objecte de resolució o de l'entitat pont és de tal naturalesa que la seva liquidació d'acord amb els procediments d'insolvència ordinaris pot influir negativament en els mercats financers;
- b) si la transmissió és necessària per garantir el bon funcionament de l'entitat objecte de resolució o de l'entitat pont, o
- c) si és necessària una transmissió per maximitzar els ingressos procedents de la liquidació.

2. Es determinen els criteris per definir les categories d'actius que poden ser transmesos en funció, entre d'altres, de l'activitat a la qual hagin estat lligats, la seva antiguitat en balanç i la seva classificació comptable. En funció d'aquests criteris, el FROB precisa per a cada entitat els actius susceptibles de ser transmesos.

3. Cada societat de gestió d'actius és una societat anònima que pot estar participada pel FROB o per una altra autoritat o mecanisme de finançament públics, constituïda amb el propòsit de rebre la totalitat o part dels actius i passius d'una o diverses entitats objecte de resolució o d'una entitat pont.

El FROB exerceix el control sobre aquest instrument de resolució o la seva aplicació en els termes previstos per reglament.

4. La realització d'actuacions en compliment dels objectius de la societat de gestió d'actius no comporta cap tipus d'obligació o responsabilitat enfront dels accionistes i creditors de l'entitat en resolució, i l'òrgan d'administració o direcció no té cap responsabilitat enfront dels accionistes i creditors esmentats per actes o omissions en compliment de les seves obligacions llevat que derivin d'una falta o infracció greus que afectin directament els drets d'accionistes i creditors.

5. La societat de gestió d'actius està subjecta a obligacions de govern corporatiu que garanteixin l'exercici de les seves funcions d'acord amb els objectius i principis que preveuen els articles 3 i 4, en els termes que es prevegin per reglament.

6. La societat pot emetre obligacions i valors que reconeixin o creïn deute sense que li sigui aplicable el límit que preveu l'article 405 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

7. Als efectes del previst respecte a la societat de gestió d'actius, la referència a actius comprèn també els passius que sigui necessari transmetre.

8. Es desplega per reglament el que disposa aquest article.

Article 29. Règim de la transmissió d'actius.

1. No són oposables a la transmissió dels actius a una o diverses societats de gestió d'actius les clàusules estatutàries o contractuals existents que restringeixin la transmissibilitat de les participacions; no es pot exigir cap responsabilitat ni reclamar cap tipus de compensació basada en l'incompliment d'aquestes clàusules.

2. Amb caràcter previ a la transmissió, les entitats han d'efectuar els ajustos de valoració dels actius que es volen transmetre segons els criteris que es determinin per reglament. Així mateix, amb el mateix caràcter previ que la transmissió, el FROB ha de determinar el valor dels actius transmesos a la societat de gestió d'actius de conformitat amb els principis establerts a l'article 5 i, si s'escau, en el marc de la normativa d'ajudes d'Estat.

Als efectes del que disposa el text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, la valoració anterior substitueix la duta a terme per un expert independent.

3. El FROB pot exigir que, amb caràcter previ a la seva transmissió a la societat, els actius s'agrupin en una societat o es dugui a terme sobre aquests qualsevol classe d'operació que faciliti la transmissió.

4. La transmissió d'actius està sotmesa a les condicions especials següents:

a) La transmissió no pot ser, en cap cas, objecte de rescissió per aplicació de les accions de reintegrament que preveu la legislació concursal.

b) Per a la transmissió de crèdits que tinguin la consideració de litigiosos, no és aplicable el que disposa l'article 1535 del Codi civil.

c) La societat adquirent no queda obligada a formular una oferta pública d'adquisició d'acord amb la normativa sobre mercats de valors.

d) La transmissió d'actius no constitueix un supòsit de successió o extensió de responsabilitat tributària ni de Seguretat Social, llevat del que disposa l'article 44 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

e) La societat de gestió d'actius, en cas que es produeixi la transmissió, no és responsable de les obligacions tributàries meritades amb anterioritat a la transmissió esmentada derivades de la titularitat, explotació o gestió d'aquests per part de l'entitat transmissora.

f) En cas que s'aportin drets de crèdit a la societat de gestió d'actius, l'entitat no respon de la solvència del deutor corresponent, i en cas que la transmissió es porti a terme mitjançant operacions d'escissió o segregació, no és aplicable el que disposa l'article 80 de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, de modificacions estructurals de les societats mercantils.

5. El FROB pot transmetre els actius de l'entitat objecte de resolució a una o diverses entitats de gestió d'actius en més d'una ocasió i acordar la devolució dels actius des d'una o diverses societats de gestió d'actius a l'entitat objecte de resolució, i aquesta última ha d'acceptar la devolució esmentada, quan es produeixi una de les circumstàncies següents:

a) Quan la possibilitat de tornar els drets, actius o passius consti expressament a l'acte mitjançant el qual s'hagi ordenat la transmissió.

b) Quan els drets, actius o passius no formin part o no s'ajustin a les condicions per a la transmissió dels drets, actius o passius que s'especifiquen a l'acte mitjançant el qual s'hagi ordenat la transmissió.

La devolució es pot efectuar en els terminis establerts a l'acte mitjançant el qual s'hagi ordenat la transmissió, ajustant-se a les condicions establertes en aquest, i d'acord amb la valoració que s'hagi efectuat de conformitat amb l'article 5 per a la transmissió original.

Article 30. *Règim de supervisió de les societats de gestió d'actius.*

1. Correspon al FROB la supervisió del compliment:

a) De l'objecte exclusiu de la societat de gestió d'actius amb la finalitat d'identificar-hi desviacions que posin en perill la consecució dels objectius generals establerts legalment per a aquesta.

b) Dels requisits específics que s'estableixin per als actius i, si s'escau, passius que s'hagin de transferir a la societat de gestió d'actius.

c) De les normes referides a la transparència i a la constitució i composició dels òrgans de govern i control de la societat de gestió d'actius previstes a la seva normativa reguladora, així com les relatives als requisits d'honorabilitat comercial i professional dels membres del seu consell d'administració.

2. Als efectes de les funcions de supervisió assignades a l'apartat anterior, el FROB pot:

a) dur a terme les inspeccions i les comprovacions que consideri oportunes en el marc de les funcions que preveu l'apartat anterior, i

b) requerir a la societat de gestió d'actius la informació que sigui necessària per exercir les seves funcions, fins i tot sol·licitar-li els informes d'experts independents que consideri necessaris.

L'accés a les informacions i dades requerides pel supervisor competent s'entén emparat per l'article 11.2.a) de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Secció 2a Operacions de recapitalització

Article 31. *Operacions de recapitalització amb utilització dels recursos del Fons de resolució nacional.*

1. En cas que, d'acord amb l'article 50.1.b), l'aplicació dels instruments de resolució impliqui la utilització per part del FROB dels recursos procedents del Fons de resolució nacional per recapitalitzar una entitat, es porta a terme d'acord amb el que disposa aquesta secció, sense perjudici de la resta de regles aplicables que preveu aquesta Llei.

2. El FROB du a terme les actuacions d'adquisició i alienació dels actius o passius en funció del valor de l'entitat segons el que preveu l'article 5, i d'acord amb la normativa de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes d'Estat.

3. Els instruments que adquireixi el FROB són computables, amb el compliment previ dels requisits aplicables, com a capital ordinari de nivell 1, capital de nivell 1 addicional o capital de nivell 2, de conformitat amb el que disposa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013.

4. Quan el FROB porti a terme accions de recapitalització en virtut del que disposen els articles 20.2.c) i 51, és aplicable el que disposa aquesta secció.

5. Als efectes de l'aplicació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, els crèdits del FROB es consideren crèdits amb privilegi general.

Article 32. *Accions ordinàries o aportacions al capital social.*

1. Amb anterioritat a l'adquisició per part del FROB d'accions ordinàries o la realització d'aportacions al capital social, l'entitat que estigui sotmesa a un procediment de resolució ha d'adoptar les mesures necessàries perquè l'adquisició o aportació esmentada representi una participació en el seu capital social que s'ajusti al valor de l'entitat resultant del procés de valoració.

2. El règim jurídic del FROB no s'estén a les entitats participades per aquest de conformitat amb el que preveu aquest article, que s'han de regir per l'ordenament jurídic privat que sigui aplicable.

3. La subscripció o adquisició d'aquests instruments determina, en tot cas, per si mateixa i sense necessitat de cap altre acte o acord, excepte la notificació corresponent al Registre Mercantil dels vots que li corresponen, l'atribució al FROB dels drets polítics corresponents i la seva incorporació a l'òrgan d'administració de l'entitat emissora. El FROB ha de nomenar la persona o les persones físiques que tinguin la seva representació a aquest efecte, i l'òrgan d'administració ha de disposar de tants vots com els que s'obtinguin d'aplicar al nombre total de vots el seu percentatge de participació a l'entitat, arrodonit a l'enter més pròxim.

4. A fi d'assegurar més eficiència en l'ús dels recursos públics, i complint a l'efecte la normativa espanyola i de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes d'Estat, la desinversió per part del FROB dels instruments a què es refereix aquesta secció es du a terme mitjançant la seva alienació a través de procediments que assegurin la competència.

El FROB pot adoptar qualsevol dels instruments a què es refereix l'article 53.2 per recolzar el procediment competitiu de desinversió.

El FROB pot concórrer juntament amb algun o alguns dels altres socis o accionistes de l'entitat als eventuais processos de venda de títols en els mateixos termes que aquests puguin concertar.

5. L'alienació es du a terme amb l'informe previ de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, relatiu al compliment de les regles de procediment aplicables per a la seva execució. Així mateix, els processos de desinversió de participacions significatives portats a terme per entitats de crèdit controlades pel FROB, de conformitat amb els plans de resolució corresponents, a través de participacions directes o indirectes, i independentment del fet que les entitats esmentades estiguin subjectes al dret privat, són objecte d'informe del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pel que fa a la seva adequació als principis de publicitat i concurrència. Correspon a la Comissió Rectora del FROB la delimitació del concepte de participació significativa.

Article 33. *Instruments convertibles en accions ordinàries o aportacions al capital social.*

1. En el moment de l'adopció de l'acord d'emissió d'aquests instruments, l'entitat emissora ha d'aprovar els acords necessaris per a l'ampliació de capital o la subscripció d'aportacions al capital en la quantia necessària.

2. Llevat que el FROB determini unes condicions de desinversió diferents, l'entitat ha de comprar o amortitzar els instruments subscrits o adquirits pel FROB, a través del Fons de resolució nacional, tan aviat com estigui en condicions de fer-ho en els termes previstos, i en tot cas en terminis compatibles amb la normativa sobre ajudes d'Estat.

Article 34. *Règim especial de la subscripció o adquisició per part del FROB dels instruments de recapitalització.*

1. Quan el FROB subscrigui o adquireixi qualsevol dels instruments de recapitalització assenyalats en aquesta secció, no li són aplicables:

- a) Les limitacions estatutàries del dret d'assistència a les juntes o assemblees generals o del dret a vot.
- b) Les limitacions a l'adquisició d'aportacions al capital social de cooperatives de crèdit.
- c) L'obligació de presentar una oferta pública d'adquisició d'acord amb la normativa sobre mercats de valors.

2. Quan el FROB subscrigui o adquireixi aportacions al capital social d'una cooperativa de crèdit, el quòrum d'assistència a l'assemblea i les majories necessàries per a l'adopció d'acords es calculen, i els drets de vot s'atribueixen, en proporció a l'import de les aportacions respecte al capital social de la cooperativa.

3. En cas que s'acordi la supressió del dret de subscripció preferent dels accionistes, no és necessària l'obtenció de l'informe de l'auditor de comptes que exigeix el text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

Així mateix, en cas que s'emetin els instruments a què es refereix l'article 33, tampoc és necessari l'informe de l'auditor de comptes que exigeix el text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, sobre les bases i modalitats de la conversió.

CAPÍTOL VI

Amortització i conversió d'instruments de capital i recapitalització interna

Secció 1a Disposicions generals

Article 35. Amortització i conversió d'instruments de capital i recapitalització interna.

1. El FROB procedeix a l'amortització i conversió d'instruments de capital d'una entitat o a l'aplicació de l'instrument de recapitalització interna, i acorda l'amortització de qualsevol dels seus passius o la seva conversió en accions o altres instruments de capital de l'entitat o d'una altra entitat participada per aquesta, en els termes que preveu aquesta Llei. Els actes que adopti el FROB en aplicació de les previsions d'aquest capítol tenen caràcter d'actes administratius.

2. Sempre que el FROB adopti mesures de resolució de les quals es derivi l'assumpció de pèrdues per part dels creditors, de manera prèvia, o amb caràcter simultani, ha de procedir a l'amortització o conversió dels instruments de capital, en els termes que preveu aquesta Llei.

Article 36. Import de la recapitalització.

1. Abans d'acordar l'amortització i conversió d'instruments de capital o la recapitalització interna, el FROB ha de portar a terme una valoració dels actius i passius de l'entitat d'acord amb l'article 5, que constitueix la base del càlcul de l'import en què és necessari recapitalitzar l'entitat afectada.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, el FROB ha de calcular, tenint en compte l'avaluació duta a terme d'acord amb l'apartat 1, la suma agregada de:

a) l'import pel qual s'han d'amortitzar els passius admissibles per garantir que el valor actiu net de l'entitat en resolució sigui igual a zero, i

b) l'import pel qual s'han de convertir els passius admissibles en accions o altres instruments de capital per restablir el coeficient de capital ordinari de nivell 1 de l'entitat objecte de resolució o de l'entitat pont.

3. El càlcul que preveu l'apartat anterior determina l'import pel qual s'han d'amortitzar o convertir els passius elegibles per restablir el coeficient de capital ordinari de nivell 1 de l'entitat objecte de resolució o, si s'escau, de l'entitat pont, i per mantenir la confiança suficient del mercat en aquestes, així com per permetre que aquestes puguin complir, durant almenys un any, les condicions per a la seva autorització i prosseguir les activitats per a les quals estan autoritzades.

4. El càlcul efectuat ha de tenir en compte, si s'escau, l'aportació de capital efectuada pel Fons de resolució nacional i, en cas que el FROB proposi utilitzar l'instrument de transmissió d'actius o passius que preveu l'article 29, una estimació prudent de les necessitats de capital de la societat de gestió d'actius, segons correspongui.

5. Una vegada duta a terme la recapitalització interna, si es constata que el nivell d'amortització basat en la valoració preliminar que preveu l'article 38 sobrepassa els requeriments en comparació amb la valoració definitiva, s'ha d'establir un mecanisme per compensar els creditors i, a continuació, els accionistes en la mesura en què sigui necessari.

Article 37. Efectes de l'amortització i conversió dels instruments de capital i la recapitalització interna.

1. Quan el FROB exerceixi les competències regulades en aquest capítol, la reducció de l'import principal o pendent degut, la conversió o la cancel·lació dels passius, són immediatament executives.

2. En cas que s'amortitzi l'import principal d'un instrument de capital pertinent, es produeixen els efectes següents:

a) La reducció de l'import principal és permanent, sense perjudici del mecanisme de compensació que, si s'escau, es pugui aplicar d'acord amb el que preveu l'article 36.5.

b) En relació amb el titular del passiu afectat, no subsisteix cap obligació respecte a l'import de l'instrument que s'hagi amortitzat, excepte quan es tracti d'una obligació ja meritada o d'una obligació resultant dels danys i perjudicis sorgits com a conseqüència de la sentència que resolgui el recurs contra l'exercici de la competència d'amortització i conversió dels instruments de capital o de la recapitalització interna, tot això sense perjudici de l'aplicació al titular esmentat del que disposa l'article 39.3.

c) No es paga cap indemnització al titular dels passius afectats, excepte si s'ajusta al que disposa l'article 39.3.

3. El FROB està facultat per portar a terme o exigir que es portin a terme els tràmits per fer efectiu l'exercici de les competències esmentades.

4. Quan el FROB redueixi a zero l'import principal o l'import pendent d'un passiu, aquest o qualssevol obligacions o drets que se'n derivin i que no hagin vençut en el moment de la reducció, es consideren extingits a tots els efectes i no es poden computar en una eventual liquidació posterior de l'entitat o d'una altra societat que la succeeixi.

5. Quan el FROB redueixi només en part l'import principal o l'import pendent d'un passiu admissible, l'extinció d'aquest i de l'instrument o acord que l'hagi creat es produeix només en la mateixa mesura en què es redueixi l'import i sense perjudici de qualsevol modificació de les condicions d'aquests que pugui adoptar el FROB en virtut de les competències que té atribuïdes.

6. Quan l'amortització o conversió d'instruments de capital o l'aplicació de l'instrument de recapitalització donin lloc a l'adquisició o l'increment d'una participació qualificada en una entitat, l'avaluació que requereixen la Llei 10/2014, de 26 de juny, i la Llei 24/1988, de 28 de juliol, s'ha de portar a terme en un termini no superior a 5 dies hàbils.

Secció 2a Amortització i conversió d'instruments de capital

Article 38. Amortització i conversió d'instruments de capital.

1. El FROB, amb consulta prèvia al supervisor competent, pot efectuar l'amortització o conversió dels instruments de capital pertinents d'una entitat:

a) Independentment de qualsevol mesura de resolució, inclosa la recapitalització interna.

b) Conjuntament amb qualsevol mesura de resolució, quan es donin les circumstàncies que preveu l'article 19.

2. El FROB, amb consulta prèvia al supervisor competent, procedeix sense demora a l'amortització i conversió d'instruments de capital, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que l'entitat compleixi les condicions de resolució que preveu l'article 19.

b) Que, a menys que s'exerceixi aquesta competència, l'entitat esdevingui inviable. Quan es tracti de filials espanyoles pertanyents a grups consolidables, l'apreciació d'aquesta circumstància s'ha de dur a terme de manera conjunta amb l'autoritat apropiada

de l'Estat membre del supervisor en base consolidada d'acord amb el procediment que es fixi per reglament.

c) Que l'entitat necessiti ajuda financera pública extraordinària, excepte quan aquesta adopti la forma que preveu l'article 20.2.c).

d) En el cas dels instruments de capital emesos per una filial espanyola i si els instruments de capital esmentats es reconeixen als efectes de compliment dels requisits de fons propis en base individual i consolidada, que l'autoritat apropiada de l'Estat membre del supervisor en base consolidada i el FROB, a iniciativa pròpia o del supervisor o l'autoritat de resolució preventiva competents, efectuin, amb el compliment previ dels requisits d'informació i consulta que estableix aquesta Llei, l'apreciació conjunta que, a menys que s'exerceixi la competència d'amortització o conversió en relació amb els instruments esmentats, el grup esdevé inviable.

e) En el cas dels instruments de capital emesos per una matriu espanyola i si els instruments esmentats es reconeixen als efectes de compliment dels requisits de fons propis amb caràcter individual al nivell de l'empresa matriu o en base consolidada, que el FROB, a iniciativa pròpia o del supervisor o l'autoritat de resolució preventiva competents, apreciï que, a menys que s'exerceixi la competència d'amortització o conversió en relació amb els instruments esmentats, el grup esdevé inviable.

3. Als efectes del que disposa aquest article s'entén que una entitat és inviable si està en alguna de les circumstàncies que preveu l'article 20 i, a més, es compleix la condició que preveu l'article 19.1.b).

En el cas de grups d'entitats, s'entén que es compleix el que preveu l'article 20 si el grup infringeix, o existeixen elements objectius que facin probable que infringeixi en el futur proper, els seus requeriments de solvència a nivell consolidat de manera que justifiqui l'adopció d'accions per part del supervisor competent, fins i tot en cas que el grup hagi incorregut en pèrdues que esgotin la totalitat o una part significativa dels seus recursos propis.

4. Els instruments de capital emesos per una filial no s'amortitzen o es converteixen més o en termes més desfavorables, en el supòsit que preveu l'apartat 2.d), que altres instruments de capital del mateix rang emesos per la matriu.

5. Les autoritats supervisores i de resolució competents, a escala individual o consolidada, cooperen i porten a terme les notificacions oportunes per procedir a la determinació que es compleixen les circumstàncies i condicions previstes en aquest article.

6. L'amortització i conversió d'instruments de capital ha d'estar precedida de la valoració oportuna, en els termes que preveu l'article 5, que serveix també de base per aplicar els coeficients d'amortització i conversió.

Article 39. *Regles per a l'amortització o conversió dels instruments de capital.*

1. El FROB exerceix la competència d'amortització o de conversió dels instruments de capital en els termes que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, d'acord amb la prelación dels crèdits aplicable al procediment concursal, de manera que es produeixin els resultats següents:

a) En primer lloc s'amortitzen els elements del capital ordinari de nivell 1 de manera proporcional a les pèrdues i fins on sigui possible, i s'adopta la mesura o les mesures que preveu l'article 47.1.

b) Si l'import anterior no és suficient per a la recapitalització, s'amortitza l'import principal dels instruments de capital addicional de nivell 1 o es converteix en instruments de capital ordinari de nivell 1, o totes dues coses, en la mesura que sigui necessari per assolir els objectius de resolució, o si l'import és inferior, fins on sigui possible.

c) Si els imports anteriors no són suficients per a la recapitalització, s'amortitza l'import principal dels instruments de capital de nivell 2 o es converteix en instruments de capital ordinari de nivell 1, o totes dues coses, en la mesura que sigui necessari per assolir els objectius de resolució o, si l'import és inferior, fins on sigui possible.

El FROB no ha de convertir en capital o amortitzar una classe d'instruments de capital mentre una altra classe subordinada no hagi estat convertida en capital o amortitzada en la seva totalitat.

2. Quan es porti a terme l'amortització o conversió del principal dels instruments de capital:

a) La reducció del principal és permanent, sense perjudici del mecanisme per compensar els creditors que preveu l'article 36.5.

b) No subsisteix cap obligació enfront del titular dels instruments de capital respecte a l'import amortitzat, excepte les obligacions ja meritades o la responsabilitat que es derivi com a resultat d'un recurs presentat contra la legalitat de l'exercici de la competència d'amortització.

El que disposa aquesta lletra no impedeix la provisió d'instruments de capital ordinari de nivell 1 per a un titular d'instruments de capital, de conformitat amb l'apartat 3.

c) No es paga cap indemnització al titular dels instruments de capital, sense perjudici del que preveu l'apartat 3.

3. A fi d'efectuar la conversió dels instruments de capital pertinents d'acord amb l'apartat 1.b), el FROB, en les condicions que es fixin per reglament, pot exigir a les entitats afectades que emetin instruments de capital ordinari de nivell 1 per als titulars dels instruments de capital addicional de nivell 1 i capital de nivell 2. A aquests efectes, el FROB pot exigir a les entitats esmentades que mantinguin en tot moment l'autorització prèvia que es requereixi per a l'emissió.

Secció 3a Recapitalització interna

Article 40. Recapitalització interna.

1. En els termes que preveu aquesta Llei, el FROB pot exercir les competències que siguin necessàries i, en particular, les que preveuen l'article 35 i la secció 2a del capítol VII, a fi de recapitalitzar internament l'entitat objecte de resolució, en compliment dels objectius de la resolució i d'acord amb els principis que preveuen els articles 3 i 4.

2. Les mesures de recapitalització interna es poden adoptar per:

a) Recapitalitzar l'entitat de tal manera que pugui tornar a complir les condicions per continuar les seves activitats, i mantenir la confiança del mercat.

b) Convertir en capital o reduir el principal dels crèdits o instruments de deute transmesos en aplicar els instruments de resolució consistents en la constitució d'una entitat pont, la venda de negoci o la segregació d'actius.

3. La recapitalització interna de l'entitat s'ha de dur a terme segons el que preveu la lletra a) de l'apartat anterior, en cas que existeixin perspectives raonables que l'aplicació de l'instrument esmentat, en conjunció amb altres mesures apropiades, incloses les mesures executades d'acord amb el pla de reorganització d'activitats que preveu l'article 49, a més d'aconseguir els objectius de resolució pertinents, restableixi la solidesa financera i la viabilitat a llarg termini de l'entitat.

En cas contrari, la recapitalització interna de l'entitat s'ha de portar a terme segons el que preveu la lletra b) de l'apartat anterior, en conjunció amb els instruments de resolució que preveu l'article 25.

4. La recapitalització interna s'ha de dur a terme respectant la forma jurídica de l'entitat afectada, excepte quan el FROB consideri necessari alterar-la.

Secció 4a Passius admissibles per a la recapitalització interna

Article 41. Passius admissibles per a la recapitalització interna.

1. Tots els passius que no estiguin exclosos expressament o que no s'hagin exclòs per decisió del FROB, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, són susceptibles

d'amortització o conversió en capital per a la recapitalització interna de l'entitat afectada. Es determinen per reglament els criteris d'admissibilitat dels passius, i es pren en consideració, en particular, el termini de venciment de l'instrument, la seva naturalesa, el nivell de prelació, les garanties de què pugui disposar, i sempre que es tracti d'un instrument emès que estigui plenament desemborsat.

2. L'autoritat de resolució preventiva, amb l'informe previ del FROB, pot limitar la possessió de passius admissibles, per part d'altres entitats, per a la recapitalització interna d'una entitat, excepte si totes dues entitats formen part del mateix grup i sense perjudici de les normes sobre grans exposicions que siguin aplicables.

Article 42. *Passius exclosos obligatòriament de la recapitalització interna.*

1. Queden exclosos de la recapitalització interna els passius següents:

a) Dipòsits garantits, fins al nivell garantit per la normativa del Fons de Garantia de Dipòsits.

b) Passius garantits, inclosos els bons garantits, en particular, cèdules i bons hipotecaris, territorials i d'internacionalització, i els passius en forma d'instruments financers utilitzats per a fins de cobertura, que formin part integrant de la cartera de cobertura i que, d'acord amb la normativa nacional, estiguin garantits pels actius de la cartera de cobertura del bo garantit.

c) Passius resultants de la tinença per part de l'entitat afectada d'actius o diners de clients, inclosos els dipositats en nom d'institucions d'inversió col·lectiva, entitats de capital de risc o entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat quan el client esmentat estigui protegit d'acord amb la normativa concursal.

d) Passius resultants d'una relació fiduciària entre l'entitat o societat afectada, com a fideïcomissari, i una altra persona, com a beneficiària, quan el client esmentat estigui protegit d'acord amb la normativa concursal.

e) Passius d'entitats, excloses les societats que formin part del mateix grup, el termini de venciment inicial dels quals sigui inferior a set dies.

f) Passius que tinguin un termini de venciment restant inferior a set dies, respecte de sistemes o operadors de sistemes designats de conformitat amb la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, o dels seus participants, i resultants de la participació en un d'aquests sistemes.

g) Passius contrets amb:

1r Empleats, en concepte de salaris, pensions o altres remuneracions fixes meritades. Aquesta exclusió no s'aplica quan es tracti del component variable de la remuneració que no estigui regulat per convenis col·lectius o per acords o pactes col·lectius.

2n Creditors comercials, pel subministrament a l'entitat afectada de béns i serveis que són essencials per a l'exercici quotidià de les seves activitats, inclosos els serveis de tecnologies de la informació, els subministraments públics de caràcter bàsic, i el lloguer, el manteniment i la neteja de locals.

3r L'Administració tributària o de la Seguretat Social.

4t Sistemes de garantia de dipòsits sorgits de contribucions degudes de conformitat amb el Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, i amb la seva normativa de desplegament.

2. Els actius de garantia relacionats amb una cartera de cobertura de bons garantits han de romandre inalterats i segregats i disposar de finançament suficient. Aquesta regla i l'exclusió que preveu la lletra b) de l'apartat anterior no afecten la part del bo garantit que excedeixi el valor dels actius que el garanteixen.

Article 43. *Passius susceptibles d'exclusió de la recapitalització interna per decisió del FROB.*

1. En circumstàncies excepcionals, i amb la comunicació prèvia a la Comissió Europea, el FROB, en els termes i amb les condicions que preveu aquesta Llei i d'acord

amb el procediment que es determini per reglament, pot excloure de la recapitalització interna, totalment o parcialment, determinats passius o categories de passius admissibles quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que no sigui possible amortitzar o convertir els passius esmentats dins d'un termini raonable.

b) Que l'exclusió sigui estrictament necessària i proporcionada per:

1r garantir la continuïtat de les funcions essencials i les branques d'activitat principals de manera que es mantingui la capacitat de l'entitat objecte de resolució de continuar les operacions, els serveis i les transaccions principals, o

2n evitar que s'origini un contagi estès, en particular respecte dels dipòsits admissibles en poder de persones físiques, microempreses i petites i mitjanes empreses, que pertorbi greument el funcionament dels mercats financers, incloses les seves infraestructures, de manera que pugui causar un trastorn greu a l'economia d'un Estat membre o a la de la Unió Europea.

c) Quan l'aplicació de l'instrument de recapitalització interna als passius esmentats origini tal destrucció del valor que les pèrdues sofertes per altres creditors siguin més elevades que si els passius s'haguessin exclòs de la recapitalització interna.

2. En exercir la facultat discrecional que preveu l'apartat 1, el FROB ha de tenir degudament en compte els elements següents:

a) El principi que les pèrdues les han d'assumir en primer lloc els accionistes i, després, en general, els creditors de l'entitat objecte de resolució, per ordre de preferència.

b) El nivell de la capacitat d'absorció de pèrdues que seguiria tenint l'entitat objecte de resolució si s'excloués el passiu o la categoria de passius.

c) La necessitat de mantenir uns recursos suficients per al finançament de la resolució.

3. Quan el FROB decideixi excloure totalment o parcialment un passiu admissible o una categoria de passius admissibles de conformitat amb aquest article, es pot augmentar el nivell de l'amortització o conversió aplicada a altres passius admissibles per tenir en compte les exclusions esmentades, sempre que el nivell d'amortització i conversió aplicada a altres passius admissibles respecti el principi que estableix l'article 4.1.d).

4. Quan les pèrdues que podrien haver patit els passius exclosos per decisió del FROB d'acord amb aquest article no hagin repercutit plenament en altres creditors, el Fons de resolució nacional pot fer una contribució a l'entitat objecte de resolució en els termes i condicions que s'estableixen a la secció 6a.

Article 44. *Determinació del requeriment mínim de fons propis i passius admissibles.*

1. L'autoritat de resolució preventiva, amb l'informe previ del FROB i del supervisor competent, ha de fixar el requeriment mínim de fons propis i passius admissibles exigibles a cada entitat i comprovar que les entitats compleixin en tot moment aquest requeriment. La determinació i comprovació esmentades s'han de dur a terme en ocasió de l'elaboració, l'avaluació i el manteniment dels plans de resolució i s'han de comunicar a l'Autoritat Bancària Europea. Quan l'autoritat de resolució a escala de grup o responsable de la filial amb caràcter individual pertanyi a un altre Estat membre, s'adopta una decisió conjunta en els termes previstos per reglament.

El requeriment mínim es calcula com l'import dels fons propis i els passius admissibles expressat percentualment, respecte al total de passius i fons propis de l'entitat. Es determina per reglament la forma de càlcul del requeriment esmentat.

Els derivats s'inclouen en el total de passius sobre la base del ple reconeixement als drets de compensació contractual.

2. El requeriment mínim es fixa d'acord amb els criteris següents:
 - a) La necessitat de garantir la resolució de l'entitat mitjançant l'aplicació de qualsevol dels instruments de resolució.
 - b) La necessitat de garantir que, quan sigui procedent, l'entitat disposi dels passius admissibles suficients per a una aplicació eficaç de l'instrument de recapitalització interna.
 - c) La necessitat de garantir que, si el pla de resolució anticipa que determinades categories de passius admissibles poden quedar excloses de la recapitalització interna en virtut del que disposa l'article 43, o es poden transmetre totalment a un adquirent en virtut d'una transmissió parcial, l'entitat disposi d'altres passius admissibles suficients perquè l'instrument de recapitalització interna es pugui aplicar eficaçment.
 - d) La mida, el tipus d'empresa, el model de finançament i el perfil de risc de l'entitat.
 - e) La mesura en què el sistema de garantia de dipòsits pot contribuir al finançament de la resolució.
 - f) La mesura en què la inviabilitat de l'entitat tindria un efecte advers en l'estabilitat financera, entre d'altres, a causa del fenomen de contagi com a conseqüència de la seva interconnexió amb altres entitats o amb la resta del sistema financer.
3. Els passius admissibles es poden computar als efectes de complir el requeriment mínim, quan compleixin les condicions que es determinin per reglament.
4. Quan un passiu estigui regulat per la normativa d'un tercer país, l'autoritat de resolució preventiva competent pot exigir a l'entitat que demostrï que tota decisió que consisteixi a amortitzar o convertir el passiu esmentat seria efectiva d'acord amb la normativa del tercer país. Si l'autoritat de resolució preventiva, amb consulta prèvia al FROB, alberga dubtes sobre la seva admissibilitat, el passiu esmentat no es computa per al requeriment mínim de fons propis i passius admissibles.
5. Les entitats han de complir el requeriment mínim que estableix el present article amb caràcter individual. A més, les matrius de la Unió Europea han de complir el requeriment mínim que estableix aquest article també amb caràcter consolidat en els termes que es determinin per reglament.

L'autoritat de resolució preventiva, amb consulta prèvia al FROB i al supervisor competent, pot decidir aplicar el requeriment mínim a les entitats que preveu l'article 1.2.b), c) i d).

El requeriment mínim a nivell consolidat s'ha de determinar almenys sobre la base dels criteris que estableix l'apartat 2, i tenint en compte si les filials del grup en tercers països són objecte de resolució separada o no d'acord amb el pla de resolució.
6. L'autoritat de resolució preventiva, amb consulta prèvia al FROB, pot eximir totalment del compliment del requeriment mínim que regula aquest article, matrius i filials de la Unió Europea en els casos i condicions que es determinin per reglament.
7. L'autoritat de resolució preventiva pot autoritzar, amb consulta prèvia al FROB, en les condicions que es determinin per reglament, que el requeriment mínim de fons propis i passius admissibles es compleixi parcialment, amb caràcter consolidat o individual, mitjançant instruments contractuals de recapitalització interna. Els instruments esmentats s'han de determinar, comprovar i comunicar a l'Autoritat Bancària Europea de la mateixa manera que la resta del requeriment mínim.

Article 45. Eliminació dels obstacles que impedeixen la recapitalització interna.

1. L'autoritat de resolució preventiva, amb l'informe previ del FROB i el supervisor competent, i com a conseqüència de l'anàlisi del desenvolupament i manteniment del pla de resolució, pot exigir a les entitats que mantinguin en tot moment un import de capital social autoritzat suficient, o un altre instrument de capital ordinari de nivell 1, per tal que, en cas que s'hagin d'exercir les competències de recapitalització interna respecte a l'entitat esmentada o qualsevol de les seves filials, aquesta pugui emetre una quantitat suficient de noves accions o altres instruments de capital amb la finalitat de garantir que la conversió de passiu en accions o altres instruments de capital es porti a terme de manera efectiva.

2. En tot cas, si el pla de resolució preveu una aplicació eventual de l'instrument de recapitalització interna, el capital social autoritzat o un altre instrument de capital ordinari de nivell 1 han de ser suficients per cobrir la suma dels imports a què es refereix l'article 36.2.

En cas que l'import màxim del capital autoritzat previst a l'article 297.b) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, sigui insuficient, el límit esmentat es pot excedir a requeriment de l'autoritat de resolució preventiva efectuat en l'exercici de les competències que preveu l'apartat anterior. En l'exercici de les competències esmentades, també pot requerir que se sobrepassi el termini màxim que fixa l'article referit. Tampoc no és aplicable el requisit que les aportacions hagin de ser dineràries.

Article 46. *Reconeixement contractual de la recapitalització interna.*

1. Les entitats han d'incloure en els contractes que subscriuguin una clàusula de subjecció dels passius que amb aquests es creïn a l'exercici de la facultat d'amortització i conversió del FROB, així com d'acatament, per part del creditor o la part del contracte que donin origen als passius, de qualsevol reducció de l'import principal o degut i qualsevol conversió o cancel·lació, derivades de l'exercici esmentat, sempre que els passius concernits:

- a) No estiguin exclosos d'acord amb l'article 42.
- b) No constitueixin un dipòsit dels que preveu la disposició addicional catorzena, apartat 1, lletra b).
- c) Estiguin regulats per la normativa d'un Estat no pertanyent a la Unió Europea.
- d) S'emetin o contractin després de l'entrada en vigor de les normes sobre amortització d'instruments de capital i recapitalització interna contingudes en aquest capítol.

El FROB pot requerir a l'entitat que li remeti un informe d'un expert independent, sobre la validesa de les clàusules que preveu aquest apartat.

2. L'incompliment de l'obligació establerta a l'apartat anterior per part de l'entitat no és obstacle per a l'exercici de la competència d'amortització i conversió sobre un passiu determinat. Aquesta obligació es pot excloure per l'autoritat de resolució preventiva, amb l'informe previ del FROB, quan, en virtut de la legislació de l'Estat en qüestió o bé en virtut d'un conveni subscrit amb aquest, es garanteixin la submissió i l'acatament esmentats.

Secció 5a Aplicació dels instruments de recapitalització interna

Article 47. *Tractament dels accionistes.*

1. El FROB, en l'exercici de les seves competències per aplicar l'instrument de recapitalització interna, tenint en compte el resultat de la valoració de l'entitat i una vegada fixat l'import de la recapitalització esmentada de conformitat amb el que preveu aquesta Llei, ha d'adoptar alguna de les mesures següents, o ambdues:

- a) Amortitzar les accions o altres instruments de capital existents o transmetre'ls als creditors objecte de recapitalització interna.
- b) Sempre que, d'acord amb la valoració realitzada de conformitat amb l'article 5, l'entitat objecte de resolució tingui un valor positiu, diluir la participació dels accionistes i dels titulars d'altres instruments de capital existents mitjançant la conversió en accions o altres instruments de capital de:

- 1r els instruments de capital emesos per l'entitat, o
- 2n els passius admissibles emesos per l'entitat.

La conversió s'ha de portar a terme de tal manera que es redueixi substancialment el valor nominal de les accions o altres instruments de capital existents.

2. Les mesures que assenyalen l'apartat anterior també s'han d'aplicar a accionistes i titulars d'altres instruments de capital emesos o atorgats en les circumstàncies següents:

a) Amb motiu de la conversió d'instruments de deute en accions o altres instruments de capital, d'acord amb les clàusules contractuals dels instruments de deute originals, en produir-se un fet anterior o simultani al moment en què el FROB va determinar que es complien les condicions per a la resolució.

b) Amb motiu de la conversió d'instruments de capital en instruments de capital ordinari de nivell 1 d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

3. El FROB ha de decidir les actuacions concretes que s'han d'adoptar tenint en compte:

a) La valoració portada a terme d'acord amb l'article 5.

b) La quantia per la qual s'estimi que el capital ordinari de nivell 1 ha de ser amortitzat o que els instruments de capital han de ser amortitzats o convertits.

c) L'avaluació dels actius i passius prevista a l'article 36.

4. Quan l'aplicació de l'instrument de recapitalització interna o la conversió d'instruments de capital doni lloc a l'adquisició o l'increment d'una participació en una entitat de manera que sigui aplicable la normativa sobre participacions significatives, el supervisor competent ha de portar a terme l'avaluació de l'adquisició o l'increment en un termini que no endarrereixi, dificulti o impedeixi l'aplicació de les mesures adoptades pel FROB.

En el supòsit que s'apliqui l'instrument de recapitalització interna o la conversió d'instruments de capital sense que s'hagi portat a terme l'avaluació prevista en el paràgraf anterior, són aplicables les regles que preveu l'article 26.7.

Article 48. *Seqüència i regles especials de la recapitalització interna.*

1. El FROB ha d'aplicar l'instrument de recapitalització interna per absorbir pèrdues i cobrir l'import de la recapitalització determinat d'acord amb el que disposa aquesta Llei, i ha d'amortitzar o reduir l'import de les accions, els instruments de capital o els passius admissibles segons la seqüència següent:

a) Els elements del capital ordinari de nivell 1 de manera proporcional a les pèrdues i fins on sigui possible.

b) L'import principal dels instruments de capital addicional de nivell 1 en la mesura necessària i fins on sigui possible.

c) L'import principal dels instruments de capital de nivell 2 en la mesura necessària i fins on sigui possible.

d) L'import principal del deute subordinat que no és capital addicional de nivell 1 o 2, d'acord amb la prelación dels drets de crèdit prevista a la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en la mesura necessària i fins on sigui possible.

e) L'import principal o l'import pendent dels passius admissibles, d'acord amb la prelación dels drets de crèdit prevista a la Llei 22/2003, de 9 de juliol, inclosos els dipòsits que preveu l'apartat 1 de la disposició addicional catorzena.

2. En exercir les competències d'amortització o conversió, el FROB ha d'assignar les pèrdues de manera equitativa entre les accions, altres instruments de capital i els passius admissibles del mateix rang, de manera que es redueixi l'import principal o l'import pendent d'aquestes accions, altres instruments de capital i passius admissibles en un grau proporcional al seu valor, excepte quan es faci ús de la facultat prevista a l'article 43.3.

L'anterior no és obstacle perquè els passius exclosos d'acord amb el que disposa aquesta Llei rebin un tracte més favorable que els passius admissibles del mateix rang en procediments concursals ordinaris.

3. El FROB no ha de convertir en capital o amortitzar una classe de passius mentre un altre deute subordinat no hagi estat convertit en capital o amortitzat en la seva totalitat, llevat que es tracti de passius exclosos de la recapitalització.

4. L'amortització i conversió de passius sorgits de derivats s'ha de fer únicament en el moment en què es liquidin o després de la liquidació esmentada. Amb aquesta finalitat, un cop acordada la resolució d'una entitat, el FROB pot declarar el venciment anticipat i la liquidació de qualsevol contracte de derivats.

Si les transaccions de derivats s'efectuen en el marc d'un acord de compensació contractual, el FROB o un expert independent han de determinar, en el marc de l'avaluació prevista a l'article 5, el saldo net del passiu sorgit de la liquidació de les transaccions, d'acord amb els termes que preveu l'acord esmentat.

El FROB ha de determinar el valor dels passius sorgits dels derivats d'acord amb les regles i els principis que s'estableixin per reglament.

5. El FROB, en exercir les competències que preveuen els articles 38 i 40, pot aplicar coeficients de conversió diferents a diferents tipus d'instruments de capital i passius, tenint en compte els principis següents:

a) El coeficient de conversió ha de suposar una compensació apropiada per a les pèrdues en què hagi incorregut el creditor per causa de l'amortització o conversió.

b) Els creditors de més rang tenen un coeficient de conversió superior al dels creditors de menys rang.

Article 49. *Pla de reorganització d'activitats.*

1. En aplicar la mesura de recapitalització interna, el FROB ha d'exigir que l'òrgan d'administració de l'entitat, o la persona o persones que designi a aquest efecte, presenti un pla de reorganització d'activitats que contingui les mesures, atenent la situació de l'economia i dels mercats en què actua l'entitat, destinades a restablir la viabilitat a llarg termini de l'entitat, o d'una part de les seves activitats, al llarg d'un termini de temps raonable.

2. Entre altres mesures, el pla de reorganització d'activitats pot incloure:

- a) La reorganització d'activitats de l'entitat.
- b) Canvis en els sistemes operatius i infraestructura de l'entitat.
- c) Cessament d'activitats deficitàries.
- d) Reestructuració d'activitats que puguin ser competitives.
- e) La venda d'actius o de línies de negocis.

3. Correspon al FROB, amb la consulta prèvia a l'autoritat preventiva de resolució i al supervisor competent, l'aprovació del pla de reorganització, així com les seves modificacions.

Si el FROB, amb la consulta prèvia a l'autoritat preventiva de resolució i al supervisor competents, considera que el pla no assolirà els objectius que preveu l'apartat 1, ho ha de notificar a l'òrgan gestor de l'entitat o a les persones designades en aquest apartat, i ha de requerir que es modifiqui el pla de manera que permeti complir els objectius esmentats.

4. El FROB, en col·laboració amb l'autoritat preventiva de resolució i el supervisor competents, ha d'avaluar i garantir el compliment del pla de reorganització aprovat.

5. Reglamentàriament, s'ha de determinar el termini i procediment per presentar aquests plans, així com el seu contingut mínim, la seva execució i eventual revisió, així com les regles aplicables en cas de grups d'entitats.

Secció 6a Altres contribucions a la recapitalització interna

Article 50. Condicions per a la contribució del Fons de resolució nacional.

1. En el supòsit que preveu l'article 43.4, el Fons de resolució nacional previst a l'article 53.1.a) pot fer una contribució a l'entitat objecte de resolució amb la finalitat de:

- a) cobrir qualsevol pèrdua que no hagi estat absorbida per passius admissibles i restaurar el valor net dels actius de l'entitat objecte de resolució igualant-lo a zero, o
- b) adquirir accions o altres instruments de capital de l'entitat objecte de resolució, amb la finalitat de recapitalitzar-la.

2. El Fons de resolució nacional només pot fer una contribució prevista a l'apartat anterior quan es compleixin les condicions següents:

- a) que, mitjançant la reducció de capital, conversió o de qualsevol altra manera, s'hagi realitzat, per part dels accionistes i els tenidors d'altres instruments de capital i altres passius admissibles, una contribució a l'absorció de pèrdues i recapitalització interna per un import equivalent, almenys, al 8 per cent del total del passiu, inclosos els fons propis de l'entitat determinats en el moment de la resolució segons la valoració prevista a l'article 5, i
- b) que la contribució del mecanisme de finançament de la resolució no excedeixi el 5 per cent dels passius totals, inclosos els fons propis, de l'entitat objecte de resolució, calculats de conformitat amb la valoració prevista a l'article 5, en el moment que s'adopti l'acció de resolució.

3. El compliment de la condició establerta a la lletra a) de l'apartat anterior es pot substituir pel compliment de les condicions següents:

- a) que la contribució a l'absorció de pèrdues i la recapitalització interna prevista en la lletra a) abans esmentada sigui d'un import no inferior al 20 per cent dels actius ponderats per risc de l'entitat de què es tracti,
- b) que el Fons de resolució nacional tingui a la seva disposició un import que sigui com a mínim igual al 3 per cent de l'import dels dipòsits garantits pel Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit de totes les entitats autoritzades a Espanya, obtingut mitjançant contribucions «ex ante» d'acord amb l'article 53.1.a), entre les quals no estan incloses les contribucions fetes a un sistema de garantia de dipòsits, i
- c) que l'entitat de què es tracti tingui actius inferiors a 900.000 milions d'euros en base consolidada.

4. De manera alternativa o complementària al que disposa l'article 51, el Fons de resolució nacional pot fer una contribució procedent de recursos que s'hagin obtingut mitjançant les contribucions «ex ante» previstes a l'article 53.1.a) i que encara no s'hagin utilitzat, sempre que es donin les circumstàncies següents:

- a) S'hagi assolit el límit del 5 per cent establert a l'apartat 2.b).
- b) S'hagin amortitzat o convertit en la seva totalitat tots els passius no garantits, no preferents, diferents dels dipòsits admissibles.

Article 51. Fonts alternatives de finançament.

1. En circumstàncies extraordinàries, el FROB pot obtenir finançament procedent de fonts alternatives de finançament, una vegada s'hagin donat les circumstàncies que preveu l'apartat 4.a) i b) de l'article anterior.

2. En cas que l'acció del FROB tingui impacte en els pressupostos generals de l'Estat, el FROB ha d'elevat al ministre d'Hisenda i Administracions Públiques i al ministre d'Economia i Competitivitat una memòria econòmica en què es detalli l'impacte financer d'aquest suport sobre els fons aportats al FROB amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

3. Les actuacions que porti a terme el FROB d'acord amb aquest article es poden fer en efectiu, mitjançant el lliurament de valors representatius de deute públic, o de valors emesos pel mateix FROB. Així mateix, el FROB pot satisfer el preu esmentat mitjançant compensació dels crèdits que tingui enfront de les entitats corresponents.

L'atorgament de garanties per part del FROB queda subjecta als límits que a aquest efecte estableixin les corresponents lleis anuals de pressupostos generals de l'Estat.

CAPÍTOL VII

FROB

Secció 1a Naturalesa, composició i règim jurídic

Article 52. *FROB.*

1. El FROB té per finalitat gestionar els processos de resolució de les entitats en la seva fase executiva i, en tot cas, exercir les facultats que li atribueixen aquesta Llei, la resta de l'ordenament jurídic nacional i el dret de la Unió Europea.

2. El FROB és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada per al desenvolupament dels seus fins, que es regeix pel que estableix aquesta Llei.

3. El FROB queda sotmès a l'ordenament juridicoprivat, llevat que actuï en l'exercici de les potestats administratives conferides per aquesta Llei, el dret de la Unió Europea o altres normes amb rang de llei. Les mesures de resolució d'entitats que adopti el FROB s'han de comunicar, si s'escau, a la Comissió Europea o a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, als efectes del que estableix la normativa en matèria d'ajudes d'Estat i defensa de la competència.

4. El FROB no està sotmès a les previsions que conté la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, en l'exercici de les seves funcions com a autoritat de resolució, i li és aplicable en allò restant el que disposa la seva disposició addicional desena.

5. El FROB, als efectes del seu règim pressupostari, ha d'aplicar en allò que no preveu aquesta Llei, el que disposen els articles 64 a 68 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

No obstant això, el FROB no està subjecte a les normes generals que regulen el règim economicofinancer, comptable i de control dels organismes públics dependents o vinculats a l'Administració General de l'Estat, excepte pel que fa a la fiscalització externa del Tribunal de Comptes, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes, i a la submissió del règim intern de la seva gestió en l'àmbit economicofinancer al control financer permanent de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat d'acord amb el que preveu el capítol III del títol VI de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària.

6. El FROB no està subjecte a les disposicions de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, en l'exercici de les seves funcions de resolució. En qualsevol cas, el FROB no està sotmès a les previsions que conté el títol VII de la Llei de 33/2003, de 3 de novembre, referit al patrimoni empresarial de l'Administració General de l'Estat.

No formen part del patrimoni de les administracions públiques les participacions, accions, títols i altres instruments que el FROB pugui adquirir en l'exercici de les seves facultats de resolució.

7. El personal del FROB s'ha de seleccionar respectant els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, i hi ha d'estar vinculat per una relació de dret laboral. Sense perjudici de l'anterior, el personal funcionari que hagi de prestar serveis al FROB ho pot fer en la situació de serveis especials. Les despeses del personal del FROB i dels seus directius s'han de sotmetre als límits previstos per a les entitats del sector públic estatal.

8. El FROB té, a efectes fiscals, el mateix tractament que el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.

9. Excepcionalment, el FROB pot contractar amb tercers la realització de qualsevol activitat de caràcter material, tècnic o instrumental, quan sigui necessari per al desenvolupament adequat de les seves competències com a autoritat de resolució previstes en aquesta Llei, i s'ha d'ajustar als principis de publicitat i concurrència excepte en casos d'emergència o urgents. Per a la resta dels contractes, el règim de contractació aplicable és el que estableix el Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic, per a poders adjudicadors que no tinguin el caràcter d'administracions públiques.

Article 53. *Mecanismes de finançament i dotació pressupostària.*

1. Per al finançament de les mesures que preveu aquesta Llei, el FROB ha de disposar dels mecanismes de finançament següents:

a) Un «Fons de resolució nacional», sense personalitat jurídica, administrat pel FROB i constituït com a patrimoni separat, els recursos financers del qual han d'assolir, almenys, l'1 per cent de l'import dels dipòsits garantits de totes les entitats.

Amb la finalitat d'assolir aquest nivell, el FROB ha de recaptar, almenys anualment, contribucions ordinàries de les entitats, incloses les seves sucursals a la Unió Europea, de conformitat amb els criteris següents:

1r La contribució de cada entitat correspon a la proporció que aquesta representi sobre el total agregat de les entitats, del concepte següent: passius totals de l'entitat, exclosos els recursos propis i l'import garantit de dipòsits de conformitat amb el que preveu el Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre.

2n Les contribucions s'han d'ajustar al perfil de risc de cada entitat, d'acord amb els criteris que es determinin per reglament.

Els recursos financers disponibles que s'han de tenir en compte per assolir el nivell fixat com a objectiu poden incloure compromisos de pagament irrevocables íntegrament protegits per garanties d'actius de baix risc lliures de càrregues, de lliure disposició i assignats per a l'ús exclusiu del FROB per als fins que especifica l'apartat següent. La part de compromisos de pagament irrevocables no pot superar el 30 per cent de l'import total recaptat d'acord amb aquest article.

Quan les contribucions ordinàries de les entitats siguin insuficients per al finançament de les mesures que preveu aquesta Llei, el FROB pot recaptar contribucions extraordinàries.

b) La possibilitat de sol·licitar préstecs als mecanismes de finançament dels altres estats membres de la Unió Europea, d'acord amb el procediment que es prevegi per reglament.

Només es pot sol·licitar un préstec a altres mecanismes de finançament en cas que les contribucions ordinàries no siguin suficients per cobrir els costos de la resolució, les contribucions extraordinàries no siguin immediatament accessibles i els mecanismes alternatius de finançament que preveu l'apartat 5 no es puguin utilitzar en condicions raonables.

El FROB pot concedir, així mateix, préstecs a mecanismes de finançament d'altres estats membres de la Unió Europea amb càrrec al Fons de resolució nacional.

2. El FROB només pot usar els mecanismes de finançament que preveu aquest article en la mesura necessària per garantir l'aplicació efectiva dels instruments de resolució, per tal de complir els objectius i amb les limitacions que es disposin per reglament. En particular, els mecanismes de finançament es poden concretar, entre d'altres, en una o diverses de les mesures següents:

- a) L'atorgament de garanties.
- b) La concessió de préstecs o crèdits.

- c) L'adquisició d'actius o passius, i poden mantenir la seva gestió o encarregar-la a un tercer.
- d) La realització de contribucions a una entitat pont o a la societat de gestió d'actius.
- e) El pagament de compensacions als accionistes i els creditors.
- f) La realització de contribucions a l'entitat quan es decideixi excloure certs passius de la recapitalització interna.
- g) La concessió de préstecs a altres mecanismes de finançament.
- h) La recapitalització d'una entitat, en els termes i amb les limitacions que preveu aquesta Llei.

La utilització per part del FROB d'instruments de suport financer no redueix les pèrdues derivades de la resolució que correspon suportar als accionistes i creditors subordinats de conformitat amb el que preveu aquesta Llei i, en especial, prenent en consideració els principis enumerats a les lletres a) i b) de l'article 4.1.

La utilització per part del FROB d'instruments de suport financer ha d'estar sotmesa al procediment previst en el paràgraf segon de l'article 54.6 en cas que tingui impacte en els pressupostos generals de l'Estat.

3. En cas de resolució d'un grup en què s'integrin entitats espanyoles al costat d'altres de la Unió Europea, el FROB ha de contribuir al finançament de la seva resolució d'acord amb els criteris i procediments que es prevegin per reglament.

4. Per a la cobertura de les seves despeses de funcionament el FROB ha d'exigir a les entitats una taxa, en els termes que preveu la disposició addicional setzena.

Així mateix, es poden incrementar els fons propis del FROB a través de la capitalització de préstecs, crèdits o qualsevol altra operació d'endeutament del FROB en què l'Administració General de l'Estat figuri com a creditora.

5. El FROB pot acudir igualment, per al compliment dels seus fins, a mitjans de finançament alternatius com ara emetre valors de renda fixa, rebre préstecs, sol·licitar l'obertura de crèdits i fer qualsevol altra operació d'endeutament, sempre que les contribucions ordinàries no siguin suficients per cobrir els costos de la resolució i les contribucions extraordinàries no siguin immediatament accessibles o suficients.

Els recursos aliens del FROB, sigui quina sigui la modalitat de la seva instrumentació, no han de superar el límit que a aquest efecte estableixin les lleis anuals de pressupostos generals de l'Estat.

6. El patrimoni no compromès del Fons de resolució nacional ha d'estar materialitzat en deute públic o en altres actius de liquiditat elevada i risc baix. Subjecte al que disposa aquesta Llei i, en particular, al que preveu el capítol V en relació amb l'aplicació dels instruments de resolució, qualsevol benefici meritat i comptabilitzat en els seus comptes anuals ha de passar a formar part del patrimoni del Fons.

7. Quan el FROB emprengui una mesura de resolució, el sistema de garantia de dipòsits al qual estigui afiliada l'entitat ha d'assumir, a més de les responsabilitats que s'estableixen per reglament, d'acord amb els límits previstos a l'article 11 del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, els costos següents:

a) Quan s'apliqui l'instrument de recapitalització interna, l'import en què s'haurien d'haver amortitzat els dipòsits garantits per absorbir les pèrdues de l'entitat d'acord amb l'article 48, en cas que els dipòsits garantits s'hagin inclòs en l'àmbit d'aplicació de l'instrument de recapitalització interna i s'hagin amortitzat en el mateix grau que els crèdits dels creditors amb el mateix rang en la jerarquia de creditors d'acord amb la legislació concursal.

b) Quan s'apliquin un o diversos instruments de resolució diferents dels de recapitalització interna, l'import de les pèrdues que hagin patit els dipositants garantits, en cas que hagin patit pèrdues en proporció a les sofertes pels creditors amb el mateix rang en la jerarquia de creditors d'acord amb la legislació concursal.

Article 54. *Comissió Rectora.*

1. El FROB està regit i administrat per una comissió rectora integrada per 11 membres:

- a) El president.
- b) Quatre membres designats pel Banc d'Espanya, un dels quals és el subgovernador, que exerceix la vicepresidència primera de la Comissió Rectora, i substitueix el president en les seves funcions en cas de vacant, absència o malaltia.
- c) Tres representants del Ministeri d'Economia i Competitivitat, designats pel ministre, amb almenys rang de director general.
- d) El vicepresident de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
- e) Dos representants del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, designats pel ministre, amb almenys rang de director general.

Han d'assistir, així mateix, a les sessions de la Comissió Rectora, amb veu però sense vot, un representant designat per l'interventor general de l'Administració de l'Estat i un altre per l'advocat general de l'Estat-director del Servei Jurídic de l'Estat.

La Comissió Executiva del Banc d'Espanya ha de designar els membres de la Comissió Rectora diferents del subgovernador.

Així mateix, la Comissió Rectora pot autoritzar la participació en les seves sessions d'observadors, sempre que aquesta participació no generi conflictes d'interès que puguin interferir en l'exercici per part del FROB de les funcions que preveu aquesta Llei. La mateixa Comissió Rectora ha d'establir els termes en què s'ha de desenvolupar la participació d'aquests observadors, que, en qualsevol cas, no tenen vot i queden sotmesos al deure de secret.

2. Les funcions de secretari de la Comissió Rectora han de ser exercides per la persona que aquesta designi d'acord amb el que preveu el reglament de règim intern del FROB.

3. Sense perjudici del que preveu per al president l'article següent, els membres de la Comissió Rectora han de cessar en la seva condició de tals per les causes següents:

- a) Cessament en els càrrecs respectius.
- b) Cessament acordat per la Comissió Executiva del Banc d'Espanya, en el cas del membre designat per la Comissió esmentada diferent del subgovernador.

4. La Comissió Rectora s'ha de reunir cada vegada que sigui convocada pel seu president, per iniciativa pròpia o a instància de qualsevol dels seus membres. Així mateix, està facultada per establir el seu propi règim de convocatòries.

5. A la Comissió Rectora li correspon adoptar les decisions relatives a les potestats i funcions atribuïdes al FROB, sense perjudici de les delegacions o apoderaments que consideri convenient aprovar per a l'exercici adequat d'aquestes. En tot cas, no són delegables les funcions següents:

- a) Les funcions decisòries atribuïdes al FROB en relació amb els plans de resolució d'entitats i les accions d'amortització d'instruments de capital i recapitalització interna.
- b) L'aprovació de la decisió de fer les operacions de finançament previstes a l'article 53.1.
- c) L'aprovació dels comptes anuals del FROB que s'han de remetre anualment al ministre d'Economia i Competitivitat i a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat per a la seva integració en el Compte General de l'Estat i el seu trasllat al Tribunal de Comptes, així com de l'informe que s'ha d'eleva al ministre d'Economia i Competitivitat per a la seva remissió a la Comissió d'Economia i Competitivitat del Congrés dels Diputats.
- d) L'adopció de les decisions necessàries per a la utilització del Fons de resolució nacional de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.
- e) Les decisions per les quals el FROB acordi l'alienació o desinversió en una entitat dels instruments que preveu l'article 32.4.

6. Per a la constitució vàlida de la Comissió Rectora als efectes de la celebració de sessions, deliberacions i adopció d'acords, és necessària l'assistència almenys de la meitat dels seus membres amb dret de vot. Els seus acords s'han d'adoptar per majoria dels membres assistents, i el president té vot de qualitat en cas d'empat en el nombre de vots.

No obstant això, per a la presa de les decisions que afectin els pressupostos generals de l'Estat, la Comissió Rectora ha d'adoptar les seves decisions amb la composició següent:

- a) El president.
- b) Els tres representants del Ministeri d'Economia i Competitivitat.
- c) Els dos representants del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

7. La Comissió Rectora ha d'aprovar un reglament de règim intern del FROB on es recullin les regles essencials de la seva actuació en l'àmbit econòmic, financer, patrimonial, pressupostari, comptable, organitzatiu i procedimental. Les normes han de recollir les línies bàsiques de la seva política de propietat sobre les entitats a les quals hagi aportat suport financer públic i han d'incloure mecanismes interns de control del govern del FROB. Aquestes normes s'han d'assentar sobre els principis de bona gestió, objectivitat, transparència, concurrència i publicitat.

Article 55. *President.*

1. El president del FROB ha d'exercir les funcions de representació, direcció i gestió ordinària del Fons de resolució nacional, i totes les altres que li delegui la Comissió Rectora. Ha de ser designat entre persones amb capacitat, preparació tècnica i experiència suficients per desenvolupar les funcions pròpies d'aquest càrrec.

Ha de ser nomenat i separat per mitjà d'un real decret del Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, escoltades les autoritats de supervisió, i amb la compareixença prèvia de la persona proposada per al càrrec davant la Comissió d'Economia i Competitivitat del Congrés dels Diputats, amb la finalitat de donar compte de les condicions d'experiència, formació i capacitat que la fan adequada per al càrrec.

2. El president ha de tenir dedicació exclusiva, estar subjecte al règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat i ser incompatible amb l'exercici de qualsevol activitat professional pública o privada, retribuïda o no, llevat que siguin inherents a la seva condició de president del FROB.

3. El mandat del president té una durada de 5 anys i no és renovable. El president només cessa per les causes següents:

- a) Perquè finalitza el període per al qual va ser nomenat.
- b) Per renúncia acceptada pel Govern.
- c) Perquè està incurs en alguna causa d'incompatibilitat.
- d) Per incapacitat sobrevinguda per a l'exercici de les seves funcions.
- e) Per condemna per delictes dolós.
- f) Per incompliment greu de les seves obligacions. En aquest cas la seva separació ha de ser acordada pel Govern, amb la instrucció prèvia de l'expedient per part del Ministeri d'Economia i Competitivitat, qui ho ha de posar en coneixement de la Comissió d'Economia i Competitivitat del Congrés dels Diputats, i en què han de ser escoltats els membres restants de la Comissió Rectora.

4. Correspon al president l'exercici de les funcions següents:

- a) Presidir la Comissió Rectora i impulsar i supervisar totes les operacions que hagi d'executar el FROB d'acord amb aquesta Llei.
- b) Dirigir la gestió ordinària, econòmica i administrativa del FROB, inclosa l'administració del Fons de resolució nacional, i exercir-ne la representació legal.
- c) Formular, sotmetre a verificació per part d'un auditor de comptes i elevar per a la seva aprovació per part de la Comissió Rectora els comptes anuals del FROB.

d) Proposar a la Comissió Rectora l'adopció de les decisions que a aquesta li corresponen d'acord amb el que preveu aquesta Llei, sense perjudici que la Comissió Rectora també les pugui adoptar d'ofici.

e) Executar els acords de la Comissió Rectora i totes les funcions que aquesta li delegui, d'acord amb el que preveu l'article 54.5.

f) Retre comptes a la Comissió Rectora de l'exercici de les seves funcions.

g) Representar el FROB en les institucions i els organismes internacionals en què estigui prevista la seva participació i, en particular, en la Junta Única de Resolució del Mecanisme Únic de Resolució.

Article 56. *Control parlamentari.*

1. Amb una periodicitat almenys semestral, el president del FROB ha de comparèixer davant la Comissió d'Economia i Competitivitat del Congrés dels Diputats, amb la finalitat d'informar sobre l'evolució de les activitats del FROB i sobre els elements fonamentals de la seva actuació economicofinancera i sobre la gestió dels mecanismes financers que preveu aquesta Llei.

2. Addicionalment, el president de la Comissió Rectora del FROB ha de comparèixer, en les condicions que determini la Comissió d'Economia i Competitivitat del Congrés dels Diputats, per informar específicament sobre les mesures de resolució implementades per part del Fons esmentat.

3. La Comissió Rectora ha d'eleva als ministres d'Hisenda i Administracions Públiques i d'Economia i Competitivitat un informe trimestral sobre la gestió i actuació del FROB, on s'ha de donar compte adequadament, entre d'altres aspectes, de les actuacions de caràcter econòmic i pressupostari de més impacte empreses pel FROB durant el període esmentat. El ministre d'Economia i Competitivitat ha de traslladar l'informe esmentat a la Comissió d'Economia i Competitivitat del Congrés dels Diputats.

Article 57. *Cooperació i coordinació amb altres autoritats competents nacionals.*

1. El FROB ha de col·laborar amb les autoritats que tinguin encomanades funcions relacionades amb la supervisió o la resolució d'entitats i, en particular, amb els organismes o les autoritats supervisoras i de resolució preventiva de les entitats compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei. També ha de col·laborar amb la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, les autoritats designades per les comunitats autònomes per exercir alguna de les funcions anteriors, el Consorci de Compensació d'Assegurances, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit i el Fons de Garantia d'Inversions. A aquest efecte pot concloure amb tots ells els convenis de col·laboració oportuns, així com sol·licitar tota la informació que sigui necessària per exercir les competències que té atribuïdes.

En particular, el supervisor i l'autoritat de resolució preventiva competents han de cooperar amb el FROB en la preparació, planificació i aplicació de les mesures de resolució que preveu aquesta Llei.

Així mateix, el FROB ha de facilitar a les autoritats a les quals es refereix el paràgraf anterior la informació que sigui necessària per a l'exercici de les seves competències d'acord amb la normativa vigent.

2. En cas de resolució d'entitats que pertanyin a un grup o conglomerat financer:

a) El FROB, a l'hora d'adoptar les mesures i d'exercir les facultats que, a l'efecte, li confereix aquesta Llei, ha de minimitzar l'impacte que aquestes mesures i facultats puguin tenir eventualment en la resta de les entitats del grup o conglomerat i en el grup o conglomerat en el seu conjunt.

b) El FROB ha d'assumir la funció de coordinador de la resolució quan el supervisor competent espanyol tingui encomanades les funcions de vigilància i supervisió del grup consolidable en què s'integri l'entitat dominant del conglomerat o, si no n'hi ha, de la mateixa entitat dominant considerada individualment.

Article 58. *Cooperació i coordinació amb altres autoritats internacionals.*

1. En l'exercici de les seves competències i, en particular, en cas de resolució d'entitats que pertanyin a grups internacionals, el FROB i l'autoritat de resolució preventiva han de col·laborar amb les institucions de la Unió Europea, inclosos la Junta Única de Resolució, el Banc Central Europeu, l'Autoritat Bancària Europea i les autoritats estrangeres que tinguin encomanades funcions relacionades amb la supervisió o la resolució d'entitats, i a aquest efecte pot concloure amb elles els acords de col·laboració oportuns, així com sol·licitar i intercanviar informació en la mesura necessària per a l'exercici de les competències que tenen atribuïdes en relació amb la planificació i execució de mesures d'actuació precoç o de resolució.

En qualsevol cas, el FROB i l'autoritat de resolució preventiva han de participar en els col·legis d'autoritats de resolució que es puguin establir per assegurar la necessària cooperació i coordinació amb autoritats de resolució estrangeres.

En general, el FROB és l'autoritat espanyola de contacte i coordinació a tots els efectes de cooperació amb les autoritats internacionals pertinents i, en particular, les dels altres estats membres de la Unió Europea.

2. En cas que les autoritats estrangeres competents no pertanyin a un Estat membre de la Unió Europea, l'intercanvi d'informació exigeix que hi hagi reciprocitat, que les autoritats competents estiguin sotmeses al deure de secret en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les establertes per les lleis espanyoles i que la informació que sigui necessària per a l'exercici per part de l'autoritat estrangera de funcions relacionades amb la supervisió, recuperació o resolució d'entitats financeres, sota la seva normativa nacional, sigui equiparable a la que estableixen les lleis espanyoles.

La transmissió d'informació reservada a les autoritats que esmenta el paràgraf anterior està condicionada, quan la informació s'hagi originat en un altre Estat membre de la Unió Europea, a la conformitat expressa de l'autoritat que l'hagi revelat, i la informació pot ser comunicada únicament als efectes per als quals l'autoritat esmentada hagi donat la seva conformitat. També es requereix aquesta conformitat quan se sol·liciti al FROB o a l'autoritat de resolució preventiva competent informació que hagi estat facilitada per una autoritat de resolució d'un tercer país.

Les relacions amb les autoritats competents d'estats no membres de la Unió Europea es poden concretar en acords bilaterals i han de comprendre regles per al reconeixement mutu i l'execució dels procediments de resolució d'aquests països, així com sobre la resolució de sucursals de tercers països a Espanya.

3. En cas de resolució d'entitats que pertanyin a un grup o conglomerat financer que operi també en altres estats membres de la Unió Europea i la supervisió consolidada del qual no correspongui a autoritats espanyoles, abans de declarar l'obertura d'un procés de resolució, el FROB o el supervisor competent han de consultar a l'autoritat de resolució a escala de grup, a l'autoritat de la Unió Europea responsable de la supervisió consolidada del grup al qual pertanyi l'entitat i als membres del col·legi d'autoritats de resolució del grup.

En cas de resolució d'una entitat matriu de la Unió Europea que estigui establerta a Espanya, el FROB ha d'actuar com a autoritat de resolució executiva a escala de grup.

4. El FROB, l'autoritat de resolució preventiva competent o el supervisor competent han de promoure les actuacions necessàries que facilitin l'adopció d'una decisió conjunta amb les autoritats de resolució d'altres estats membres de la Unió Europea.

5. En cas de resolució d'entitats que pertanyin a un grup o conglomerat financer que operi també en altres estats membres de la Unió Europea, el FROB, l'autoritat de resolució preventiva competent i el supervisor competent a l'hora d'adoptar mesures i exercir les facultats que, a aquest efecte, li confereix aquesta Llei, han de minimitzar els efectes perjudicials que aquestes mesures i facultats puguin tenir eventualment en l'estabilitat del sistema financer de la Unió Europea i, en particular, en la dels estats membres de la Unió Europea on opera el grup o conglomerat.

6. S'ha de desplegar per reglament el règim de coordinació i cooperació regulat en aquest article, així com els supòsits en què correspongui al FROB exercir com a autoritat de resolució en relació amb una sucursal localitzada a Espanya.

Article 59. Deure de secret.

1. Les dades, els documents i les informacions de què disposi el FROB en virtut de les funcions que li encomana aquesta Llei tenen caràcter reservat i, amb les excepcions que preveu la normativa vigent, no es poden divulgar a cap persona o autoritat, ni es poden utilitzar amb finalitats diferents d'aquelles per a les quals van ser obtinguts. Aquest caràcter reservat cessa des del moment en què els interessats facin públics els fets als quals es refereixen les dades, els documents i les informacions.

2. Les autoritats i persones que, de conformitat amb el que disposen els articles anteriors, puguin rebre informació del FROB o accedir a informació de caràcter reservat, així com els auditors de comptes, assessors legals i altres experts independents que pugui designar el FROB en relació amb l'execució de mesures de resolució, també estan obligades a guardar secret i a no utilitzar la informació rebuda amb finalitats diferents d'aquella per a la qual els va ser subministrada. Així mateix, estan obligades a adoptar normes internes sobre confidencialitat, amb l'abast i en els termes que es preveuen per reglament.

3. Sense perjudici del que disposa l'article 58 d'aquesta Llei, són aplicables al FROB amb caràcter supletori les disposicions sobre confidencialitat i secret aplicables al Banc d'Espanya i, en particular, les que estableix l'article 82 de la Llei 10/2014, de 26 de juny.

4. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors:

a) els empleats i experts dels organismes o entitats a què es refereix l'apartat 2 poden intercanviar informació en el si de cada organisme o entitat, i

b) les autoritats de resolució i els supervisors competents, inclosos els seus empleats i experts, poden intercanviar informació entre si i amb altres autoritats de resolució de la Unió Europea, altres autoritats supervidores de la Unió, ministeris competents, bancs centrals, sistemes de garantia de dipòsits, sistemes d'indemnització dels inversors, autoritats responsables dels procediments concursals, autoritats responsables de mantenir l'estabilitat del sistema financer mitjançant l'ús de normes macroprudencials, les persones encarregades de portar a terme auditories reglamentàries, així com amb l'Autoritat Bancària Europea o, de conformitat amb l'article 58.2, autoritats de tercers països que exerceixin funcions equivalents a les de les autoritats de resolució, o, sotmeses a estrictes requisits de confidencialitat, a les d'un adquirent potencial, amb la finalitat de planificar o aplicar una mesura de resolució.

5. També està autoritzat l'intercanvi d'informació:

a) condicionat a requisits de confidencialitat estrictes, amb qualsevol persona quan sigui necessari als efectes de la planificació o execució d'una mesura de resolució;

b) amb les comissions parlamentàries, el Tribunal de Comptes o altres autoritats públiques a càrrec d'investigacions, d'acord amb condicions de confidencialitat adequades.

6. Aquest article s'entén sense perjudici de la normativa relativa a l'intercanvi d'informació als efectes dels procediments judicials.

Article 60. Aplicació de la normativa de competència.

En l'exercici de les seves competències, el FROB i l'autoritat de resolució preventiva i de supervisió competents han de minimitzar les distorsions que les seves mesures puguin provocar en les condicions de competència, per complir a aquest efecte la normativa espanyola i de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes d'Estat. A aquest efecte, les autoritats de resolució i supervisió competents han de col·laborar amb la Comissió Europea proporcionant-li la informació necessària en el marc dels

procediments d'autorització que preveu la normativa de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes d'Estat.

Article 61. *Adopció de recomanacions internacionals.*

En l'exercici de les seves competències i sempre que no siguin contradictòries amb les disposicions d'aquesta Llei i la normativa vigent, el FROB i les autoritats de resolució preventiva i de supervisió competents poden prendre en consideració les recomanacions i altres iniciatives que es desenvolupin a nivell internacional en l'àmbit de la resolució d'entitats.

Sense perjudici de l'anterior, el ministre d'Economia i Competitivitat, o amb la seva habilitació expressa les autoritats de resolució preventiva i de supervisió competents, pot incorporar a l'ordenament jurídic les recomanacions i guies en matèria de resolució que emetin els organismes, comitès o autoritats internacionals. En el supòsit d'habilitació, la circular corresponent ha de ser objecte d'informe per la resta d'autoritats.

Secció 2a Facultats del FROB

Article 62. *Facultats del FROB.*

El FROB ha d'exercir les facultats necessàries per aplicar els instruments i les mesures que preveu aquesta Llei. Aquestes facultats són de naturalesa mercantil o administrativa.

Article 63. *Facultats mercantils.*

El FROB ha d'exercir les facultats que la legislació mercantil confereix amb caràcter general:

- a) A l'òrgan d'administració de l'entitat, quan assumeixi aquesta condició.
- b) Als accionistes o titulars de qualssevol valors o instruments financers, quan el FROB hagi subscrit o adquirit aquests valors o instruments.
- c) A la junta o assemblea general en els supòsits en què aquesta obstaculitzi o rebutgi l'adopció dels acords necessaris per portar a efecte les mesures de resolució, així com en els supòsits en què per raons d'urgència extraordinària no sigui possible complir els requisits que exigeix la normativa vigent per a la vàlida constitució i adopció d'acords per part de la junta o assemblea general. En aquests supòsits, s'entenen atribuïdes al FROB, de manera directa o a través de les persones físiques o jurídiques que designi, totes aquelles facultats que legalment o estatutàriament puguin correspondre a la junta o assemblea general de l'entitat i que siguin necessàries per a l'exercici de les funcions que preveu aquesta Llei en relació amb la resolució d'entitats.

Article 64. *Facultats administratives generals.*

1. El FROB ha de disposar de les següents facultats generals de caràcter administratiu, a més de les restants que preveu aquesta Llei:

- a) Aprovar el valor dels actius i passius de l'entitat, als efectes de l'aplicació de les mesures i els instruments que preveu aquesta Llei.
- b) Requerir a qualsevol persona qualsevol informació necessària per preparar i aplicar una mesura o un instrument de resolució.
- c) Transmetre o ordenar la transmissió de les accions, aportacions al capital social o, amb caràcter general, instruments representatius del capital o convertibles en ells, independentment de quins siguin els seus titulars, així com d'altres instruments financers, actius i passius de l'entitat.
- d) Efectuar operacions d'augment o reducció de capital, i d'emissió i amortització total o parcial d'obligacions, inclosos instruments convertibles, i qualssevol altres valors o instruments financers, així com les modificacions estatutàries relacionades amb aquestes

operacions, i pot determinar l'exclusió del dret de subscripció preferent en els augments de capital i en l'emissió d'obligacions convertibles fins i tot en els supòsits que preveu l'article 343 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

e) Efectuar accions d'amortització o conversió d'instruments de capital o de recapitalització interna, i adoptar totes les mesures accessòries que siguin necessàries per portar-les a terme.

f) Determinar els instruments en què es concretin les mesures de resolució, incloses, en particular, les que suposin modificacions estructurals de l'entitat, les de dissolució i liquidació de l'entitat.

g) Disposar de manera immediata, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, el trasllat dels valors dipositats en l'entitat a una altra entitat habilitada per desenvolupar aquesta activitat, fins i tot si aquests actius estan dipositats en terceres entitats a nom de l'entitat que presta el servei de dipòsit.

A aquests efectes, el FROB, o les persones físiques o jurídiques que el representin, en la seva condició d'administrador de l'entitat, ha d'adoptar les mesures necessàries per facilitar l'accés de l'entitat a la qual s'hagin de cedir els dipòsits dels valors o la seva custòdia a la documentació i els registres comptables i informàtics necessaris per fer efectiva la cessió.

h) Exercir, en relació amb la transmissió de valors, instruments financers, actius o passius de l'entitat, totes o alguna de les facultats següents:

1r Obligar l'entitat i l'adquirent a facilitar la informació i assistència necessàries.

2n Requerir a qualsevol entitat del grup al qual pertanyi l'entitat que proporcioni a l'adquirent els serveis operatius necessaris per permetre'l operar de manera efectiva el negoci transmès. Quan l'entitat del grup ja estigui prestant aquests serveis a l'entitat, els ha de continuar prestant en els mateixos termes i condicions, i, en cas contrari, els ha de prestar en condicions de mercat.

i) Ajustar, suspendre, eliminar o modificar determinats drets, obligacions, termes i condicions de totes o alguna de les emissions d'instruments de deute i d'altres passius admissibles emesos per l'entitat objecte de resolució.

j) Obligar l'entitat a recomprar valors emesos per aquesta al preu i en les condicions que determini el FROB.

k) Ordenar que les transmissions de les accions o aportacions al capital social o, amb caràcter general, els instruments financers, actius i passius de l'entitat, s'efectuïn lliures de qualsevol càrrega o gravamen; així com suprimir els drets d'opció i d'adquisició preferent, sense que siguin oposables les clàusules estatutàries o contractuals existents.

l) Requerir a la Comissió Nacional del Mercat de Valors que suspengui l'admissió a negociació en un mercat regulat o l'admissió a cotització oficial d'instruments financers en virtut de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, i de la resta de normativa aplicable.

m) Cancel·lar o modificar les condicions d'un contracte del qual sigui part l'entitat objecte de resolució, o constituir-se com a part en lloc de l'adquirent.

n) Adoptar les mesures necessàries per garantir la continuïtat del negoci transmès i dels contractes subscrits per l'entitat de manera que l'adquirent assumeixi els drets i les obligacions de l'entitat objecte de resolució.

ñ) Revisar qualsevol operació o actuació portada a terme per l'entitat en resolució de la qual es puguin derivar possibles responsabilitats amb vista a l'exercici d'accions que corresponguin a l'empara de l'article 4.1.g), i a aquests efectes està legitimat per a l'exercici de qualsevol acció que pugui correspondre a fi d'assegurar la reparació dels danys i perjudicis causats.

o) Obligar l'entitat a adoptar les accions necessàries per garantir que les mesures de resolució adoptades tenen efecte en relació amb les accions o altres instruments de capital, actius i passius situats en tercers països.

Quan el FROB consideri que les mesures adoptades no tenen efecte en relació amb determinats actius situats en un tercer país o amb determinades accions o altres instruments de capital, actius o passius regulats per la legislació del país esmentat, ha de paraitzar l'adopció de les mesures i revocar les adoptades en relació amb les accions o altres instruments de capital, actius o passius.

2. Per tal que el FROB pugui assolir els objectius i els principis de la resolució, establerts en els articles 3 i 4, en l'exercici de les facultats administratives generals que recull l'apartat anterior i de les restants que preveu aquesta Llei, no són aplicables les limitacions i altres requisits exigits en el text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, ni en la legislació aplicable a les cooperatives de crèdit, en relació amb les operacions d'augment i reducció de capital, de conversió d'instruments de capital o de recapitalització interna. Tampoc no és necessària l'elaboració dels informes preceptius que les normes referides puguin preveure.

Article 65. *Caràcter executiu de les mesures.*

1. Els actes administratius dictats pel FROB per a l'aplicació dels instruments que preveu el capítol V, així com dels acords adoptats a l'empara de l'article 63.c), són immediatament eficaços des de la seva adopció sense necessitat de donar compliment a cap tràmit ni requisit establerts, normativament o contractualment, sense perjudici dels requisits que preveu aquesta Llei i de les obligacions formals de constància, inscripció o publicitat exigides per la normativa vigent, i a aquests efectes és suficient una certificació de l'acte administratiu o de l'acord corresponent, sense necessitat de disposar d'informes d'experts independents o auditors.

2. L'execució d'aquests actes tampoc es pot veure afectada per les normes sobre secret bancari.

Article 66. *Exclusió de determinades condicions contractuals en l'actuació precoç i la resolució.*

1. L'adopció de qualsevol mesura d'actuació precoç o de resolució, així com qualsevol fet que estigui directament relacionat amb l'aplicació d'aquesta mesura, no constitueix per si mateixa un supòsit d'incompliment ni permet per si mateixa a cap contrapart declarar el venciment, la modificació, la suspensió o la resolució anticipada de les operacions o contractes realitzats amb l'entitat, instar l'execució d'una garantia sobre qualsevol bé de l'entitat o la compensació de qualsevol dret o obligació que es derivin de l'operació o del contracte, ni afectar-lo de qualsevol altra manera, i les clàusules que així ho estableixin es consideren no posades.

En particular, l'aplicació per part de les autoritats de resolució o el supervisor competents de les mesures i facultats que preveu aquesta Llei no té la condició de procediment concursal als efectes del que disposa la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, ni als efectes del que disposa la secció 3a del capítol II del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.

No obstant el que disposen els paràgrafs anteriors, la contrapart pot declarar, en els termes i les condicions establerts en el contracte corresponent, el venciment o la resolució anticipada del contracte o l'operació corresponent com a conseqüència d'un supòsit d'incompliment anterior o posterior a l'adopció o exercici de la mesura o facultat corresponent i no vinculat necessàriament amb aquesta.

2. El que disposa l'apartat anterior és aplicable en relació amb les filials d'un grup, les obligacions de les quals estiguin garantides o avalades d'alguna manera per l'entitat del grup, o en relació amb qualsevol entitat del grup en relació amb contractes que continguin disposicions creuades sobre incompliment.

Article 67. *Transmissió parcial d'actius i passius.*

1. En els casos en què es transmeti únicament una part dels actius i passius de l'entitat, el FROB ha d'adoptar les mesures necessàries per a la consecució dels fins següents:

- a) Evitar la resolució, novació o transmissió únicament d'una part dels actius i passius que poden ser compensats en virtut d'un acord de garantia financera amb canvi de titularitat o d'un acord de compensació contractual als quals es refereix el capítol II del títol I del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, o d'un acord de compensació.
- b) Permetre que les obligacions amb garantia pignorativa i els actius que les garanteixen siguin transmesos conjuntament o romanguin ambdós a l'entitat.
- c) Evitar la resolució o novació de l'acord de garantia pignorativa si això comporta que l'obligació corresponent deixa d'estar garantida.
- d) Evitar la resolució, novació o transmissió únicament d'una part dels actius i passius coberts per un acord de finançament estructurat, excepte quan afectin únicament actius o passius relacionats amb els dipòsits de l'entitat.

No obstant això, el FROB, amb la finalitat de facilitar la resolució i donar una protecció adequada als dipositants, pot transmetre els dipòsits garantits que formin part dels acords previstos a les lletres anteriors, sense transmetre els actius i passius que formin part del mateix acord, o transmetre, modificar o resoldre aquests actius i passius sense transmetre els dipòsits garantits.

2. La implementació de qualsevol mesura o facultat d'actuació precoç o de resolució no afecta el funcionament dels sistemes espanyols de pagaments i de compensació i liquidació de valors i instruments financers reconeguts en virtut de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, ni els designats per altres estats membres als efectes del que disposa la Directiva 98/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 1998, sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors, inclosos els règims gestionats per les entitats de contrapartida central, quan el FROB:

- a) transmeti una part dels actius o passius d'una entitat en resolució, o
- b) cancel·li o modifiqui les condicions d'un contracte del qual sigui part l'entitat en resolució o substitueixi un comprador com a part.

En particular no afecta la irrevocabilitat, fermesa i validesa de les ordres de liquidació o la seva compensació, ni els fons, valors o compromisos als quals es refereix la Llei 41/1999, de 12 de novembre, ni les garanties constituïdes a favor dels gestors del sistema o les entitats participants. Tampoc no afecta l'exercici del dret de compensació o l'execució de les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o qualsevol banc central nacional de la Unió Europea.

Article 68. *Mesures d'urgència.*

Per raons d'urgència i a fi de garantir els objectius que preveu l'article 3, el FROB pot:

- a) Adoptar, prèviament a l'aprovació del pla de resolució corresponent, els instruments que preveu l'article 25.1.a) i b), així com, en el marc del que estableixen la normativa espanyola i de la Unió Europea en matèria de competència i ajudes d'Estat i tenint en compte el principi de la utilització més eficient dels recursos públics i la minimització dels suports financers públics, proporcionar les ajudes que preveu l'article 20.1.d).
- b) Utilitzar un procediment d'estimació del valor de l'entitat en què no se sol·licitin informes d'experts independents, per efectuar la valoració provisional a què es refereix l'article 5.3, amb la finalitat d'aplicar les mesures de resolució o exercir la competència per amortitzar o convertir instruments de capital.

Article 69. *Publicitat.*

1. Sense perjudici del que disposa l'article 24, el FROB ha de fer les actuacions necessàries per donar publicitat a les mesures adoptades en virtut del capítol IV i, en particular, a l'aplicació dels instruments de resolució i a l'exercici de les facultats corresponents, amb la finalitat que aquestes puguin ser conegudes pels accionistes, creditors o tercers que es puguin veure afectats per les mesures corresponents.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, el FROB ha de notificar les mesures adoptades a l'entitat, al Ministeri d'Economia i Competitivitat i a l'autoritat de supervisió i resolució preventiva competents.

Així mateix, quan sigui procedent, el FROB ha d'informar de les mesures adoptades a l'Autoritat Bancària Europea i a l'autoritat de la Unió Europea responsable de la supervisió del grup eventualment afectat.

3. Durant la preparació de les mesures d'actuació precoç i de resolució i, en particular, mentre es porta a terme la valoració a què es refereix l'article 5 i durant les fases d'estudi o negociació de qualsevol operació en què es pugui concretar l'aplicació d'algun dels instruments de resolució, l'entitat queda eximida de l'obligació de fer pública i difondre qualsevol informació que pugui tenir la consideració d'informació rellevant als efectes del que disposa l'article 82 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol.

Article 70. *Facultats de suspensió de contractes i garanties.*

1. El FROB pot suspendre, amb caràcter d'acte administratiu, qualsevol obligació de pagament o lliurament que es derivi de qualsevol contracte subscrit per l'entitat per un termini màxim que s'inicia amb la publicació de l'exercici d'aquesta facultat fins a la mitjanit del dia hàbil següent.

2. Quan una obligació de pagament o de lliurament s'hagués hagut d'executar durant el període de suspensió, el pagament o el lliurament s'ha d'efectuar immediatament després que hagi expirat el període esmentat.

Quan les obligacions de pagament o lliurament que es derivin d'un contracte subscrit per l'entitat se suspenguin en virtut de l'apartat primer, les obligacions de pagament o lliurament de les contraparts de l'entitat d'acord amb el contracte esmentat també se suspenen durant el mateix període de temps.

3. El que preveu l'apartat 1 no és aplicable:

a) als dipòsits garantits, en els termes que preveu el Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre;

b) a les obligacions de pagament o de lliurament respecte de:

1r sistemes o operadors de sistemes designats a la Llei 41/1999, de 12 de novembre, ni els designats per altres estats membres als efectes del que disposa la Directiva 98/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 1998, sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors,

2n entitats de contrapartida central, i

3r els bancs centrals.

c) als crèdits inclosos en el Fons de Garantia d'Inversions d'acord amb el que disposa l'article 77 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, i la seva normativa de desplegament.

4. Sense perjudici del que disposa el capítol VI, el FROB pot impedir o limitar, amb caràcter d'acte administratiu, l'execució de garanties sobre qualsevol dels actius de l'entitat per un termini màxim que s'inicia amb la publicació de l'exercici d'aquesta facultat fins a la mitjanit del dia hàbil següent.

El FROB no ha d'exercir aquesta competència respecte a les garanties sobre actius pignoratils o presentats en concepte de cobertura o garantia per l'entitat en resolució de:

a) els sistemes o operadors de sistemes designats a la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, o els designats per

altres estats membres als efectes del que disposa la Directiva 98/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 1998,

- b) les entitats de contrapartida central, i
- c) els bancs centrals.

5. El FROB pot suspendre, amb caràcter d'acte administratiu, el dret d'una part a declarar el venciment anticipat, la resolució o la rescissió d'un contracte subscrit amb una entitat en resolució durant un termini màxim que s'inicia amb la publicació de l'exercici d'aquesta facultat fins a la mitjanit del dia hàbil següent.

El FROB no ha d'exercir aquesta competència respecte a:

a) els sistemes o operadors de sistemes designats a la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, ni els designats per altres estats membres als efectes del que disposa la Directiva 98/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 1998,

- b) les entitats de contrapartida central i
- c) els bancs centrals.

6. El que disposa l'apartat anterior també és aplicable a aquells contractes subscrits amb una filial de l'entitat objecte de resolució quan:

a) Les obligacions creades pel contracte esmentat estiguin garantides o avalades per l'entitat en resolució.

b) Els drets de venciment anticipat, resolució o rescissió del contracte esmentat tinguin com a únic motiu la insolvència o la situació financera de l'entitat en resolució.

c) En cas que s'hagi exercit o es pugui exercir la potestat de transferir accions o altres instruments de capital, actius o passius, quan els actius i passius de la filial relativa al contracte s'hagin transferit o es puguin transferir a un comprador o quan el FROB confereixi de qualsevol manera protecció a les obligacions esmentades.

7. No obstant el que disposa l'apartat 5, una persona pot exercir el dret de declarar el venciment anticipat, la resolució o la rescissió del contracte abans que finalitzi el període de suspensió, sempre que el FROB li notifiqui prèviament que els actius i passius coberts pel contracte no seran transmesos a una altra entitat o sotmesos a l'instrument de recapitalització interna.

En cas que no s'exerceixi el dret de suspensió i no s'efectuï la notificació prevista en el paràgraf anterior, es pot exercir el dret de declarar el venciment anticipat, la resolució o la rescissió del contracte:

a) Si els actius i passius han estat transmesos a una altra entitat, únicament en cas que es produeixi un esdeveniment que doni lloc al venciment anticipat, la resolució o la rescissió del contracte per part de l'entitat receptora de manera continuada o posteriorment.

b) Si l'entitat en resolució manté els actius i passius i el FROB no els aplica l'instrument de recapitalització interna, quan finalitzi el període de suspensió.

CAPÍTOL VIII

Règim processal

Article 71. Accions contra les decisions i els acords del FROB adoptades en l'exercici de les seves facultats mercantils que preveu l'article 63.

1. Les decisions i els acords que adopti el FROB a l'empara de l'article 63 són únicament impugnables d'acord amb les normes i els procediments previstos per impugnar acords socials de les societats de capital que siguin contraris a la llei. L'acció d'impugnació caduca, en qualsevol cas, en el termini de quinze dies a comptar des del moment en què el FROB procedeixi a donar publicitat a les actuacions esmentades d'acord amb el que disposa l'article 69.

2. Els accionistes, socis, obligacionistes, creditors o qualssevol altres tercers que considerin que els seus drets i interessos legítims s'han vist lesionats per les decisions adoptades pel FROB, directament o a través de les persones físiques o jurídiques que els representin, en la seva condició d'administrador poden sol·licitar, d'acord amb l'article 241 del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, que se'ls indemnitzin els danys i perjudicis soferts. No es pot exercir l'acció social de responsabilitat respecte de les actuacions efectuades per les autoritats de supervisió, les de resolució preventiva o el FROB en el marc d'un procés d'actuació precoç o de resolució de l'entitat.

3. En cas que, de conformitat amb l'article 72, s'hagi interposat un recurs contenciós administratiu contra algun dels actes que pugui dictar el FROB a l'empara d'aquesta Llei, l'òrgan judicial competent ha de suspendre el procediment iniciat en virtut d'aquest article fins a la resolució del recurs contenciós administratiu quan l'acte administratiu impugnat doni cobertura a les decisions adoptades pel FROB a l'empara de l'article 63. En aquest cas, l'òrgan judicial competent queda vinculat per la decisió que adopti l'òrgan jurisdiccional contenciós administratiu sobre la qüestió prejudicial.

Article 72. Especialitats del recurs contra les decisions i els actes administratius dictats en el marc de processos d'actuació precoç i resolució.

1. L'aprovació dels plans de recuperació i de resolució, per part del supervisor competent o l'autoritat de resolució preventiva competent, posa fi a la via administrativa i és recurrible davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.

2. Els actes i les decisions del supervisor i de les autoritats de resolució competents dictats en el marc de processos d'actuació precoç i les fases preventiva i executiva de la resolució posen fi a la via administrativa i són recurribles davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.

La valoració amb què s'acompanyin els actes i les decisions del supervisor i de les autoritats de resolució competents esmentats al paràgraf anterior no pot ser objecte de recurs separat, i únicament és impugnabile en els recursos que es plantegin contra aquells actes i decisions. Si no és impugnada, ha de ser utilitzada pel tribunal com a base de la seva pròpia avaluació dels actes o les decisions objecte del recurs contenciós administratiu.

3. La tramitació dels procediments d'impugnació de resolucions de les autoritats de resolució competents té caràcter preferent, excepte respecte del procediment especial per a la protecció dels drets fonamentals i la preferència reconeguda als recursos directes contra disposicions generals previst a l'article 66 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

4. En l'exercici d'instruments i competències de resolució, les autoritats de resolució competents poden sol·licitar, i el Tribunal competent ha de suspendre, durant el període de temps necessari per garantir l'efectivitat de l'objecte perseguit, qualsevol acció o procediment judicial del qual sigui part l'entitat objecte de resolució.

Article 73. Especialitats del recurs contra les decisions i els actes administratius dictats en matèria d'amortització o conversió d'instruments de capital i recapitalització interna.

1. Estan legitimats per interposar el recurs contenciós administratiu contra els actes i les decisions del FROB en matèria d'amortització o conversió d'instruments de capital i recapitalització interna:

a) Els accionistes o socis de l'entitat emissora dels instruments de capital i passius admissibles que representin almenys un 5 per cent del capital social i, si s'escau, l'entitat íntegrament participada a través de la qual s'hagi instrumentat l'emissió.

b) Els titulars de valors inclosos en l'àmbit d'aplicació de l'acció d'amortització o conversió d'instruments de capital i recapitalització interna.

c) El comissari o representant del sindicat o assemblea que agrupi els titulars dels valors d'una determinada emissió afectada per l'acció, sempre que estigui facultat per a

això en virtut dels termes i les condicions de l'emissió esmentada i de les regles que regulin el funcionament del sindicat o l'assemblea esmentats.

d) Els dipositants i creditors de l'entitat.

2. La interlocutòria per la qual, si s'escau, s'acordi l'adopció de mesures cautelars s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i l'entitat i el FROB han de donar la mateixa publicitat a la interlocutòria esmentada que a l'acció d'amortització o conversió d'instruments de capital i recapitalització interna.

3. En cas que el recurs contenciós administratiu interposat pels titulars de valors inclosos en l'àmbit d'aplicació de l'acció d'amortització o conversió d'instruments de capital i recapitalització interna o pel comissari o representant del sindicat o assemblea que els agrupi sigui estimat, la decisió únicament té efectes respecte a l'emissió o les emissions en què hagin invertit.

4. L'entitat i el FROB han de donar la mateixa publicitat a la sentència que a l'acció d'amortització o conversió d'instruments de capital i recapitalització interna.

Article 74. Impossibilitat d'execució d'una sentència dictada en els recursos contenciosos administratius a què es refereixen els articles 72 i 73.

1. El supervisor i les autoritats de resolució competents poden al·legar davant l'autoritat judicial les causes que determinin la impossibilitat material d'executar una sentència que declari contrària a dret alguna de les decisions o dels actes previstos als articles 72 i 73. El jutge o tribunal ha d'apreciar la concurrència o no d'aquestes causes i ha de fixar, si s'escau, la indemnització que s'hagi de satisfer. L'import de la indemnització esmentada ha d'assolir, com a màxim, la diferència entre el dany efectivament sofert pel recurrent i la pèrdua que hauria suportat en cas que, en el moment que s'adopti la decisió o l'acord corresponent, s'hagués produït la liquidació de l'entitat en el marc d'un procediment concursal.

2. En valorar les causes que determinen la impossibilitat material d'executar una sentència, d'acord amb el que preveu l'apartat anterior, el jutge o tribunal ha de tenir particularment en compte:

a) El volum especialment significatiu o la complexitat de les operacions afectades o que es puguin veure afectades.

b) L'existència de perjudicis que, si s'executa la sentència en els seus termes estrictes, es derivarien per a l'entitat i per a l'estabilitat del sistema financer.

c) L'existència de drets o interessos legítims d'altres accionistes, socis, obligacionistes, creditors o qualsevol altre tercer, emparats per l'ordenament jurídic.

CAPÍTOL IX

Règim sancionador

Secció 1a Disposicions generals

Article 75. Disposicions generals.

1. Les entitats, així com els qui hi exerceixin càrrecs d'administració o direcció, que infringeixin les normes que preveu aquesta Llei, incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposa aquest capítol.

2. La responsabilitat imputable a una entitat i als càrrecs d'administració o direcció d'aquesta són independents. La falta d'incoació d'un expedient sancionador o l'arxivament o el sobreseïment de l'incoat contra una entitat no afecta necessàriament la responsabilitat en què poden incórrer els càrrecs d'administració o direcció d'aquesta, i viceversa.

3. Quan les infraccions es refereixin a obligacions dels grups consolidables d'entitats, s'ha de sancionar l'entitat matriu i, si escau, els seus administradors i directius.

Article 76. Competència per a la instrucció d'expedients.

1. La tramitació dels procediments sancionadors i la imposició de les sancions que es derivin de les infraccions tipificades en aquesta Llei correspon a les autoritats següents:

a) Al FROB quan es tracti d'infraccions relacionades amb les seves funcions com a autoritat de resolució executiva i, en particular, de les que suposin la vulneració de les normes previstes als capítols IV a VII.

b) Al Banc d'Espanya quan es tracti d'infraccions relacionades amb les seves funcions com a autoritat supervisora i de resolució preventiva, en particular de les que suposin la vulneració de les normes previstes als capítols II i III.

c) A la Comissió Nacional del Mercat de Valors quan es tracti d'infraccions relacionades amb les seves funcions com a autoritat supervisora i de resolució preventiva, en particular de les que suposin la vulneració de les normes previstes als capítols II i III.

2. El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el FROB han de col·laborar entre si en tots aquells procediments sancionadors que, per la seva naturalesa, puguin afectar de manera concurrent les diferents autoritats.

3. El supervisor i les autoritats de resolució competents han de donar compte raonada al ministre d'Economia i Competitivitat de la imposició de sancions per infraccions molt greus i, en tot cas, li han de remetre amb periodicitat trimestral la informació essencial sobre els procediments en tramitació i les resolucions adoptades.

Article 77. Prescripció d'infraccions i sancions.

1. Les infraccions molt greus prescriuen als cinc anys, les greus als quatre anys i les lleus als dos anys.

2. El termini de prescripció es compta des de la data en què la infracció hagi estat comesa. En les infraccions derivades d'una activitat o omissió continuades, la data inicial del còmput és la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb el qual la infracció es consumeix.

3. La prescripció s'interromp per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i el termini es reprèn si l'expedient roman paralitzat durant sis mesos per causa no imputable a aquells contra els qui es dirigeixi.

No s'entén que hi ha paralització als efectes del que preveu el paràgraf anterior, en cas que aquesta es produeixi com a conseqüència de l'adopció d'un acord de suspensió del procediment per concurrència amb un procés penal.

4. El règim de prescripció de les sancions és el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Secció 2a Infraccions

Article 78. Classes d'infraccions.

Les infraccions administratives que preveu aquesta Llei es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 79. Infraccions molt greus.

Constitueixen infraccions molt greus les següents:

a) Negar-se o resistir-se a l'actuació del supervisor o de les autoritats de resolució competents en l'exercici de les funcions que els confereix aquesta Llei, sempre que no tingui caràcter merament ocasional o aïllat.

b) La falta de la col·laboració exigible o l'obstrucció per part de l'entitat respecte a les mesures d'actuació precoç que hagi decidit aplicar el supervisor competent, quan no tinguin caràcter ocasional o aïllat.

c) La falta de col·laboració necessària per part de l'entitat amb l'autoritat de resolució preventiva competent, als efectes de l'elaboració dels plans de resolució, quan no tingui caràcter ocasional o aïllat.

d) La falta de la col·laboració exigible o l'obstrucció per part de l'entitat en l'aplicació de les mesures de resolució que hagi decidit el FROB, quan no tingui caràcter ocasional o aïllat.

e) Qualsevol actuació que entorpeixi o dificulti greument la valoració econòmica de l'entitat encomanada als experts independents, sempre que no tingui caràcter ocasional o aïllat.

f) No remetre al supervisor o a les autoritats de resolució competents totes les dades o documents que se'ls hagin de remetre o requereixin en l'exercici de les seves funcions, o remetre'ls de manera incompleta o inexacta, quan amb això es dificulti l'apreciació de la viabilitat de l'entitat o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyi. Als efectes d'aquesta lletra, s'entén, així mateix, com a falta de remissió, la remissió fora del termini previst a la norma corresponent o del termini concedit per l'òrgan competent en efectuar, si s'escau, el requeriment oportú.

En particular, s'entenen incloses en aquesta lletra:

1r La falta de remissió al supervisor competent del pla de recuperació, així com la falta de remissió de les revisions del pla que hagi exigit el supervisor competent.

2n La falta de remissió al supervisor competent per part de l'entitat de l'informe sobre el grau de compliment de les mesures que preveu el pla d'actuació i de les altres mesures d'actuació precoç.

3r La falta de remissió a l'autoritat de resolució preventiva competent per part de l'entitat de la informació necessària per elaborar el pla de resolució.

g) Incomplir el deure de veracitat informativa deguda al supervisor i les autoritats de resolució competents, sempre que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, l'incompliment sigui especialment rellevant.

h) L'incompliment del deure de confidencialitat sobre les dades obtingudes en el context d'un procés d'actuació precoç o resolució, o el seu ús per a fins diferents dels que preveu la llei, sempre que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, l'incompliment sigui especialment rellevant.

i) La falta de comunicació o la comunicació manifestament demorada, per part d'una entitat o un grup o subgrup consolidable d'entitats, que es troba en alguna de les circumstàncies d'actuació precoç, quan sigui conegut o, donades les circumstàncies objectives, hagi de ser conegut per l'òrgan d'administració; sempre que per la gravetat de les circumstàncies en què es trobi l'entitat o el període de temps transcorregut, s'hagi de considerar infracció molt greu.

j) La falta de comunicació o la comunicació manifestament demorada per l'òrgan d'administració al supervisor o a les autoritats de resolució competents que l'entitat es troba en situació d'invialitat, quan sigui conegut o, donades les circumstàncies objectives, hagi de ser conegut per l'òrgan d'administració; sempre que per la gravetat de les circumstàncies en què es trobi l'entitat o el període de temps transcorregut, s'hagi de considerar infracció molt greu.

k) No proposar a l'autoritat de resolució preventiva competent les mesures adequades per reduir o eliminar els obstacles a la resolubilitat i la no-aplicació de les mesures alternatives proposades per l'autoritat de resolució preventiva competent per reduir o eliminar els obstacles, quan no tingui caràcter ocasional o aïllat.

l) No mantenir el pla de recuperació actualitzat anualment o després que s'hagi esdevingut un canvi en l'estructura jurídica o organitzativa de l'entitat que requereixi canvis en aquest pla, sempre que les circumstàncies de l'entitat hagin variat significativament i justifiquin una alteració substancial del pla.

m) L'incompliment de les obligacions, els requisits i les limitacions previstos en aquesta Llei en relació amb l'ajuda financera intragrup. En particular, haver atorgat l'ajuda financera de grup sense disposar de l'autorització del supervisor competent o havent obtingut l'autorització esmentada amb falsejament de les circumstàncies i els requisits exigibles; haver subscrit un acord de suport financer intragrup quan alguna de les parts es trobi en un supòsit d'actuació precoç; no haver publicat les entitats que pertanyin a un grup la informació procedent respecte a si han subscrit o no un acord d'ajuda financera; i la falta de comunicació al supervisor competent dels acords adoptats per prestar ajuda financera de grup; quan, en tots els casos, no tingui caràcter ocasional o aïllat.

n) L'impagament de les aportacions a què es refereix l'article 53.1.a) o el seu pagament fora del termini exigible.

ñ) Efectuar actes o operacions sense autorització quan aquesta sigui preceptiva, sense observar-ne les condicions bàsiques, o havent obtingut l'autorització per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular, quan no tingui caràcter ocasional o aïllat.

o) Les infraccions greus, quan en cometre-les s'hagin comès actes fraudulents, o utilitzat persones físiques o jurídiques interposades.

p) En relació amb la societat de gestió d'actius, i sense perjudici de l'aplicació de la resta de les lletres:

1r La realització d'activitats alienes al seu objecte social que posin en perill la consecució dels objectius generals legalment establerts per a ella en aquesta Llei i en la seva normativa de desplegament, llevat que tingui caràcter ocasional o aïllat.

2n No tenir la comptabilitat exigida legalment o portar-la amb irregularitats essencials que impedeixin conèixer la seva situació patrimonial i financera.

3r L'incompliment de l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a una auditoria de comptes d'acord amb la legislació vigent en la matèria.

4t La negativa o resistència a l'actuació inspectora, sempre que hi hagi un requeriment exprés i per escrit sobre això.

5è L'incompliment de les seves obligacions de transparència, llevat que tingui un caràcter merament ocasional o aïllat.

6è La falta de remissió al FROB de totes les dades o els documents que se li hagin de remetre o requereixi en l'exercici de les seves funcions, o la seva falta de veracitat, quan amb això es dificulti l'apreciació de la situació patrimonial i financera de la societat. Als efectes d'aquest número, s'entén que hi ha falta de remissió quan aquesta no es produeixi dins del termini concedit a aquest efecte per l'òrgan competent en recordar per escrit l'obligació o reiterar el requeriment.

Article 80. *Infraccions greus.*

Constitueixen infraccions greus les següents:

a) Negar-se o resistir-se a l'actuació del supervisor o les autoritats de resolució competents en l'exercici de les funcions que els confereix aquesta Llei, llevat que, per no tenir un caràcter merament ocasional o aïllat, constitueixi una infracció molt greu.

b) La falta de la col·laboració exigible o l'obstrucció per part de l'entitat de les mesures d'actuació precoç que hagi decidit aplicar el supervisor competent, quan tingui caràcter merament ocasional o aïllat.

c) La falta de col·laboració necessària per part de l'entitat amb l'autoritat de resolució preventiva competent, als efectes de l'elaboració dels plans de resolució, quan tingui caràcter merament ocasional o aïllat.

d) La falta de la col·laboració exigible o l'obstrucció per part de l'entitat de les mesures de resolució que hagi decidit aplicar el FROB, quan tingui caràcter merament ocasional o aïllat.

e) Qualsevol actuació que entorpeixi o dificulti la valoració econòmica de l'entitat encomanades als experts independents, llevat que, per no tenir un caràcter merament ocasional o aïllat, constitueixi una infracció molt greu.

f) No remetre al supervisor o les autoritats de resolució competents les dades o els documents que se li hagin de remetre o que requereixi en l'exercici de les seves funcions, o la seva remissió incompleta o inexacta, llevat que això suposi la comissió d'una infracció molt greu. Als efectes d'aquesta lletra s'entén, així mateix, com a falta de remissió, la remissió fora del termini previst a la norma corresponent o del termini concedit per l'òrgan competent en efectuar, si s'escau, el requeriment oportú.

g) Incomplir el deure de veracitat informativa deguda al supervisor i les autoritats de resolució competents, així com l'incompliment del deure de confidencialitat sobre les dades obtingudes en el context d'un procés d'actuació precoç o resolució, o el seu ús per a fins diferents dels previstos a la llei; llevat que constitueixi una infracció molt greu.

h) La falta de comunicació o la comunicació demorada, per part d'una entitat o un grup o subgrup consolidable d'entitats de crèdit, que es troba en alguna de les circumstàncies d'actuació precoç, quan sigui conegut o, donades les circumstàncies objectives, hagi de ser conegut per l'òrgan d'administració; llevat que s'hagi de considerar una infracció molt greu.

i) La falta de comunicació o la comunicació demorada per l'òrgan d'administració al supervisor o a les autoritats de resolució competents que l'entitat es troba en situació d'inviabilitat, quan sigui conegut o, donades les circumstàncies objectives, hagi de ser conegut per l'òrgan d'administració; llevat que s'hagi de considerar una infracció molt greu.

j) No proposar a l'autoritat de resolució preventiva competent les mesures adequades per reduir o eliminar els obstacles a la resolubilitat i la no-aplicació de les mesures alternatives imposades per l'autoritat de resolució preventiva competent per reduir o eliminar els obstacles, quan tingui caràcter merament ocasional o aïllat.

k) No mantenir el pla de recuperació actualitzat anualment o després que s'hagi esdevingut un canvi en l'estructura jurídica o organitzativa de l'entitat que requereixi actualitzacions en aquest pla, llevat que constitueixi una infracció molt greu.

l) L'incompliment de les obligacions, els requisits i les limitacions que preveu aquesta Llei en relació amb l'ajuda financera intragrup, llevat que constitueixi una infracció molt greu.

m) Efectuar actes o operacions sense autorització quan aquesta sigui preceptiva, sense observar-ne les condicions bàsiques, o havent obtingut l'autorització per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular, quan tingui caràcter merament ocasional o aïllat.

n) L'incompliment merament ocasional o aïllat de les altres obligacions exigibles de conformitat amb el que preveuen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament havent-hi un requeriment previ del supervisor o les autoritats de resolució competents.

ñ) Incórrer en infraccions lleus quan durant els dos anys anteriors a la seva comissió s'hagi imposat a l'entitat almenys una sanció ferma en via administrativa pel mateix tipus d'infracció.

o) En relació amb la societat de gestió d'actius, i sense perjudici de l'aplicació de la resta de lletres:

1r La realització d'activitats alienes al seu objecte social que posin en perill la consecució dels objectius generals legalment establerts per a ella en aquesta Llei i en la seva normativa de desplegament, sempre que no tinguin la consideració de molt greus.

2n L'incompliment merament ocasional o aïllat de les seves obligacions de transparència, havent-hi un requeriment previ de l'autoritat supervisora.

3r La falta de remissió al FROB de les dades o els documents que se li hagin de remetre o que requereixi en l'exercici de les seves funcions, així com la falta de veracitat en aquests, llevat que això suposi la comissió d'una infracció molt greu. Als efectes d'aquest número s'entén que hi ha falta de remissió quan aquesta no es produeixi dins del termini concedit a aquest efecte per l'òrgan competent en recordar per escrit l'obligació o reiterar el requeriment.

4t L'incompliment de les normes vigents sobre comptabilització d'operacions i sobre formulació de balanços, comptes de pèrdues i guanys i estats financers de comunicació obligatòria a l'òrgan administratiu competent.

5è L'incompliment de les obligacions de govern corporatiu i les relatives a l'estructura organitzativa de la societat de gestió d'actius imposades per aquesta Llei o la seva normativa de desplegament.

Article 81. *Infraccions lleus.*

Constitueixen infraccions lleus els incompliments d'obligacions establertes específicament en aquesta Llei que no constitueixin infraccions molt greus o greus d'acord amb el que preveuen els dos articles precedents.

Secció 3a Sancions

Article 82. *Sancions.*

1. Les sancions que imposi el FROB en l'exercici de les funcions que li corresponguin d'acord amb aquesta Llei, així com les que imposin el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors en l'exercici de les seves funcions com a autoritat de resolució preventiva, són les que preveu aquesta secció.

2. Les sancions que imposin el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors en l'exercici de les funcions que preveu el capítol II són les previstes al títol IV de la Llei 10/2014, de 26 de juny, en relació amb les entitats de crèdit; i al capítol II del títol VIII de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, en relació amb les empreses de serveis d'inversió.

3. Les sancions imposades, així com qualsevol recurs interposat contra aquestes i els resultats d'aquests recursos s'han de comunicar a l'Autoritat Bancària Europea, en el cas d'entitats de crèdit, i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, en el cas d'empreses de serveis d'inversió.

Article 83. *Sancions per la comissió d'infraccions molt greus.*

1. Per la comissió d'infraccions molt greus s'imposa a l'entitat infractora una o més de les sancions següents:

a) Multa, que pot ser, segons el parer de l'òrgan competent per resoldre:

1r de fins al doble dels beneficis derivats de la infracció, quan els beneficis esmentats es puguin quantificar, o

2n de fins al 10 per cent del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable i les comissions o corretatges a cobrar que hagi efectuat l'entitat en l'exercici anterior.

Quan l'entitat sigui una filial d'una empresa matriu, el volum de negocis pertinent és el resultant dels comptes consolidats de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

b) Revocació de l'autorització de l'entitat, amb l'informe previ del supervisor competent.

En el cas de sucursals d'entitats autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea, la sanció de revocació de l'autorització s'entén substituïda per la prohibició que iniciï noves operacions en territori espanyol.

c) Suspensió o limitació del tipus o volum de les operacions o activitats que pugui efectuar l'infractor en els mercats de valors durant un termini no superior a cinc anys.

2. Addicionalment a les sancions que preveu l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

a) Requeriment a l'infractor per tal que posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

b) Amonestació pública amb publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la identitat de l'infractor, la naturalesa de la infracció i les sancions imposades.

Article 84. Sancions per la comissió d'infraccions greus.

1. Per la comissió d'infraccions greus s'imposa a l'entitat infractora una o més de les sancions següents:

a) Multa, que pot ser, segons el parer de l'òrgan competent per resoldre:

1r de fins a 1,5 vegades els beneficis derivats de la infracció, quan els beneficis esmentats es puguin quantificar, o

2n de fins al 5 per cent del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable i les comissions o correatges a cobrar que hagi efectuat l'entitat en l'exercici anterior.

Quan l'entitat sigui una filial d'una empresa matriu, el volum de negocis pertinent ha de ser el resultat dels comptes consolidats de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

b) Suspensió o limitació del tipus o volum de les operacions o activitats que pugui efectuar l'infractor en els mercats de valors, crediticis o de capitals, durant un termini no superior a un any.

2. Addicionalment a les sancions que preveu l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

a) Requeriment a l'infractor perquè posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

b) Amonestació pública amb publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la identitat de l'infractor i la naturalesa de la infracció, i les sancions o mesures accessòries imposades; o amonestació privada.

Article 85. Sancions per la comissió d'infraccions lleus.

1. Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa a l'entitat una multa que pot ser, segons el parer de l'òrgan competent per resoldre:

a) de fins a 1,2 vegades l'import dels beneficis derivats de la infracció, quan els beneficis esmentats es puguin quantificar, o

b) de fins a l'1 per cent del volum de negocis net anual total, inclosos els ingressos bruts procedents d'interessos a percebre i ingressos assimilats, els rendiments d'accions i altres valors de renda fixa o variable i les comissions o els correatges a cobrar que hagi efectuat l'entitat en l'exercici anterior.

Quan l'entitat sigui una filial d'una empresa matriu, el volum de negocis pertinent és el resultat dels comptes consolidats de l'empresa matriu en l'exercici anterior.

2. Addicionalment a les sancions que preveu l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

a) Requeriment a l'infractor per tal que posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

b) Amonestació privada.

Article 86. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions molt greus.

1. Independentment de la sanció que, si s'escau, correspongui imposar a l'entitat infractora per la comissió d'infraccions molt greus, es poden imposar una o més de les sancions següents als qui, exercint càrrecs d'administració o direcció, de fet o de dret en aquesta, siguin responsables de la infracció:

a) Multa a cadascun d'ells per import de fins a 5.000.000 d'euros.

b) Suspensió en l'exercici del càrrec d'administració o direcció en l'entitat per un termini no superior a tres anys.

c) Separació del càrrec en l'entitat, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en la mateixa entitat per un termini màxim de cinc anys.

d) Inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de crèdit o del sector financer, amb separació, si s'escau, del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en una entitat, per un termini no superior a deu anys.

2. Addicionalment a les sancions que preveu l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

a) Requeriment a l'infractor per tal que posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

b) Amonestació pública amb publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la identitat de l'infractor, la naturalesa de la infracció i les sancions o mesures accessòries imposades.

Article 87. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions greus.

1. Independentment de la sanció que, si s'escau, correspongui imposar a l'entitat infractora per la comissió d'infraccions greus, es poden imposar una o més de les sancions següents als qui, exercint càrrecs d'administració o direcció, de fet o de dret en la mateixa entitat, siguin responsables de la infracció:

a) Multa a cadascun d'ells per un import de fins a 2.500.000 euros.

b) Suspensió en l'exercici del càrrec per un termini no superior a un any.

c) Separació del càrrec, amb inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en la mateixa entitat per un termini màxim de dos anys.

d) Inhabilitació per exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de crèdit o del sector financer, amb separació, si s'escau, del càrrec d'administració o direcció que ocupi l'infractor en una entitat, per un termini no superior a cinc anys.

2. Addicionalment a les sancions que preveu l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

a) Requeriment a l'infractor per tal que posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

b) Amonestació pública amb publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de la identitat de l'infractor, la naturalesa de la infracció i les sancions o mesures accessòries imposades.

Article 88. Sancions als qui exerceixin càrrecs d'administració o de direcció per la comissió d'infraccions lleus.

1. Independentment de la sanció que, si s'escau, correspongui imposar a l'entitat infractora per la comissió d'infraccions lleus, es pot imposar una multa per un import de fins a 500.000 euros als qui, exercint càrrecs d'administració o direcció, de fet o de dret en la mateixa entitat, siguin responsables de la infracció.

2. Addicionalment a les sancions que preveu l'apartat anterior, es poden imposar les mesures accessòries següents:

a) Requeriment a l'infractor per tal que posi fi a la seva conducta i s'abstingui de repetir-la.

b) Amonestació privada.

Article 89. Criteris per a la determinació de sancions.

1. Quan el FROB sigui l'òrgan sancionador competent, o quan el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors actuïn en l'exercici de les seves funcions com a

autoritat de resolució preventiva, les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus s'han de determinar sobre la base dels criteris següents:

- a) La naturalesa i l'entitat de la infracció.
- b) El grau de responsabilitat en els fets.
- c) La gravetat i durada de la infracció.
- d) La importància dels beneficis obtinguts o les pèrdues evitades, si s'escau, com a conseqüència dels actes o les omissions constitutius de la infracció.
- e) La solidesa financera de la persona jurídica responsable de la infracció reflectida, entre altres elements objectivables, en el volum de negocis total de la persona jurídica responsable.
- f) La solidesa financera de la persona física responsable de la infracció reflectida, entre altres elements objectivables, en els ingressos anuals de la persona física responsable.
- g) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sistema financer o l'economia nacional.
- h) L'esmena de la infracció per iniciativa pròpia de l'infractor.
- i) La reparació dels danys o perjudicis causats.
- j) Les pèrdues causades a tercers per la infracció.
- k) El nivell de cooperació amb l'autoritat competent.
- l) Les conseqüències sistèmiques de la infracció.
- m) El nivell de representació que l'infractor exerceixi en l'entitat infractora.
- n) En el cas d'insuficiència de recursos propis, les dificultats objectives que puguin haver concorregut per assolir o mantenir el nivell exigít legalment.
- ñ) La conducta anterior de l'infractor en relació amb els processos d'actuació precoç i resolució que l'hagin afectat, atenent les sancions fermes que li haurien estat imposades, durant els últims cinc anys.

2. Les sancions que imposin el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors en l'exercici de les funcions que preveu el capítol II s'han de determinar d'acord amb els criteris previstos al títol IV de la Llei 10/2014, de 26 de juny, en relació amb les entitats de crèdit; i al capítol II del títol VIII de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, en relació amb les empreses de serveis d'inversió.

Article 90. *Responsabilitat dels càrrecs d'administració o direcció.*

1. Qui exerceixi a l'entitat càrrecs d'administració o direcció és responsable de les infraccions quan aquestes siguin imputables a la seva conducta dolosa o negligent.

2. No són considerats responsables de les infraccions els seus administradors o els membres dels seus òrgans d'administració, en els casos següents:

- a) Quan els qui formin part d'òrgans d'administració hagin votat en contra o salvat expressament el seu vot en relació amb les decisions o els acords que haurien donat lloc a les infraccions.
- b) Quan les infraccions esmentades siguin exclusivament imputables a comissions executives, membres de l'òrgan d'administració amb funcions executives, directors generals o òrgans assimilats, o altres persones amb funcions executives en l'entitat.

Article 91. *Nomenament temporal de membres de l'òrgan d'administració.*

En cas que, pel nombre i càrrec de les persones afectades per les sancions de suspensió o separació, sigui estrictament necessari per assegurar la continuïtat en l'administració i direcció de l'entitat, el supervisor o supervisors i les autoritats de resolució competents poden disposar el nomenament, amb caràcter provisional, dels membres que es requereixin per tal que l'òrgan d'administració pugui adoptar acords o d'un o més administradors, amb especificació de les seves funcions. Aquestes persones han d'exercir

els seus càrrecs fins que, per mitjà de l'òrgan competent de l'entitat, que ha de convocar de manera immediata, es proveixin els nomenaments corresponents i prenguin possessió els designats, si s'escau, fins que transcorri el termini de suspensió.

Secció 4a Normes generals de procediment

Article 92. Procediment per a la imposició de sancions.

1. La instrucció i resolució per part del Banc d'Espanya i del FROB dels procediments sancionadors de la seva competència respectiva s'han de portar a terme d'acord amb les normes de procediment, publicitat i notificació que preveu el capítol IV del títol IV de la Llei 10/2014, de 26 de juny, sense perjudici de les particularitats que conté aquesta Llei.

2. La instrucció i resolució per part de la Comissió Nacional del Mercat de Valors dels procediments sancionadors de la seva competència s'han de portar a terme d'acord amb les normes de procediment, publicitat i notificació que preveu el títol VIII de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, sense perjudici de les particularitats que conté aquesta Llei.

3. Supletòriament, s'han d'aplicar el procediment i els principis que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. En qualsevol cas, les sancions imposades per infraccions molt greus i greus s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat», una vegada siguin fermes en via administrativa.

Article 93. Executivitat de les sancions i impugnació en via administrativa.

Les resolucions del FROB posen fi a la via administrativa i són recurribles potestativament en reposició, d'acord amb el que preveuen els articles 116 i 117 de la Llei 30/1992.

Disposició addicional primera. Estructura i funcionament de les autoritats de resolució preventiva.

1. El Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors han d'adoptar les mesures necessàries per tal que la seva estructura organitzativa garanteixi la independència operativa i s'evitin els conflictes d'interessos entre les funcions de supervisió i les de resolució preventiva que els atribueix aquesta Llei.

En l'exercici de les funcions de resolució preventiva, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors han de perseguir exclusivament el compliment dels objectius que estableix l'article 3. El desenvolupament de les funcions esmentades ha d'estar separat funcionalment i jeràrquicament de l'exercici de les funcions supervisores. Ambdues institucions han d'elaborar un reglament de gestió dels potencials conflictes d'interès, de manera que aquests estiguin degudament identificats, gestionats, controlats i, si s'escau, eliminats.

2. El que disposen els articles 57 a 59 és aplicable al Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors com a autoritats de resolució preventiva. En particular, han de subministrar la informació que el FROB requereixi per a l'exercici de les competències que preveu l'article 21 i, amb caràcter general, de les que té com a autoritat de resolució executiva.

Disposició addicional segona. Termini per a la dotació del Fons de resolució nacional.

El nivell de recursos financers del Fons de resolució nacional exigit de conformitat amb el que preveu aquesta Llei s'ha de començar a aportar durant l'exercici de l'any 2015 i s'ha d'assolir no més tard del 31 de desembre de 2024.

Sense perjudici del que preveu el paràgraf anterior, l'obligació de les entitats de contribuir al Fons de resolució nacional únicament neix quan el FROB exigeixi, especificant per a cada entitat la quantia corresponent, les contribucions ordinàries o extraordinàries, sense que es puguin derivar obligacions generals de contribució prèvies a aquest moment.

El FROB pot dictar tots els actes que siguin necessaris per exigir les contribucions al Fons de resolució nacional en els termes que preveu aquesta Llei.

Disposició addicional tercera. *Règim jurídic aplicable a les garanties constituïdes a favor del FROB i del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

El règim jurídic establert a la disposició addicional sisena de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, és aplicable així mateix a les garanties constituïdes a favor del FROB i el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit en l'exercici de les seves funcions.

Disposició addicional quarta. *Mecanisme únic de resolució i Fons únic de resolució.*

1. Aquesta Llei s'aplica de manera compatible amb el que disposa el Reglament (UE) núm. 806/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de juliol de 2014, a mesura que els preceptes esmentats entrin en vigor, d'acord amb el que disposa l'article 99 del Reglament; en particular, en allò que es refereix a les funcions de les autoritats europees en el marc del mecanisme únic de resolució, i al deure de col·laboració de les autoritats nacionals amb les autoritats europees per a l'execució correcta a Espanya de les decisions que les autoritats europees adoptin en l'exercici de les seves competències.

2. De conformitat amb el que preveu el Reglament (UE) núm. 806/2014, de 15 de juliol de 2014, la resta del dret de la Unió Europea aplicable i l'Acord sobre la transferència i mutualització de les aportacions al Fons únic de resolució subscrit el 21 de maig de 2014, la part que correspongui del Fons de resolució nacional s'ha de transferir al Fons únic de resolució en la quantia i forma establerta a les esmentades normes i acord.

El que preveu el paràgraf anterior s'ha de produir en els terminis que corresponguin de conformitat amb les corresponents entrades en vigor i, en particular, segons el que preveuen els articles 96 i 99.6 del Reglament i 3.3, 11 i 12 de l'Acord.

Disposició addicional cinquena. *Conservació de registres de contractes financers per part de les entitats.*

Els supervisors i les autoritats de resolució competents poden exigir a les entitats que mantinguin un registre que inclogui informació detallada dels contractes financers sobre valors i primeres matèries, contractes a termini i de futurs i acords de permuta en què siguin part, així com una còpia dels documents que ho acreditin. Els supervisors competents poden determinar la informació mínima que s'ha d'incloure en el registre esmentat per a les seves respectives entitats supervisades.

Disposició addicional sisena. *Integració dels fons de garantia de dipòsits en caixes d'estalvis, establiments bancaris i cooperatives de crèdit.*

El que preveu aquesta Llei no altera cap dels efectes de la integració i subrogació de drets i obligacions dels preexistents fons de garantia de dipòsits en caixes d'estalvi, establiments bancaris i cooperatives de crèdit, operada des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre.

Disposició addicional setena. *Referències a la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit.*

Les referències que en l'ordenament jurídic es facin a la Llei 9/2012, de 14 de novembre, s'entenen efectuades al precepte corresponent d'aquesta Llei.

Disposició addicional vuitena. *Autoritat de resolució espanyola en l'àmbit del mecanisme únic de resolució.*

El FROB i les autoritats de resolució preventives, de conformitat amb les competències atribuïdes en aquesta Llei, són les autoritats de resolució espanyoles als efectes del que preveu el Reglament (UE) núm. 806/2014, de 15 de juliol de 2014.

El FROB representa les autoritats de resolució espanyoles en la Junta Única de Resolució del mecanisme únic de resolució. El Banc d'Espanya hi pot participar amb la condició d'observador.

Disposició addicional novena. *Entitats financeres i altres tipus de societats.*

Aquesta Llei és aplicable a les entitats i societats que preveu l'article 1.2.b), c) i d) en la mesura necessària per fer plenament efectius els objectius i principis de resolució previstos als articles 3 i 4, i complir estrictament el que preveu la Directiva 2014/59/UE, de 15 de maig; i, en particular, els és aplicable el que disposen els articles 3, 4, 5, 6.6, 7, 14, 16, 18, 21, 24, 25, 38 a 40, 42, 45, 46, 49, 58, 63 a 65, 67, 70 i 71, la disposició addicional cinquena, la disposició addicional catorzena, apartats 2 i 3, i la disposició addicional quinzena, sense perjudici d'aquells altres preceptes de la llei la literalitat dels quals compregui o exigeixi la seva aplicació a aquestes entitats i societats.

Disposició addicional desena. *Plans generals de viabilitat.*

L'obligació d'elaborar un pla general de viabilitat a què fa referència l'article 30 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, i l'article 70 ter 2.g) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, s'entén complerta amb l'elaboració dels plans de recuperació que preveu l'article 6 d'aquesta Llei.

Disposició addicional onzena. *Constitució de la Comissió Rectora del FROB.*

La Comissió Rectora del FROB ha d'estar constituïda en els termes que preveu el capítol VII en el termini màxim de dos mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Mentre no es constitueixi la Comissió Rectora d'acord amb el que preveu el capítol VII, és la Comissió Rectora existent a l'entrada en vigor d'aquesta Llei qui ha d'exercir totes les funcions que preveu aquesta Llei.

Disposició addicional dotzena. *Capital autoritzat per a la conversió d'instruments de capital en cas que es produeixi una circumstància desencadenant.*

En cas que l'import màxim del capital autoritzat previst a l'article 297.1.b) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, sigui insuficient per a la conversió prevista a l'article 52, apartat 1, lletra n), del Reglament (UE) núm. 575/2013, de 26 de juny de 2013, i es produeixi una circumstància desencadenant, aquest límit es pot excedir, amb l'informe previ de l'auditor de comptes. També es pot sobrepassar el termini màxim fixat en l'article referit i no és aplicable el requisit que les aportacions hagin de ser dineràries. En el moment de la convocatòria de la junta general s'ha de posar a disposició dels accionistes en el domicili social l'informe referit de l'auditor de comptes en què s'acrediti la necessitat d'aplicar les excepcions esmentades.

Aquest mateix règim excepcional i els requisits són aplicables per als instruments de capital de nivell 2 que incloguin clàusules de conversió en cas que es produeixi una circumstància desencadenant.

Disposició addicional tretzena. *Personal del Banc d'Espanya al FROB.*

El FROB pot incorporar personal que presti serveis en el Banc d'Espanya, sense perjudici de l'autonomia en matèria de política de personal del Banc d'Espanya i d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, que en els termes a què es refereix

a l'article 52.7 han de regir la selecció del personal del FROB. En cap cas, la incorporació del personal no pot suposar detriment de la necessària independència operativa o donar lloc a conflictes d'interessos entre les funcions de supervisió i les de resolució.

Quan el personal del Banc d'Espanya, amb l'autorització prèvia d'aquesta institució, s'incorpori al FROB queda en excedència forçosa amb reserva de plaça, i se li computa el temps que hi romanguí als efectes d'antiguitat.

El personal que s'incorpori al FROB procedent d'altres administracions o ens públics té dret a percebre a càrrec d'aquest i en concepte d'antiguitat una quantia equivalent a la que per aquest mateix concepte estigui percebent fins a la seva incorporació a aquest.

Disposició addicional catorzena. *Règim aplicable en cas de concurs d'una entitat.*

En cas de concurs d'una entitat:

1. Són considerats crèdits amb privilegi general, amb posterioritat en l'ordre de prelación als crèdits amb privilegi general previstos a l'article 91.5r de la Llei 22/2003, de 9 de juliol:

a) els dipòsits garantits pel Fons de Garantia de Dipòsits i els drets en què s'hagi subrogat el Fons esmentat si ha fet efectiva la garantia, i

b) la part dels dipòsits de les persones físiques i de les microempreses, petites i mitjanes empreses que excedeixi el nivell garantit previst en el Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, i els dipòsits de les persones físiques i de les microempreses, petites i mitjanes empreses que serien dipòsits garantits si no estiguessin constituïts a través de sucursals situades fora de la Unió Europea d'entitats establertes a la Unió Europea.

2. Els crèdits subordinats inclosos a l'article 92.2n de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, tenen, en el cas de concurs d'entitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, la prelación següent:

a) L'import principal del deute subordinat que no sigui capital addicional de nivell 1 o 2.

b) L'import principal dels instruments de capital de nivell 2.

c) L'import principal dels instruments de capital addicional de nivell 1.

Disposició addicional quinzena. *Efectes dels processos d'actuació precoç i resolució sobre la continuïtat de les activitats d'una entitat.*

1. Des de l'obertura dels processos d'actuació precoç i resolució, els jutges no poden admetre les sol·licituds de concurs d'una entitat, i són nul·les de ple dret les actuacions judicials que infringeixin el que preveu aquesta disposició.

2. Les entitats compreses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei no poden presentar sol·licitud de declaració de concurs voluntari si no han efectuat la comunicació que preveuen els articles 9.1 i 21.4 i sense que el supervisor competent i el FROB decideixin si obriran un procés d'actuació precoç o de resolució de l'entitat. El termini de dos mesos previst a l'article 5 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, se suspèn fins que s'adopti aquesta decisió.

En cas que s'obri algun d'aquests processos o si la sol·licitud de declaració de concurs no s'acompanya de la comunicació prevista en el paràgraf anterior, l'òrgan judicial competent no ha d'admetre a tràmit aquella sol·licitud.

3. Si s'ha sol·licitat el concurs necessari d'una entitat, l'òrgan judicial competent, suspenent la tramitació de la sol·licitud, ho ha de notificar al supervisor competent i al FROB per tal que en el termini de set dies li comuniquin si, en l'exercici de les competències que preveu aquesta Llei, obriran un procés d'actuació precoç o de resolució de l'entitat. En cas que s'obri algun d'aquests processos, l'òrgan judicial competent no ha d'admetre a tràmit aquella sol·licitud.

4. Els instruments de resolució aplicats pel FROB tenen la consideració de mesures de sanejament als efectes del que disposa la Llei 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit.

Disposició addicional setzena. *Taxa per les activitats dutes a terme pel FROB com a autoritat de resolució.*

1. La taxa per les activitats dutes a terme pel FROB com a autoritat de resolució es regeix pel que estableix aquesta Llei i, si no, per la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics, i per la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. Fet imposable. Constitueix el fet imposable de la taxa per les activitats dutes a terme pel FROB com a autoritat de resolució, l'exercici de les funcions de vigilància, informe i aplicació dels instruments de resolució, durant les fases preventiva i executiva de la resolució.

3. Meritació. La taxa es merita l'1 de gener de cada any, excepte per als casos de constitució d'entitats, en què la taxa es merita en la data de la seva constitució.

4. Subjectes passius. Són subjectes passius de la taxa les entitats que preveu l'article 1.2.a) d'aquesta Llei.

5. Base imposable. La base imposable és la quantia que cada entitat ha d'aportar en concepte de contribució ordinària anual al Fons de resolució nacional o, si s'escau, al Fons únic de resolució.

6. Quota tributària. La quota tributària és el resultat d'aplicar un tipus de gravamen del 2,5 per cent sobre la base imposable.

7. Gestió, liquidació i recaptació. La competència per a la gestió, liquidació i recaptació de la taxa correspon al FROB, en els termes en què es desenvolupi per reglament.

8. Els ingressos derivats de la taxa per les activitats realitzades pel FROB com a autoritat de resolució tenen la naturalesa d'ingressos pressupostaris del FROB.

Disposició addicional dissetena. *Règim jurídic de l'Institut de Crèdit Oficial.*

De conformitat amb l'article 2.2 de la Directiva 2014/59/UE, l'Institut de Crèdit Oficial queda exclòs de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei previst a l'article 1.

Disposició transitòria primera. *Règim aplicable a determinats procediments de reestructuració, recuperació i resolució.*

1. Els procediments de reestructuració i resolució iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei, així com totes les mesures accessòries que els hagin acompanyat, inclosos els instruments de suport financer i la gestió d'instruments híbrids, es continuen regulant, fins a la seva conclusió, per la normativa d'aplicació anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Els procediments de recuperació i resolució que s'iniciïn abans de l'1 de gener de 2016, es continuen regulant, en relació amb els instruments de suport financer i la gestió d'instruments híbrids, per la normativa d'aplicació anterior a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, sense que els sigui aplicable la normativa sobre recapitalització interna prevista en el capítol VI.

Disposició transitòria segona. *Normes sobre recapitalització interna.*

Les normes sobre recapitalització interna que conté el capítol VII de la Llei 9/2012, de 14 de novembre, mantenen la seva vigència fins al 31 de desembre de 2015.

Disposició transitòria tercera. *Procediments administratius i judicials iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor.*

Els procediments administratius i judicials iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de tramitar i resoldre d'acord amb la normativa aplicable abans de l'entrada en vigor esmentada.

Disposició transitòria quarta. *Aportacions anuals al compartiment de garantia de dipòsits.*

1. El Banc d'Espanya ha de desenvolupar abans del 31 de maig de 2016 els mètodes necessaris perquè les aportacions anuals de les entitats al compartiment de garantia de dipòsits del Fons de Garantia de Dipòsits siguin proporcionals als seus perfils de risc.

2. Mentre el Banc d'Espanya no desenvolupi aquests mètodes, les aportacions anuals s'han de calcular d'acord amb el que disposa, amb anterioritat a la modificació empresa per aquesta Llei, el Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.

Disposició transitòria cinquena. *Meritació de la taxa per les activitats dutes a terme pel FROB com a autoritat de resolució durant l'any 2015.*

Durant l'any 2015, la meritació de la taxa per la realització d'activitats i la prestació de serveis per part del FROB com a autoritat de resolució es produeix el dia de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria sisena. *Adaptació a les novetats de la Directiva 2013/50/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2013.*

1. Els terminis a què es refereixen les modificacions dels articles 35.1 i 35.2, en els apartats u i dos de la lletra B) de la disposició final primera són aplicables als informes financers anuals i informes financers semestrals que s'hagin de publicar un cop transcorreguts sis mesos després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Les modificacions introduïdes per l'apartat sis de la lletra B) de la disposició final primera, a l'article 53.3 no són aplicables fins a la data que determinin les normes de desplegament d'aquesta Llei.

Disposició transitòria setena. *Aplicació de la disposició final primera i del Reglament (UE) núm. 909/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, sobre la millora de la liquidació de valors a la Unió Europea i els dipositaris centrals de valors i pel qual es modifiquen les directives 98/26/CE i 2014/65/UE i el Reglament (UE) núm. 236/2012.*

1. Les modificacions introduïdes pels apartats quatre a vuit, deu, dotze, tretze, quinze, vint-i-u, vint-i-dos i vint-i-nou de la lletra A) de la disposició final primera no són aplicables als mercats secundaris oficials, sistemes multilaterals de negociació i dipositaris centrals de valors que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin constituïts i operant a Espanya fins a la data que determinin les normes de desplegament d'aquesta Llei.

2. Les obligacions que es deriven del Reglament (UE) núm. 909/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, sobre la millora de la liquidació de valors a la Unió Europea i els dipositaris centrals de valors i pel qual es modifiquen les directives 98/26/CE i 2014/65/UE i el Reglament (UE) núm. 236/2012 són exigibles d'acord amb el que preveuen els articles 69 i 76 del Reglament referit.

3. Els valors representats mitjançant títols físics admesos a negociació en mercats secundaris oficials o sistemes multilaterals de negociació han de modificar la seva forma de representació a anotacions en compte d'acord amb el que disposa l'article 76.2 del Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquesta Llei i, en particular, la Llei 9/2012, de 14 de novembre, de reestructuració i resolució d'entitats de crèdit, llevat de les seves disposicions modificatives d'altres normes i les disposicions addicionals segona, tercera, quarta, sisena a tretzena, quinzena, dissetena, divuitena i vint-i-unena.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, queda modificada de la manera següent:

A) En matèria de compensació, liquidació i registre de valors:

U. Es modifica l'article 5, que queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Representació dels valors.*

1. Els valors negociables es poden representar per mitjà d'anotacions en compte o per mitjà de títols. La modalitat de representació escollida s'ha d'aplicar a tots els valors integrats en una mateixa emissió.

2. Els valors admesos a negociació en mercats secundaris oficials o en sistemes multilaterals de negociació han d'estar necessàriament representats mitjançant anotacions en compte.

Com a excepció al que preveu el paràgraf anterior, s'han d'establir per reglament les especialitats necessàries per tal que els valors estrangers representats mitjançant títols puguin ser negociats en mercats secundaris oficials o en sistemes multilaterals de negociació espanyols i ser registrats en els dipositaris centrals de valors establerts a Espanya.

3. Tant la representació de valors mitjançant anotacions en compte com la representació per mitjà de títols són reversibles. La reversió de la representació per mitjà d'anotacions en compte a títols exigeix l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en els termes que es prevegin per reglament. El pas al sistema d'anotacions en compte es pot fer a mesura que els titulars prestin el seu consentiment a la transformació.»

Dos. Es modifica l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Document de l'emissió.*

1. La representació de valors per mitjà d'anotacions en compte requereix l'elaboració per part de l'entitat emissora d'un document en què ha de constar la informació necessària per identificar els valors integrats en l'emissió.

En el cas de valors participatius, aquest document s'ha d'eleva a escriptura pública i pot ser l'escriptura d'emissió.

En el cas de valors no participatius, l'elevació a escriptura pública del document de l'emissió és potestativa. Aquest document pot ser substituït per:

a) El full informatiu aprovat i registrat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

b) La publicació de les característiques de l'emissió en el butlletí oficial corresponent, en el cas de les emissions de deute de l'Estat o de les comunitats autònomes, així com en aquells altres supòsits en què estigui establert.

c) La certificació expedida per les persones facultades d'acord amb la normativa vigent, en el cas d'emissions que hagin de ser objecte d'admissió a

negociació en un sistema multilateral de negociació establert a Espanya, d'acord amb el que disposa l'article 30 ter 4.

2. L'entitat emissora ha de dipositar una còpia del document de l'emissió i les seves modificacions davant l'entitat encarregada del registre comptable i davant la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Quan es tracti de valors admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un sistema multilateral de negociació, també se n'ha de dipositar una còpia davant el seu organisme rector.

3. L'entitat emissora i l'encarregada del registre comptable han de tenir en tot moment a disposició dels titulars i del públic interessat en general una còpia del document referit.

4. No és necessària l'elaboració del document de l'emissió per als instruments financers que es negociïn en mercats secundaris oficials de futurs i opcions ni en els altres supòsits, i amb les condicions que, si s'escau, es determinin per reglament.»

Tres. Es modifica l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Entitats encarregades del registre comptable.*

1. L'administració del registre comptable dels valors representats per mitjà d'anotacions en compte corresponents a una emissió s'ha d'atribuir a una única entitat, que ha de vetllar per la seva integritat.

2. Quan es tracti de valors no admesos a negociació en mercats secundaris oficials ni en sistemes multilaterals de negociació, l'entitat esmentada ha de ser designada lliurement per l'emissora entre les empreses de serveis d'inversió i entitats de crèdit autoritzades per fer l'activitat prevista a l'article 63.2.a). La designació s'ha d'inscriure en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors previst a l'article 92, com a requisit previ al començament de l'administració del registre comptable. Els dipositaris centrals de valors també poden assumir aquesta funció segons els requisits que, si s'escau, s'estableixin a la normativa aplicable i als seus reglaments.

3. Quan es tracti de valors admesos a negociació en mercats secundaris oficials o en sistemes multilaterals de negociació, l'entitat encarregada de l'administració del registre comptable dels valors és el dipositari central de valors designat, que ha d'exercir aquesta funció juntament amb les seves entitats participants.

4. Les entitats a què es refereix aquest article han de respondre enfront dels qui resultin perjudicats, per la falta de pràctica de les inscripcions corresponents, per les inexactituds i els retards en aquestes inscripcions i, en general, per l'incompliment intencionat o per negligència de les seves obligacions legals. El rescabament dels danys causats, en la mesura que sigui possible, s'ha de fer efectiu en espècie.»

Quatre. S'afegeix un nou article 7 bis amb la redacció següent:

«Article 7 bis. *Sistema de registre i tinença de valors.*

1. Tot dipositari central de valors que presti serveis a Espanya ha d'adoptar un sistema de registre compost per un registre central i els registres de detall a càrrec de les entitats participants en el sistema esmentat.

2. El registre central ha d'estar a càrrec del dipositari central de valors i ha de reconèixer a cada entitat participant que ho sol·liciti els tipus de compte següents:

a) Un o diversos comptes propis en què s'han d'anotar els saldos de valors la titularitat dels quals correspongui a l'entitat participant.

b) Un o diversos comptes generals de tercers en què s'han d'anotar, de manera global, els saldos de valors corresponents als clients de l'entitat participant, o als clients d'una tercera entitat que hagi encarregat a l'entitat sol·licitant la custòdia i el registre de detall dels valors dels clients esmentats.

c) Un o diversos comptes individuals en què s'han d'anotar, de manera segregada, els saldos de valors corresponents als clients de les entitats participants que sol·licitin l'administració d'aquest tipus de comptes en el registre central.

3. Cada entitat participant amb comptes generals de tercers ha de portar un registre de detall, en què s'ha de reflectir a quins clients corresponen els saldos de valors anotats en els comptes esmentats en el registre central.

4. El Govern ha de desenvolupar, en relació amb les diferents entitats a les quals s'encomana l'administració dels registres comptables i els diferents tipus de valors, admesos o no a negociació en mercats secundaris oficials o en sistemes multilaterals de negociació, les normes d'organització i el funcionament dels registres corresponents, el règim jurídic dels diferents comptes de valors admissibles, les garanties i altres requisits que els siguin exigibles, els sistemes d'identificació i control dels valors representats mitjançant anotacions en compte, així com les relacions d'aquelles entitats amb els emissors i la seva intervenció en l'administració de valors. Es poden determinar per reglament les condicions i els supòsits en què els dipositaris centrals de valors poden estar autoritzats a realitzar l'administració directa de comptes de valors de clients en el registre central.»

Cinc. Es modifica l'article 12 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 12 bis. *Trasllat de valors i regla de la prorrata.*

1. Un cop declarat el concurs d'una entitat encarregada de l'administració del registre de valors representats mitjançant anotacions en compte o d'una entitat participant en el sistema de registre, els titulars de valors anotats en els registres esmentats gaudeixen del dret de separació respecte dels valors inscrits a favor seu i el poden exercir sol·licitant el seu trasllat a una altra entitat, tot això sense perjudici del que disposen els articles 44 bis.8 i 70 ter.2.f).

2. Als efectes del que preveu aquest article, el jutge del concurs i els òrgans de l'administració concursal han de vetllar pels drets que derivin d'operacions en curs de liquidació en el moment en què es declari el concurs d'alguna de les entitats a què es refereix l'apartat anterior, tenint en compte per a això les regles del sistema corresponent de compensació, liquidació i registre.

3. Els dipositaris centrals de valors i altres entitats encarregades de l'administració del registre de valors representats mitjançant anotacions en compte han de garantir la integritat de les emissions de valors. Els sistemes de registre gestionats per dipositaris centrals de valors han d'oferir prou garanties perquè no hi hagi desquadraments entre el registre central i els registres de detall. Amb aquesta finalitat, a més del que disposa aquesta Llei, s'han d'establir per reglament els mecanismes de supervisió a càrrec dels dipositaris centrals de valors i els sistemes de control de les seves entitats participants, les situacions en què les possibles incidències han de ser notificades a les autoritats supervisores, així com els mecanismes i terminis per resoldre-les.

4. En tot cas, i sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, quan els saldos de valors amb un mateix codi d'identificació ISIN (International Securities Identification Number) anotats en el conjunt de comptes generals de tercers d'una entitat participant en el registre central no siguin suficients per satisfer completament els drets dels titulars dels valors amb el mateix codi d'identificació ISIN inscrits en el registre de detall mantingut per l'entitat participant esmentada, s'ha de distribuir el saldo anotat en el conjunt esmentat de comptes generals de tercers a prorrata segons els drets dels titulars inscrits en el registre de detall. Els titulars perjudicats tenen un dret de crèdit enfront de l'entitat participant pels valors no lliurats.

5. Quan hi hagi drets reals limitats o una altra classe de gravàmens sobre els valors, i sense perjudici dels pactes entre el garant i el beneficiari de la garantia, una vegada aplicada la regla de la prorrata, els gravàmens esmentats s'entenen

constituïts sobre el resultat de la prorrata i dels crèdits enfront de l'entitat participant que, si s'escau, existeixin per la part no satisfeta en valors.»

Sis. Es modifica la lletra g) de l'apartat 2 i l'apartat 7 de l'article 31 bis, que queden redactats com segueix, i s'afegeix un nou apartat 8 amb la redacció següent:

«g) Elaborar un projecte de reglament de mercat que ha de contenir com a mínim les regles aplicables en matèria d'instruments financers negociables, emissors, membres, règim de garanties, classes d'operacions, negociació, regles sobre compensació, liquidació i registre de transaccions, distribució de dividendes i altres esdeveniments corporatius, supervisió i disciplina del mercat i mesures de caràcter organitzatiu relatives, entre altres matèries, als conflictes d'interès i a la gestió de riscos. Així mateix, s'ha de preveure la consulta als emissors d'instruments financers admesos a negociació en el mercat i als membres del mercat quan es proposi una modificació substancial del seu reglament.

7. S'han de determinar per reglament els valors negociables les operacions realitzades dels quals en els segments de contractació multilateral dels mercats secundaris oficials han d'estar subjectes a mecanismes que en permetin una liquidació ordenada i un bon fi mitjançant la intervenció necessària d'una entitat de contrapartida central.

8. Per tal d'atendre la liquidació de les operacions sobre valors negociables executades en mercats secundaris oficials, les seves societats rectores han de subscriure acords amb almenys un dipositari central de valors i, si s'escau, amb una o diverses entitats de contrapartida central, sense perjudici del dret dels emissors a disposar que els seus valors siguin registrats en qualsevol dipositari central de valors de conformitat amb l'article 49 del Reglament (UE) núm. 909/2014 i del dret dels membres dels mercats secundaris oficials a designar el sistema de liquidació d'acord amb el que estableix l'article 44 quinquies d'aquesta Llei.»

Set. S'afegeix un nou article 36 bis, amb la redacció següent:

«Article 36 bis. *Liquidació d'operacions.*

1. Els compradors i venedors de valors negociables admesos a negociació en mercats secundaris oficials queden obligats de conformitat amb les regles del mercat esmentat a lliurar l'efectiu i els valors negociables des que s'executin les seves ordres respectives, encara que la liquidació efectiva s'efectuï amb posterioritat.

2. El comprador dels valors negociables admesos a negociació en un mercat secundari oficial n'adquireix la titularitat quan aquells quedin anotats a nom seu als comptes de valors d'acord amb les regles del sistema de registre.

3. Els mercats secundaris oficials han de determinar als seus reglaments la data teòrica de liquidació de les operacions executades, i poden establir diferents dates en funció dels valors negociables que s'han de liquidar, dels segments de negociació i d'altres criteris, d'acord amb la normativa europea aplicable i en coordinació, si s'escau, amb les entitats de contrapartida central i amb els dipositaris centrals de valors que intervinguin en els processos de liquidació.»

Vuit. S'afegeix un nou article 36 ter, amb la redacció següent:

«Article 36 ter. *Liquidació de drets o obligacions de contingut econòmic associats als valors.*

1. L'entitat emissora ha de comunicar amb prou antelació a la societat rectora dels mercats secundaris oficials en els quals, a sol·licitud seva, estiguin admesos a negociació els seus valors, així com al dipositari central de valors encarregat de registrar-los, els drets o les obligacions de contingut econòmic que els valors generin tan aviat com s'hagi adoptat l'acord corresponent.

2. Tenint en compte les normes aplicables a la contractació, compensació, liquidació i registre de les operacions sobre els valors admesos a negociació als mercats esmentats, aquestes comunicacions han d'especificar les dates rellevants per al reconeixement, exercici, compliment i pagament dels drets i les obligacions corresponents.

3. Sense perjudici d'això, els beneficis, drets o obligacions inherents a la titularitat d'accions i de valors equivalents a accions són de compte i profit de l'adquirent des de la data de la compra en el mercat secundari oficial corresponent, mentre que ho són des de la data de liquidació de l'operació de compra corresponent en el cas dels valors de renda fixa i altres valors no equivalents a accions. En cas de retards o altres incidències en el procés de liquidació, es poden efectuar els ajustos oportuns sobre la liquidació dels drets o obligacions esmentats.»

Nou. S'afegeix un nou article 36 quater, amb la redacció següent:

«Article 36 quater. *Garanties orientades a mitigar el risc de liquidació.*

1. Els membres dels mercats secundaris oficials, els membres de les entitats de contrapartida central i les entitats participants dels dipositaris centrals de valors gaudeixen «ex lege» d'un dret de garantia financera pignorativa dels que recull el Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública, exclusivament sobre els valors o l'efectiu resultants de la liquidació d'operacions a compte de clients persones físiques o jurídiques quan aquelles entitats hagin hagut d'anticipat l'efectiu o els valors necessaris per atendre la liquidació de les operacions esmentades per incompliment o declaració de concurs dels seus clients.

2. Aquest dret de garantia recau exclusivament sobre els valors i l'efectiu resultant de les operacions no satisfetes pels clients, i assegura exclusivament l'import que les entitats beneficiàries d'aquest dret hagin hagut d'avançar per atendre la liquidació de les operacions esmentades, incloent si s'escau el preu dels valors que hagin hagut de lliurar i les eventuais sancions i penalitzacions que hagin hagut d'abonar com a conseqüència de l'incompliment dels seus clients.

3. La constitució i l'execució d'aquest dret de garantia pignorativa no requereix cap formalitat, sense perjudici del deure de les entitats beneficiàries de conservar a disposició dels seus clients la informació acreditativa de la concurrència dels requisits que preveuen aquest apartat i els anteriors.

4. Els membres dels mercats secundaris oficials, en cas de declaració de concurs d'algun dels seus clients, poden introduir en els mercats esmentats i a compte del concursat, ordres de compra o venda de valors de signe contrari a les operacions contractades a compte d'aquell, quan la declaració de concurs es produeixi mentre les operacions esmentades estan en curs de liquidació. Els membres de les entitats de contrapartida central i les entitats participants dels dipositaris centrals de valors gaudeixen del mateix dret enfront dels seus clients, que exerceixen sol·licitant als membres dels mercats secundaris oficials la introducció de les ordres de sentit contrari a què es refereix aquest apartat.

5. Les disposicions dels apartats anteriors s'entenen sense perjudici de les mesures de disciplina en la liquidació a què es refereixen els articles 6 i 7 del Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014, i sense perjudici de les garanties a què es refereix aquesta Llei a favor dels mercats secundaris oficials, dipositaris centrals de valors i entitats de contrapartida central, que gaudeixen de preferència enfront dels drets esmentats als apartats anteriors.»

Deu. Es modifica l'article 44 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 44 bis. *Els dipositaris centrals de valors.*

1. L'autorització com a dipositori central de valors, la seva revocació i el seu funcionament quan l'entitat esmentada estigui establerta a Espanya es regeixen pel

que disposa el Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014, per les disposicions d'aquesta Llei i per qualsevol altra normativa espanyola o europea que li sigui aplicable.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors és l'autoritat competent responsable de l'autorització, supervisió i sanció dels dipositaris centrals de valors de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014.

Els dipositaris centrals de valors han de facilitar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i als diferents organismes públics supervisors en l'àmbit de les seves competències respectives, la informació sobre les activitats de compensació, liquidació i registre en els sistemes gestionats per ells que aquells els sol·licitin, sempre que aquesta informació estigui a la seva disposició i d'acord amb la normativa aplicable.

2. Els dipositaris centrals de valors que es constitueixin a Espanya han de tenir la forma de societat anònima. Els seus estatuts socials i les seves modificacions, amb les excepcions que si s'escau s'estableixin per reglament, requereixen l'aprovació prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. El nomenament dels membres del consell d'administració, directors generals i assimilats dels dipositaris centrals de valors està subjecte a l'autorització prèvia de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

La participació, directa o indirecta, en el capital dels dipositaris centrals de valors està subjecta al règim de participacions significatives que preveu l'article 69 per a les empreses de serveis d'inversió, en els termes que es determinin per reglament, i s'entén que té, en tot cas, aquest caràcter qualsevol participació que assoleixi, de manera directa o indirecta, almenys l'u per cent del capital o dels drets de vot del dipositari central de valors o la que, sense arribar a aquest percentatge, permeti exercir-hi una influència notable, en els termes que es determinin per reglament.

Sense perjudici del que disposa l'article 69.6, la Comissió Nacional del Mercat de Valors es pot oposar a l'adquisició o la transmissió d'una participació significativa en el capital del dipositari central de valors quan consideri que cal per assegurar el bon funcionament dels mercats o dels sistemes de compensació, liquidació i registre de valors o per evitar distorsions en aquests, així com per no donar-se un tracte equivalent a les entitats espanyoles al país d'origen de l'adquirent.

Els dipositaris centrals de valors han de disposar dels òrgans i comitès que preveu el Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014.

3. Els dipositaris centrals de valors es regeixen, a més, per un reglament intern l'aprovació del qual (igual que l'aprovació de les seves modificacions), amb les excepcions que, si s'escau, s'estableixin per reglament, correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, amb l'informe previ del Banc d'Espanya. Aquest reglament intern regula el règim de funcionament dels dipositaris centrals de valors, els serveis prestats per aquests, el seu règim econòmic, els procediments de fixació i comunicació de tarifes, les condicions i els principis d'acord amb els quals han de prestar els serveis esmentats, els registres relatius als serveis prestats i el règim jurídic de les seves entitats participants. Així mateix, el reglament ha de regular els procediments per gestionar el lliurament de valors i el seu pagament, la determinació del moment de fermesa de les instruccions de liquidació, la política de gestió de riscos, així com les garanties de tot tipus que puguin haver de constituir les entitats participants en funció de les activitats que exerceixen.

El reglament intern es pot desplegar mitjançant circulars aprovades pel mateix dipositari central de valors. Aquestes circulars s'han de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i al Banc d'Espanya, en els termes que es prevegin per reglament. La Comissió Nacional del Mercat de Valors es pot oposar a les circulars, i les pot suspendre o deixar sense efecte quan consideri que infringeixen la legislació aplicable o perjudiquen el funcionament prudent i segur del dipositari central de valors i dels mercats de valors o la protecció dels inversors.

4. El reglament intern i els estatuts tenen caràcter de normes d'ordenació i disciplina del mercat de valors, i han d'especificar les obligacions i els requisits organitzatius i procedimentals necessaris per donar compliment al que disposa el Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014. El ministre d'Economia i Competitivitat o, mitjançant la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, poden desenvolupar l'estructura i el contingut mínim que hagi de tenir el reglament intern.

Així mateix, els dipositaris centrals de valors han d'elaborar una memòria en què es detalli com donaran compliment als requisits tècnics, organitzatius, de funcionament i de gestió de riscos exigits pel Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014, per exercir les seves funcions. El ministre d'Economia i Competitivitat o, mitjançant la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, poden regular el model al qual s'hagi d'ajustar la memòria esmentada. El dipositar central de valors ha de mantenir actualitzada aquesta memòria, les modificacions de la qual s'han de remetre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, degudament motivades.

5. Cal determinar per reglament les funcions concretes de seguiment i control que han d'exercir els dipositaris centrals de valors sobre les seves entitats participants, els requisits de solvència exigibles a les seves entitats participants, els tipus d'entitats que poden accedir a la condició d'entitat participant, els requisits d'organització comptable, mitjans tècnics, obligacions específiques d'informació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors i tots els altres aspectes que es considerin necessaris per al seu funcionament adequat atenent, entre d'altres, criteris de proporcionalitat en funció del seu nivell d'activitat.

Així mateix, els dipositaris centrals de valors han de remetre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en els termes que es prevegin per reglament, el seu pressupost estimatiu anual, en el qual s'han d'expressar detalladament els preus i les comissions que aplicaran, així com les modificacions ulteriors que introdueixin en el seu règim econòmic. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot requerir al dipositar central de valors l'ampliació de la documentació rebuda, i pot establir excepcions o limitacions als preus màxims d'aquests serveis quan puguin afectar la solvència financera del dipositar central de valors, provocar conseqüències perturbadores per al desenvolupament del mercat de valors o els principis que el regeixen, o introduir discriminacions injustificades entre els diferents usuaris dels serveis de l'entitat.

6. Els dipositaris centrals de valors poden externalitzar els seus serveis bàsics, establir convenis amb entitats de contrapartida central, mercats secundaris oficials i sistemes multilaterals de negociació o enllaços amb altres dipositaris centrals de valors de conformitat amb el que disposen el Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014, aquesta Llei, la seva normativa de desplegament i el reglament a què es refereix l'apartat 3 anterior.

7. Una vegada declarat el concurs d'una entitat participant en els sistemes gestionats pels dipositaris centrals de valors, aquests últims gaudeixen de dret absolut de separació respecte dels béns o drets en què es materialitzin les garanties constituïdes per les entitats esmentades participants en els sistemes gestionats pels dipositaris centrals de valors. Sense perjudici d'això, el sobrant que resti després de la liquidació de les operacions garantides s'ha d'incorporar a la massa activa del concurs del participant.

8. Una vegada declarat el concurs d'una entitat participant en els sistemes a què es refereix aquest article, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sense perjudici de les competències del Banc d'Espanya i del Fons de Resolució Ordenada Bancària, pot disposar, de manera immediata i sense cost per a l'inversor, el trasllat dels seus registres comptables de valors a una altra entitat habilitada per exercir aquesta activitat. Si cap entitat està en condicions de fer-se càrrec dels registres assenyalats, aquesta activitat l'ha d'assumir el dipositar central de valors

corresponent de manera provisional, fins que els titulars sol·licitin el trasllat del registre dels seus valors. A aquests efectes, tant el jutge del concurs com l'administració concursal han de facilitar a l'entitat a la qual hagin de traspasar els valors l'accés a la documentació i els registres comptables i informàtics necessaris per fer efectiu el traspàs. L'existència del procediment concursal no impedeix que es facin arribar al client els valors comprats d'acord amb les normes del sistema de compensació, liquidació i registre o l'efectiu procedent de l'exercici dels drets econòmics o de la venda dels valors.»

Onze. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 44 ter, que queden redactats de la manera següent:

«2. L'entitat de contrapartida central ha de revestir la forma de societat anònima i ha d'estar reconeguda com a sistema als efectes de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

Per facilitar l'exercici de les seves funcions, les entitats de contrapartida central poden accedir a la condició de participant dels dipositaris centrals de valors que l'admetin com a tal, de qualsevol altre sistema de liquidació de valors i instruments financers o d'un mercat regulat o sistema multilateral de negociació, quan compleixin les condicions que requereixi cada sistema i sempre que la participació de l'entitat de contrapartida central en aquest no comprometi la seguretat ni la solvència de l'entitat esmentada.

3. Les entitats de contrapartida central no poden estar autoritzades com a dipositari central de valors.»

Dotze. S'afegeix l'article 44 septies, amb la redacció següent:

«Article 44 septies. *Sistema d'informació per a la supervisió de la negociació, compensació, liquidació i registre de valors negociables.*

1. Els dipositaris centrals de valors que prestin serveis a Espanya han d'establir un sistema d'informació, transmissió i emmagatzematge de dades que serveixi com a eina d'intercanvi i tractament de la informació per a la realització de les activitats de compensació, liquidació i registre de valors admesos a negociació en un mercat secundari oficial i que permeti supervisar l'administració correcta del registre de valors, tant pel que fa al registre central com als registres de detall.

2. El sistema que preveu l'apartat anterior ha de recollir, almenys, les operacions, esdeveniments i anotacions susceptibles de donar lloc a variacions en els saldos de valors de cada titular tant al registre central com als registres de detall.

3. El sistema d'informació per a la supervisió de la negociació, compensació, liquidació i registre de valors negociables ha de complir el següent:

a) Garantir la traçabilitat de les transaccions efectuades sobre valors admesos a negociació en un mercat secundari oficial de valors des de la contractació fins a la seva anotació al registre de valors i viceversa, així com conèixer l'estat d'aquestes.

b) Facilitar la transmissió de la informació necessària per dur a terme la compensació, liquidació i registre de valors, així com conèixer l'estat d'aquestes operacions.

c) Facilitar el control dels riscos i de les garanties exigibles per les entitats i infraestructures de mercat corresponents.

d) Informar diàriament les entitats emissores sobre la titularitat dels valors emesos per aquestes quan així ho sol·licitin.

4. El dipositari central de valors, en la seva qualitat de responsable i gestor del sistema d'informació, transmissió i emmagatzematge de dades, ha de complir les obligacions següents:

a) Establir els mitjans necessaris perquè la informació s'introdueixi en el sistema d'acord amb les normes establertes i sigui completa.

- b) Permetre la introducció de la informació necessària en el termini previst.
- c) Dotar de prou seguretat i confidencialitat la informació subministrada, de manera que les entitats que introdueixin informació en el sistema accedeixin exclusivament a les dades estrictament necessàries per a la seva activitat o a aquelles per a les quals estiguin autoritzades.
- d) Assegurar el manteniment i la continuïtat del sistema.
- e) Permetre l'accés no discriminatori de les infraestructures de mercat i entitats implicades en els processos de compensació i liquidació de valors.

5. El sistema d'informació s'ha de nodrir de la informació que estan obligats a proporcionar, segons el que es disposi per reglament, els mercats secundaris oficials, les entitats de contrapartida central, els dipositaris centrals de valors i els seus membres respectius o entitats participants. Aquestes entitats són responsables de la integritat i veracitat de la informació comunicada per cadascuna d'elles a través del sistema esmentat, i conserven la propietat sobre aquesta informació.

6. La informació emmagatzemada al sistema no es pot utilitzar ni transmetre per a finalitats diferents de les que preveu la llei, llevat que hi hagi una autorització de l'entitat subministradora respectiva, sense perjudici de les obligacions d'informació enfront de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o el Banc d'Espanya en l'exercici de les seves competències respectives.

7. Els dipositaris centrals de valors han de subscriure els contractes corresponents en què estableixin les relacions jurídiques necessàries per al funcionament adequat del sistema. Així mateix, han de publicar les regles de funcionament del sistema d'informació i establir els drets, obligacions i responsabilitats de les persones que gestionaran i faran ús de la informació emmagatzemada al sistema. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'aprovar aquestes regles i les seves modificacions. Tant les regles com les seves modificacions han de ser examinades prèviament pel comitè d'usuaris del dipositari central de valors, el qual pot fer arribar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors les seves observacions sobre aquesta qüestió.

8. Amb ple respecte als principis d'igualtat de tracte i no-discriminació, les entitats de contrapartida central i els dipositaris centrals de valors estrangers amb els quals els dipositaris centrals de valors subscriuguin convenis o estableixin enllaços han de poder accedir a aquest sistema i estan obligats a subministrar la informació necessària perquè es compleixin les seves finalitats, de conformitat amb el que preveu aquest article. Les infraestructures esmentades han de sol·licitar als seus membres o participants la informació necessària per exercir adequadament la seva funció.»

Tretze. S'afegeix l'article 44 octies, amb la redacció següent:

«Article 44 octies. *Seguiment i control del funcionament correcte dels sistemes de negociació, compensació, liquidació i registre de valors.*

1. Sense perjudici de les facultats de supervisió, inspecció i sanció que corresponen a la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'acord amb el títol VIII, les societats rectores dels mercats secundaris oficials, les entitats de contrapartida central i els dipositaris centrals de valors que prestin serveis a Espanya han de vetllar, en l'àmbit de les seves competències respectives, pel funcionament correcte i l'eficiència dels processos de negociació, compensació i liquidació de transaccions i de registre de valors.

2. Es faculta el Govern per desplegar per reglament el contingut de la funció que preveu l'apartat anterior, incloses les obligacions i facultats per exercir-la adequadament.»

Catorze. Se suprimeix l'article 54.

Quinze. Es modifica l'article 57, que queda redactat de la manera següent:

«1. El registre dels valors negociats al mercat de deute públic en anotacions correspon a la Societat de Gestió dels Sistemes dels Serveis de Registre, Compensació i Liquidació de Valors a què es refereix la disposició addicional dissetena i a les seves entitats participants autoritzades per a això en virtut de la seva condició d'entitats gestores del mercat de deute públic.

2. Poden ser titulars de compte a nom propi en el mercat de deute públic en anotacions i mantenir compte com a entitats participants en nom propi en el sistema de registre de la Societat de Sistemes, a més del Banc d'Espanya, els sistemes i organismes compensadors i liquidadors dels mercats secundaris oficials i els sistemes de compensació interbancària amb l'objecte de gestionar el sistema de garanties, així com els qui compleixin els requisits que a aquest efecte estableixi el reglament del mercat.»

Setze. S'afegeix un nou apartat 7 a l'article 60, amb la redacció següent:

«7. El que preveu aquest article no és aplicable en cas d'utilització dels instruments, competències i mecanismes de resolució que estableix la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.»

Disset. Es modifica el paràgraf segon de la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 70 ter, que queda redactat de la manera següent:

«Iniciat el procediment concursal d'una entitat dipositària de valors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sense perjudici de les competències del Banc d'Espanya i del Fons de Resolució Ordenada Bancària, pot disposar de manera immediata i sense cost per a l'inversor el trasllat a una altra entitat habilitada per exercir aquesta activitat dels valors dipositats a compte dels seus clients, fins i tot si aquests actius estan dipositats en terceres entitats a nom de l'entitat que presti el servei de dipòsit. A aquests efectes, tant el jutge competent com els òrgans del procediment concursal han de facilitar a l'entitat a la qual hagin de traspasar els valors l'accés a la documentació i els registres comptables i informàtics necessaris per fer efectiu el traspàs. L'existència del procediment concursal no impedeix que es facin arribar al client, d'acord amb les normes del sistema de compensació, liquidació i registre, els valors comprats o l'efectiu procedent de l'exercici dels drets econòmics o de la venda dels valors.»

Divuit. Es modifiquen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 84, que queden redactades de la manera següent:

«a) Les societats rectores dels mercats secundaris oficials, les entitats rectores dels sistemes multilaterals de negociació, les entitats de contrapartida central i els dipositaris centrals de valors. En queda exclòs el Banc d'Espanya.

b) La Societat de Borses i les societats que tinguin la titularitat de la totalitat de les accions o d'una participació que atribueixi el control, directe o indirecte, de les entitats que preveu la lletra anterior.»

Dinou. Es modifica el paràgraf final de l'article 95, que queda redactat de la manera següent:

«En particular, es consideren normes d'ordenació i disciplina del mercat de valors:

1. El Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol de 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions.

2. El Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

3. El Reglament (UE) núm. 909/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol de 2014, sobre la millora de la liquidació de valors a la Unió Europea i els dipositaris centrals de valors, i pel qual es modifiquen les directives 98/26/CE i 2014/65/UE i el Reglament (UE) núm. 236/2012.»

Vint. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 bis i s'afegeixen els apartats 3 ter i 3 quater de l'article 98, amb la redacció següent:

«3 bis. En la publicació de les sancions, tant a la pàgina web de la Comissió Nacional del Mercat de Valors com al «Butlletí Oficial de l'Estat», s'ha d'incloure informació sobre el tipus i la naturalesa de la infracció i la identitat de la persona física o jurídica sobre la qual recaigui la sanció.

3 ter. En relació amb el que preveu l'apartat anterior, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot acordar, quan segons el seu parer concorri algun dels supòsits continguts a l'apartat 3 quater:

a) Que les sancions imposades per aplicació dels tipus aplicables a les empreses de serveis d'inversió continguts als apartats d), e), i bis), i ter), i quater), i quinques), i sexes), k), l), l bis), m), q), u), w), z), z septies), z octies) i z nonies) de l'article 99, als apartats c), c bis), g), g bis), k), n), ñ), p), t) i z septies) de l'article 100 i als apartats 3 a 7 de l'article 107 quater, així com les imposades en virtut del que disposa la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, es publiquin mantenint confidencial la identitat dels subjectes sancionats.

b) Que les sancions imposades per l'aplicació dels tipus continguts a les lletres m) i p) de l'article 99, a la lletra j) de l'article 100 i a l'article 101.1, relatius a incompliments de les obligacions contingudes als articles 35, 35 bis, 53 i 53 bis, es publiquin mantenint confidencial la identitat dels subjectes sancionats, o que se n'ajorni la publicació.

c) En relació amb les sancions imposades per l'aplicació dels tipus continguts als apartats 1 a 4 de l'article 107 quinques:

1r Demorar la publicació de la sanció imposada fins al moment en què cessin els motius que justifiquin el retard de la publicació.

2n Publicar de manera anònima la sanció imposada si aquesta publicació anònima garanteix una protecció efectiva de les dades de caràcter personal en qüestió. En aquest cas, la publicació de les dades pertinents es pot ajornar per un període raonable de temps si es preveu que en el transcurs d'aquest període deixaran d'existir les raons que justifiquin una publicació amb protecció de l'anonimat.

3r No publicar de cap manera la sanció imposada si les opcions indicades a les lletres a) i b) anteriors es consideren insuficients per garantir que no es posi en perill l'estabilitat dels mercats financers, així com la proporcionalitat de la publicació d'aquestes sancions enfront de mesures que es consideren menys importants.

3 quater. La Comissió Nacional del Mercat de Valors pot acordar les mesures que preveu l'apartat 3 ter quan concorri algun dels supòsits següents:

a) Quan la sanció s'imposi a una persona física i, en el cas de les sancions a què es refereix la lletra c) de l'apartat 3 ter, quan la sanció s'imposi a una persona jurídica, i després d'una avaluació prèvia, la publicació de les dades de caràcter personal es consideri desproporcionada.

b) Quan la publicació pugui posar en perill l'estabilitat dels mercats financers o una investigació oficial o penal en curs.

c) Quan la publicació pugui causar un dany desproporcionat a les entitats o persones físiques implicades, en la mesura que es pugui determinar el dany. Aquest supòsit no és aplicable a les sancions a què es refereix la lletra c) de l'apartat 3 ter.»

Vint-i-u. S'afegeixen les lletres c quinquies), c sexies), c septies), c octies), c nonies) i c decies) a l'article 99, amb la redacció següent:

«c quinquies) L'incompliment, per part dels dipositaris centrals de valors i les entitats participants en els sistemes de registre, de les normes sobre registre de valors del capítol II del títol I i del capítol I del títol IV, quan es produeixi un dany patrimonial a una pluralitat d'inversors.

c sexies) L'incompliment per part dels membres de les entitats de contrapartida central de les seves obligacions en matèria d'aportació de garanties, quan l'incompliment posi en perill la gestió de riscos de les entitats de contrapartida central, excepte quan sigui conseqüència de la situació d'insolvència o concurs d'aquests.

c septies) L'incompliment, per part dels membres dels mercats secundaris oficials i els membres dels sistemes multilaterals de negociació, de les obligacions a què es refereixen l'article 31 bis.7 i l'article 125.3, respectivament, o la seva coordinació inadequada amb les entitats de contrapartida central i els seus membres, quan aquestes conductes no tinguin un caràcter merament ocasional o aïllat.

c octies) L'incompliment, per part de les societats rectores de mercats secundaris oficials, les entitats rectores de sistemes multilaterals de negociació, les entitats de contrapartida central, els dipositaris centrals de valors i les entitats que prestin serveis d'inversió, de les seves obligacions en matèria de disciplina en la liquidació a què es refereixen els articles 6 i 7 del Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014.

c nonies) L'incompliment per part dels dipositaris centrals de valors de les obligacions que estableix l'article 44 septies, quan aquesta conducta no tingui un caràcter merament ocasional o aïllat.

c decies) L'incompliment, per part dels mercats secundaris oficials, els sistemes multilaterals de negociació, les entitats de contrapartida central i els dipositaris centrals de valors, així com dels seus membres respectius i entitats participants, de les obligacions que estableix l'article 44 septies.5, quan no es tracti d'un incompliment merament ocasional o aïllat, o quan afecti greument el funcionament del sistema d'informació a què es refereix l'article esmentat.»

Vint-i-dos. S'afegeixen les lletres z octies), z nonies), z decies), z undecies) i z duodecies) a l'article 100, amb la redacció següent:

«z octies) L'incompliment, per part dels dipositaris centrals de valors i les entitats participants en els sistemes de registre, de les normes sobre registre de valors del capítol II del títol I i del capítol I del títol IV, quan no constitueixi una infracció molt greu.

z nonies) L'incompliment per part dels membres de les entitats de contrapartida central de les seves obligacions en matèria d'aportació de garanties, quan no constitueixi una infracció molt greu, excepte si l'incompliment és conseqüència de la situació d'insolvència o concurs d'aquests.

z decies) L'incompliment, per part dels membres dels mercats secundaris oficials i els membres dels sistemes multilaterals de negociació, de les obligacions a què es refereixen els articles 31 bis.7 i 125.3, respectivament, o la seva coordinació inadequada amb les entitats de contrapartida central i els seus membres, quan aquestes conductes tinguin un caràcter merament ocasional o aïllat.

z undecies) L'incompliment, per part dels mercats secundaris oficials, els sistemes multilaterals de negociació, les entitats de contrapartida central, els seus membres respectius i les entitats participants dels dipositaris centrals de valors, de

les obligacions que estableix l'article 44 septies.5, quan no es tracti d'una infracció molt greu.

z duodecies) L'incompliment per part dels dipositaris centrals de valors de les obligacions que estableix l'article 44 septies, quan no constitueixi una infracció molt greu.»

Vint-i-tres. S'afegeixen dos paràgrafs a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 102, amb la redacció següent:

«En el cas dels dipositaris centrals de valors i de les entitats de crèdit designades a què es refereix l'article 54.2.b) del Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014, que cometin les infraccions molt greus a què es refereix l'article 107 quinquies.1 i 3, la multa que s'imposi ha d'ascendir, com a mínim, al doble de l'import del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció, en cas que es pugui determinar, i com a màxim fins a la més gran de les quantitats següents: el quíntuple del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció; el deu per cent del volum de negocis total anual de l'entitat infractora, segons els últims comptes disponibles aprovats per l'òrgan de direcció; el cinc per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció; o 20.000.000 d'euros. Si l'entitat infractora és una matriu o filial de l'empresa matriu que hagi d'elaborar estats financers consolidats, el volum de negocis total anual aplicable és el que figura als últims estats financers consolidats disponibles.

En el cas d'incompliments de les obligacions contingudes als articles 35, 35 bis, 53 i 53 bis que constitueixen una infracció molt greu, la multa que s'ha d'imposar:

i) En el cas de persones jurídiques, ha de ser per un import de fins a la més gran de les quantitats següents:

– 10.000.000 d'euros o el cinc per cent del seu volum de negocis anual total, segons els últims comptes anuals aprovats disponibles. Si la persona jurídica és una empresa matriu, o una filial d'una empresa matriu, que hagi d'establir comptes financers consolidats d'acord amb la normativa mercantil, el volum de negocis total que s'ha de tenir en compte és el volum de negocis anual total o el tipus d'ingrés corresponent, de conformitat amb la normativa sobre comptabilitat aplicable, segons el compte consolidat anual més recent disponible, aprovat de l'empresa matriu última.

– El doble de l'import dels beneficis obtinguts o de les pèrdues evitades gràcies a l'incompliment, en cas que es puguin determinar.

ii) En el cas de persones físiques, ha de ser per un import de fins a la més gran de les quantitats següents: 2.000.000 d'euros o el doble de l'import dels beneficis obtinguts o de les pèrdues evitades gràcies a l'incompliment, en cas que es puguin determinar.»

Vint-i-quatre. S'afegeix un quart paràgraf a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 103, amb la redacció següent:

«En el cas dels dipositaris centrals de valors i de les entitats de crèdit designades a què es refereix l'article 54.2.b) del Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014, que cometin les infraccions greus a què es refereix l'article 107 quinquies.2 i 4, la multa que s'imposi ha d'ascendir, com a mínim, al doble de l'import del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció, en cas que es pugui determinar, i com a màxim fins a la més gran de les quantitats següents: el doble del benefici obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció; el cinc per cent del volum de negocis total anual de l'entitat infractora, segons els últims comptes disponibles aprovats per

l'òrgan de direcció; el dos per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció; o 10.000.000 d'euros. Si l'entitat infractora és una matriu o filial de l'empresa matriu que hagi d'elaborar estats financers consolidats, el volum de negocis total anual aplicable és el que figura als últims estats financers consolidats disponibles.»

Vint-i-cinc. S'afegeix un tercer paràgraf a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 105, amb la redacció següent:

«En el cas dels depositaris centrals de valors i de les entitats de crèdit designades a què es refereix l'article 54.2.b) del Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014, que cometin les infraccions molt greus a què es refereix l'article 107 quinquies.1 i 3, s'ha d'imposar una multa per un import de fins a 5.000.000 d'euros.»

Vint-i-sis. S'afegeix un tercer paràgraf a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 106, amb la redacció següent:

«En el cas dels depositaris centrals de valors i de les entitats de crèdit designades a què es refereix l'article 54.2.b) del Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014, que cometin les infraccions greus a què es refereix l'article 107 quinquies.2 i 4, s'ha d'imposar una multa per un import de fins a 2.500.000 d'euros.»

Vint-i-set. Es modifiquen les lletres f) i j) de l'apartat 1 de l'article 106 ter, que queden redactades de la manera següent:

«f) Els guanys obtinguts o, si s'escau, les pèrdues evitades com a conseqüència dels actes o les omissions constitutius de la infracció, en la mesura que es puguin determinar.

j) La col·laboració amb la Comissió Nacional del Mercat de Valors, sempre que la persona física o jurídica hagi aportat elements o dades rellevants per aclarir els fets investigats, sense perjudici de la necessitat de garantir la restitució dels beneficis obtinguts o de les pèrdues evitades per aquesta.»

Vint-i-vuit. S'afegeix l'article 107 quinquies, amb la redacció següent:

«Article 107 quinquies. *Infraccions del Reglament (UE) núm. 909/2014 del Parlament Europeu i del Consell de 23 de juliol de 2014.*

1. Sense perjudici de les infraccions que preveu l'article 99, constitueixen una infracció molt greu dels depositaris centrals de valors, així com dels qui ocupin càrrecs d'administració o direcció a les entitats esmentades, els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014:

a) La prestació dels serveis que estableixen les seccions A, B, i C de l'annex del Reglament, amb incompliment del que disposen els articles 16, 25 i 54, llevat que tingui un caràcter merament ocasional o aïllat.

b) L'obtenció de l'autorització que estableixen els articles 16 i 54 mitjançant declaracions falses o qualsevol altre mitjà il·lícit.

c) L'incompliment dels requisits de capital continguts a l'article 47.1, quan amb això es posi en risc la solvència o viabilitat de l'entitat infractora o el seu grup.

d) L'incompliment, amb caràcter no merament ocasional o aïllat, o amb irregularitats substancials, dels requisits d'organització continguts als articles 26 a 30.

e) L'incompliment, amb caràcter no merament ocasional o aïllat, o amb irregularitats substancials, de les normes de conducta incloses als articles 32 a 35.

f) L'incompliment dels requisits que han de complir els serveis que presta, continguts als articles 37 a 41, quan amb això es posi en risc greu la integritat del sistema de liquidació o registre, o es perjudiquin greument els interessos dels

participants o dels titulars de valors, o es posin en risc greu els valors dels participants o dels seus clients.

g) L'incompliment dels requisits prudencials continguts als articles 43 a 47, quan amb això es posi en risc la solvència o viabilitat de l'entitat infractora o el seu grup.

h) L'incompliment dels requisits que han de complir els enllaços entre dipositaris centrals de valors continguts a l'article 48, quan amb això es posi en risc greu la integritat i el funcionament del sistema de liquidació o registre.

i) L'incompliment del deure de concedir accés després d'haver estat requerit per la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'acord amb els articles 49 a 53.

2. Sense perjudici de les infraccions que preveu l'article 100, constitueix una infracció greu dels dipositaris centrals de valors, així com dels qui ocupin càrrecs d'administració o direcció a les entitats esmentades, l'incompliment de les obligacions a què es refereix l'apartat 1.a) a h), excepte la lletra b), quan no constitueixi una infracció molt greu.

3. Constitueixen una infracció molt greu de les entitats de crèdit designades, així com dels qui ocupin càrrecs d'administració o direcció a les entitats esmentades, els incompliments següents del Reglament (UE) núm. 909/2014, de 23 de juliol de 2014:

a) L'incompliment dels requisits prudencials específics per al risc de crèdit continguts a l'article 59.3, quan amb això es posi en risc la solvència o viabilitat de l'entitat infractora o el seu grup.

b) L'incompliment dels requisits prudencials específics per al risc de liquiditat continguts a l'article 59.4, quan amb això es posi en risc la solvència o viabilitat de l'entitat infractora o el seu grup.

4. Constitueix una infracció greu de les entitats de crèdit designades, així com dels qui ocupin càrrecs d'administració o direcció a les entitats esmentades, l'incompliment dels requisits a què es refereix l'apartat 3.a) i b), quan no constitueixi una infracció molt greu.

5. Les infraccions que preveu aquest article s'han de sancionar de conformitat amb el règim que preveu aquesta Llei.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 125, que passa a tenir la redacció següent:

«Article 125. *Acords de contrapartida central i de compensació i liquidació.*

1. Per tal d'atendre la liquidació de les operacions sobre valors negociables executades en sistemes multilaterals de negociació, les seves entitats rectores han de subscriure acords amb almenys un dipositari central de valors i, si s'escau, amb una o diverses entitats de contrapartida central, sense perjudici del dret dels emissors a disposar que els seus valors es registrin en qualsevol dipositari central de valors de conformitat amb l'article 49 del Reglament (UE) núm. 909/2014.

Les entitats rectores d'un sistema multilateral de negociació poden subscriure, amb la comunicació prèvia a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, acords amb entitats de contrapartida central i dipositaris centrals de valors d'un altre Estat membre, per a la compensació o liquidació de part o la totalitat de les transaccions que hagin conclòs amb membres del mercat dels seus sistemes respectius. La Comissió Nacional del Mercat de Valors només es pot oposar a la subscripció dels acords esmentats quan consideri que puguin menyscabar el funcionament ordenat del sistema multilateral de negociació o, en el cas d'un sistema de liquidació, les condicions tècniques no assegurin la liquidació eficaç i econòmica de les operacions.

2. És aplicable als sistemes multilaterals de negociació el que estableixen els articles 36 bis, 36 ter, 36 quater i 44 septies per als mercats secundaris oficials.

3. Els valors negociables s'han de determinar per reglament, i les seves operacions efectuades en els segments de contractació multilateral dels sistemes multilaterals de negociació estan subjectes a mecanismes que en permetin la liquidació ordenada i el bon fi mitjançant la intervenció necessària d'una entitat de contrapartida central.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de tenir en compte la tasca de vigilància del sistema de compensació i liquidació portada a terme pel Banc d'Espanya o per les altres autoritats amb competència en la matèria, als efectes d'evitar repeticions innecessàries dels controls.»

Trenta. Es modifica la disposició addicional dissetena introduïda per la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional dissetena. *La Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors i les societats propietàries d'entitats de contrapartida central, dipositaris centrals de valors i mercats secundaris oficials espanyols.*

1. La «Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors», d'ara endavant, la Societat de Sistemes, ha d'actuar com a dipositori central de valors d'acord amb el que disposa l'article 44 bis i ha d'exercir les altres funcions que li encarregui el Govern, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

2. Les referències contingudes en aquesta Llei o en altres disposicions a la «Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors», a la «Societat de Sistemes» i al «Servei de Compensació i Liquidació de Valors» s'han d'entendre fetes als dipositaris centrals de valors, excepte les que preveuen els articles 57 i 58.

3. Sense perjudici de les competències que corresponen a les comunitats autònomes respecte dels sistemes de compensació, liquidació i registre de valors i dels mercats secundaris, el Govern pot autoritzar, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, oïdes les comunitats autònomes amb competència en la matèria i a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, que una o diverses entitats adquireixin, directament o indirectament, la totalitat del capital o una participació que atribueixi a l'adquirent o adquirents el control, directe o indirecte, de part o la totalitat de les societats que administrin entitats de contrapartida central, dipositaris centrals de valors i mercats secundaris oficials espanyols i que, a partir d'aquesta adquisició, correspongui a aquesta entitat o entitats la titularitat del capital esmentat.

Té la consideració de participació de control la que, de conformitat amb el capítol V del títol IV i les seves normes de desplegament, obligaria a formular una oferta pública d'adquisició sobre la totalitat del capital de la societat corresponent.

Correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors autoritzar els estatuts pels quals es regeixin aquestes entitats adquirents i les seves modificacions, amb les excepcions que s'estableixin per reglament, així com autoritzar el nomenament dels membres del seu consell d'administració i dels seus directors generals, els quals han de complir els requisits de l'article 67.2.f). Si les entitats adquirents no tenen el domicili social a Espanya i els seus estatuts i modificacions i els requisits dels membres del consell d'administració i directors generals han estat verificats per l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea o per l'autoritat supervisora d'un Estat no membre de la Unió Europea amb un règim d'organització i funcionament similar al de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, correspon a aquesta última comprovar les verificacions esmentades.

El Govern ha de determinar, mitjançant real decret, el règim aplicable a les ofertes d'adquisició de les accions representatives del capital de les entitats

esmentades, el règim de publicitat al qual s'han de sotmetre les seves participacions accionaries, el règim al qual s'han de subjectar les entitats esmentades per recollir en els seus estatuts socials qualsevol limitació o especialitat als drets derivats de les seves accions, i qualsevol altre aspecte que sigui necessari per aplicar aquesta disposició i per garantir la supervisió adequada de les entitats esmentades.

Cal una autorització del Govern perquè l'entitat o, si s'escau, les entitats que posseeixin, directament o indirectament, la totalitat del capital o una participació de control de totes o, si s'escau, algunes de les societats a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat puguin portar a terme qualsevol acte dispositiu pel qual deixin de ser titulars, directament o indirectament, de la totalitat del capital social que tinguin en cadascuna de les societats esmentades, o pel qual perdin el control, directe o indirecte, d'aquestes últimes. Aquesta autorització s'ha d'atorgar una vegada oïdes les comunitats autònomes amb competència en la matèria, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat.

El règim de participacions significatives que preveuen els articles 31.6 i 44 bis.2 no s'aplica a les transmissions subjectes a les autoritzacions administratives que preveu aquesta disposició.

La supervisió de les entitats esmentades correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors.»

Trenta-u. Se suprimeix la disposició addicional dissetena duplicada introduïda per la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

Trenta-dos. S'afegeix una disposició addicional vint-i-dosena amb el tenor literal següent:

«Disposició addicional vint-i-dosena. *Bon funcionament dels sistemes de compensació, liquidació i registre de valors.*

1. De conformitat amb els estàndards internacionals i amb el dret de la Unió Europea relatiu a les entitats de contrapartida central, dipositaris centrals de valors i altres infraestructures del mercat financer, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya han de vetllar perquè el funcionament dels sistemes de compensació, liquidació i registre de valors nacionals preservi l'estabilitat del sistema financer en el seu conjunt. Amb aquest objectiu, les autoritats esmentades han d'avaluar el grau d'adaptació dels procediments de les infraestructures de mercat espanyoles a les millors pràctiques i recomanacions internacionals, i han d'elaborar i publicar un informe biennal.

2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors i el Banc d'Espanya, en el termini de 18 mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, han de subscriure un conveni de col·laboració amb l'objecte de dur a terme la tasca que preveu l'apartat anterior. Aquest conveni ha de determinar les seves funcions i responsabilitats respectives en la matèria, així com el sistema d'intercanvi d'informació entre les dues autoritats.

3. El que preveu aquesta disposició no altera les competències respectives atorgades a cadascuna d'aquestes autoritats per la seva normativa reguladora.»

B) Per millorar la transparència dels emissors de valors:

U. Es fa una nova redacció del primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 35, en els termes següents:

«1. Quan Espanya sigui Estat membre d'origen, els emissors dels valors dels quals estiguin admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat a la Unió Europea han de fer públic i difondre el seu informe financer anual en el termini màxim de quatre mesos des de la finalització de cada exercici, i s'han d'assegurar que es manté a disposició del públic durant almenys

deu anys. Així mateix, han de sotmetre els seus comptes anuals a auditoria de comptes. L'informe d'auditoria s'ha de fer públic juntament amb l'informe financer anual.»

Dos. Es fa una nova redacció del primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 35, en els termes següents:

«2. Quan Espanya sigui Estat membre d'origen, els emissors les accions o els valors de deute dels quals estiguin admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat a la Unió Europea han de fer públic i difondre un informe financer semestral relatiu als sis primers mesos de l'exercici, en el termini màxim de tres mesos des de la finalització del període corresponent. Els emissors s'han d'assegurar que l'informe es manté a disposició del públic durant almenys deu anys.»

Tres. Es modifica la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 35, que queda redactada de la manera següent:

«a) Els estats membres de la Unió Europea, les comunitats autònomes, les entitats locals i les altres entitats anàlogues dels estats membres de la Unió Europea, els organismes públics internacionals dels quals sigui membre almenys un Estat membre de la Unió Europea, el Banc Central Europeu, el Fons Europeu d'Estabilitat Financera (FEEF) establert per l'Acord marc de l'FEEF i qualsevol altre mecanisme establert amb l'objectiu de preservar l'estabilitat financera de la unió monetària europea mitjançant assistència financera temporal als estats membres que tinguin com a moneda l'euro, i els Bancs Centrals nacionals dels estats membres de la Unió Europea, emetin o no accions o altres valors; i»

Quatre. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 35 bis, amb la redacció següent:

«1. Els emissors els valors dels quals estiguin admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat a la Unió Europea, quan Espanya sigui Estat membre d'origen, han de fer pública i difondre tota modificació produïda en els drets inherents als valors esmentats. Els emissors han de remetre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la informació esmentada perquè s'incorpori al registre oficial que regula l'article 92.g).»

Cinc. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 35 bis.

Sis. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 53, en els termes següents:

«3. El que disposen els apartats anteriors s'aplica igualment a qui posseeixi, adquireixi o transmeti, directament o indirectament, altres valors i instruments financers que confereixin el dret incondicional o la facultat discrecional a adquirir accions que atribueixin drets de vot o instruments financers que estiguin referenciats a accions que atribueixin drets de vot i tinguin un efecte econòmic similar als valors i instruments financers esmentats abans, independentment de si donen dret o no a liquidació mitjançant lliurament físic dels valors subjacents, en els termes i amb el desglossament que es determinin per reglament.»

Set. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat 1 de l'article 91, amb la redacció següent:

«En exercir les seves facultats sancionadores i d'investigació, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de cooperar amb altres autoritats competents de la Unió Europea per garantir que les sancions o mesures produeixin els resultats desitjats, i ha de coordinar la seva actuació amb altres autoritats quan es tracti de casos transfronterers.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.*

L'apartat primer de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, queda modificat de la manera següent:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Consell de Seguretat Nuclear, les universitats no transferides, l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, el Consorci de la Zona Especial Canària, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, el Consell de Transparència i Bon Govern, el Museu Nacional del Prado, el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia i el FROB es regeixen per la seva legislació específica i, supletòriament, per aquesta Llei.

El Govern i l'Administració General de l'Estat han d'exercir respecte d'aquests organismes les facultats que la normativa de cada un d'aquests els assigna, si s'escau, amb respecte estricte als seus àmbits d'autonomia corresponents.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

Es modifica la lletra g) de l'apartat 1 de l'article 11 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, amb la redacció següent:

«g) Dels recursos contra els actes del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors i del FROB adoptats de conformitat amb el que preveu la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.*

Es modifica el primer paràgraf de l'article 6 de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, en els termes següents:

«El Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors han de notificar a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats els sistemes reconeguts en virtut d'aquesta Llei que estiguin gestionats per ells o per entitats subjectes a la seva supervisió o vigilància, i són els organismes encarregats de rebre o enviar les comunicacions a què es refereix l'article 6.2 i 3 de la Directiva 98/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 1998, sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors. Així mateix, han de proporcionar sense demora a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, amb sol·licitud prèvia d'aquesta, tota la informació necessària per exercir les seves funcions de conformitat amb el que disposa l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1095/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/77/CE de la Comissió.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, que passa a tenir la redacció següent:

«Disposició addicional segona. *Règim especial aplicable a entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió i entitats asseguradores.*

1. En els concursos d'entitats de crèdit o entitats assimilades legalment a aquestes, empreses de serveis d'inversió i entitats asseguradores, així com entitats

membres de mercats oficials de valors i entitats participants en els sistemes de compensació i liquidació de valors, s'apliquen les especialitats que per a les situacions concursals estableixi la seva legislació específica, excepte les relatives a composició, nomenament i funcionament de l'administració concursal.

2. Es considera legislació especial, als efectes de l'aplicació de l'apartat 1, la regulada a les normes següents:

a) Articles 10, 14 i 15 de la Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari, així com les normes reguladores d'altres valors o instruments als quals s'atribueixi legalment el mateix règim de solvència que l'aplicable a les cèdules hipotecàries.

b) Article 16 del Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, sobre mesures urgents en matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació.

c) Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, pel que fa al règim aplicable al sistema de compensació, liquidació i registre que regula, i a les entitats participants en els sistemes esmentats i, en particular, els articles 12 bis, 36 quater, 44 bis, 44 ter, 58 i 70 ter.2.f).

d) La disposició addicional cinquena de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, d'adaptació de la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona Directiva de coordinació bancària.

e) Llei 13/1994, d'1 juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, pel que fa al règim aplicable a les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, en l'exercici de les seves funcions.

f) La disposició addicional tercera de la Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital risc i de les seves societats gestores.

g) Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

h) Els articles 26 a 37, tots dos inclosos, 39 i 59 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, i el text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

i) El capítol II del títol I del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.

j) La Llei 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit.

k) La Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.

l) L'article 34 de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.

3. Les normes legals esmentades a l'apartat anterior s'han d'aplicar amb l'abast subjectiu i objectiu que aquelles preveuen a les operacions o els contractes que recullen i, en particular, les referides a les operacions relatives als sistemes de pagaments i de liquidació i compensació de valors, operacions dobles, operacions amb pacte de recompra o es tracti d'operacions financeres relatives a instruments derivats.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.*

Els apartats 1 i 2 de l'article 54 bis queden redactats de la manera següent:

«Article 54 bis. *Condicions per a la gestió transfronterera d'IIC per societats gestores autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE del*

Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, i per a la prestació de serveis en altres estats membres.

1. Les SGIIC autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, poden gestionar IIC establertes en un altre Estat membre, ja sigui directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal, sempre que l'SGIIC estigui autoritzada a gestionar aquest tipus d'IIC. Addicionalment, pot prestar en un altre Estat membre els serveis a què es refereix l'article 40.2 per als quals hagi estat autoritzada.

2. Qualsevol gestora que es proposi gestionar IIC establertes en un altre Estat membre per primera vegada ha de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la informació següent:

a) l'Estat membre en què es proposi gestionar les IIC directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal, o si s'han de prestar serveis a què es refereix l'article 40.2 per als quals hagi estat autoritzada, i

b) un programa d'activitats en el qual s'indiquin, en particular, els serveis que es proposi prestar i s'identifiquin les IIC que es proposi gestionar.»

Disposició final setena. *Modificació del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.*

U. Es modifica l'article segon del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública, que passa a tenir la redacció següent:

«Article segon. *Objecte.*

L'objecte d'aquest capítol és incorporar a l'ordenament jurídic espanyol les disposicions de la Directiva 2002/47/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juny de 2002, sobre acords de garantia financera, així com ordenar i sistematitzar la normativa vigent aplicable als acords de compensació contractual i a les garanties de caràcter financer. S'estableixen, a més, els efectes derivats de l'obertura d'un procediment concursal o d'un procediment de liquidació administrativa sobre els acords i garanties esmentats.

Els articles sisè, apartat 2; novè, apartats 2 a 5; onzè, quinzè, apartat 4; i setzè, apartat 1, no són aplicables en els supòsits en què s'impedeixi o limiti l'execució dels acords sobre garanties financeres o es limiti l'eficàcia dels acords sobre actius pignorat, els acords de liquidació per compensació o els acords de compensació, en els termes que preveuen els capítols VI i VII de la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i la seva normativa de desplegament, o en els termes que prevegin altres normatives aplicables que persegueixin finalitats i disposin de salvaguardes equivalents a les que conté aquesta Llei.

Les disposicions d'aquest capítol s'han d'entendre sense perjudici de la normativa aplicable sobre crèdit al consum i la normativa sobre recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.»

Dos. Es modifica la lletra d) de l'apartat 1 de l'article quart, que passa a tenir la redacció següent:

«d) Els organismes rectors dels mercats secundaris oficials o dels sistemes multilaterals de negociació i les societats que gestionen sistemes de compensació, liquidació i registre de valors i instruments financers, així com les entitats de contrapartida central, agents de liquidació o cambres de compensació a què es refereix la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, i les entitats similars que actuen en els mercats d'opcions, futurs

i derivats, així com els membres i les entitats participants de totes les infraestructures anteriors quan actuïn en la seva condició de tals.»

Tres. S'afegeix la lletra f) a l'apartat 2 de l'article cinquè, amb la redacció següent:

«f) Operacions de comptat sobre els valors negociables que preveu l'article 2, paràgraf primer, de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat domiciliat a la Unió Europea o en un sistema multilateral de negociació.»

Disposició final vuitena. *Modificació de la Llei 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit.*

La Llei 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit, queda modificada de la manera següent:

U. A l'article 2 s'afegeixen els apartats següents:

«1.d) Les empreses de servei d'inversió, definides a l'article 4.1, del Reial decret 217/2008, i les seves sucursals establertes en estats membres diferents a aquells en què tenen la seu.

2. En cas d'aplicació dels instruments de resolució i d'exercici de les competències de resolució que preveu la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, les disposicions d'aquesta Llei també s'apliquen a les entitats financeres, empreses i empreses matriu incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

3. Els articles 6 i 13 d'aquesta Llei no s'apliquen quan sigui aplicable l'article 21 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

4. L'article 4 d'aquesta Llei no s'aplica quan sigui aplicable l'article 59 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.»

Dos. A l'article 3 s'afegeixen els apartats següents:

«7. Entre les mesures de sanejament s'inclouen l'aplicació dels instruments i l'exercici de les competències de resolució que recull la Llei 11/2015, de 18 de juny.

8. Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per sucursal una seu d'explotació que constitueixi una part, desproveïda de personalitat jurídica, d'una entitat i que efectui directament, de manera total o parcial, les operacions inherents a l'activitat d'una entitat.

9. Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per instrument financer:

a) un contracte que doni lloc tant a un actiu financer per a una part com a un passiu financer o instrument de capital per a l'altra part,

b) un instrument especificat a l'annex I, secció C, de la Directiva 2014/65/UE del Parlament i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa als mercats d'instruments financers i per la qual es modifiquen la Directiva 2002/92/CE i la Directiva 2011/61/UE,

c) un instrument financer derivat,

d) un instrument financer primari, o

e) un instrument d'efectiu.

Els instruments que recullen les lletres a), b) i c) es consideren instruments financers només quan el seu valor es derivi del preu d'un instrument financer subjacent, un altre element subjacent, un tipus o un índex.»

Tres. Les lletres d) i e) de l'apartat 1 de l'article 8 queden redactades de la manera següent:

«d) L'exercici dels drets de propietat o d'altres drets sobre instruments financers l'existència o la transferència dels quals suposi una inscripció en un

registre, en un compte o en un sistema de dipòsit centralitzat mantinguts o situats en un Estat membre de la Unió Europea, es regeix per la legislació de l'Estat membre en què s'estableixi o se situï el registre, el compte o el sistema de dipòsit centralitzat en què estiguin inscrits els drets esmentats. A aquests efectes, s'entén per instruments financers tots els indicats a la secció C de l'annex I de la Directiva 2014/65/UE del Parlament i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa als mercats d'instruments financers i per la qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012.

Sense perjudici de l'anterior i del que estableixen els articles 66 i 70 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, les operacions amb pacte de recompra i les transaccions efectuades dins d'un mercat regulat o d'un sistema organitzat multilateral de negociació es regeixen exclusivament per la llei aplicable al contracte que regeixi els pactes o transaccions esmentats.

e) Sense perjudici del que estableixen els articles 66 i 70 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, els acords de compensació contractual i de novació es regeixen exclusivament per la llei aplicable al contracte que regeixi els acords esmentats.»

Disposició final novena. *Modificació del Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de societats de capital.*

S'afegeix una disposició addicional desena al text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, amb la redacció següent:

«Disposició addicional desena.

1. Als efectes de la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, la junta general de les societats cotitzades subjectes a aquesta Llei pot acordar o modificar, per una majoria de dos terços dels vots emesos vàlidament, els estatuts socials mitjançant la indicació que la junta general en la qual es decideixi sobre una ampliació de capital sigui convocada en un termini inferior al que estableix l'article 176 d'aquesta Llei, sempre que la junta esmentada no se celebri en un termini inferior a deu dies a partir de la convocatòria, es compleixin les condicions dels articles 8 a 10 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i l'ampliació de capital sigui necessària per evitar les condicions de resolució que estableixen els articles 19 a 21 de la Llei esmentada.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, no s'apliquen els terminis que preveuen els articles 179.3 i 519.2 d'aquesta Llei.»

Disposició final desena. *Modificació del Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

El Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, pel qual es crea el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 5 queda redactat de la manera següent:

«Article 5. *Entitats adherides.*

1. Totes les entitats de crèdit espanyoles han de pertànyer amb caràcter obligatori al Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit que preveu aquest Reial decret llei.

L'obligació que estableix el paràgraf anterior no és aplicable a l'Institut de Crèdit Oficial.

El Banc d'Espanya ha de comunicar a l'Autoritat Bancària Europea, tan aviat com sigui possible, l'adhesió d'una entitat de crèdit al Fons.

2. Les sucursals d'entitats de crèdit d'estats no membres de la Unió Europea que operin a Espanya s'han d'incorporar al Fons en els supòsits i la forma que es determinin per reglament. No obstant això, quan aquestes entitats ofereixin un nivell de protecció als dipositants igual o superior al que estableixen aquest Reial

decret llei i la seva normativa de desplegament, es pot disposar la seva no-adhesió al Fons.

3. L'incompliment de les obligacions d'una entitat de crèdit enfront del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit es tipifica com a infracció greu de conformitat amb el que estableix la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, llevat que aquest incompliment tingui un caràcter ocasional o aïllat o se solucioni en un període de temps raonable.

El Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit ha de comunicar aquests incompliments al Banc d'Espanya, el qual, després de consultar el Fons, ha d'imposar les mesures necessàries perquè l'entitat torni al compliment de les seves obligacions.

Les entitats de crèdit poden ser excloses del Fons una vegada hagin fracassat les mesures adoptades de conformitat amb el paràgraf anterior. És competent per acordar l'exclusió el titular del Ministeri d'Economia i Competitivitat, a proposta del Banc d'Espanya i amb l'informe previ de la Comissió Gestora del Fons.

4. Les entitats de crèdit que vulguin traslladar la seva activitat a un altre Estat membre de la Unió Europea ho han de comunicar al Fons amb almenys sis mesos d'antelació. Durant el període que transcorri fins al trasllat, l'entitat ha de contribuir al compartiment de garantia de dipòsits en els termes que preveuen aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament.

Les aportacions al compartiment de garantia de dipòsits del Fons per part d'entitats de crèdit que transfereixin la seva activitat a altres estats membres de la Unió Europea i quedin, per tant, subjectes a un altre sistema de garantia de dipòsits, s'han de transferir al sistema esmentat en els termes que es determinin per reglament.

En cap cas s'han de reembossar aportacions abonades abans dels 12 mesos previs al trasllat ni les efectuades en virtut de l'article 6.2.b), i l'entitat en qüestió, abans de transferir la seva activitat, ha de satisfer els imports que hi hagués pendents de desembossar per aportacions aprovades d'acord amb l'article esmentat.»

Dos. Es modifica l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Patrimoni.*

1. Per al compliment de les seves funcions, el Fons es nodreix dels recursos següents:

- a) Les aportacions anuals que preveuen els apartats següents.
- b) Les derrames que efectuï el Fons entre les entitats adherides a aquest, distribuïdes segons la base de càlcul de les aportacions i amb els límits que es determinin per reglament. Aquestes derrames s'han de registrar com a patrimoni una vegada siguin acordades.
- c) Els recursos captats en els mercats de valors, préstecs o qualssevol altres operacions d'endeutament.

En tot cas, quan el patrimoni del Fons sigui insuficient per a l'exercici de les seves funcions, el Fons ha de dur a terme les actuacions necessàries per restaurar-ne la suficiència.

Adicionalment, el compartiment de garantia de dipòsits es pot nodrir dels compromisos de pagament de les entitats enfront del Fons sempre que aquests compromisos:

- a) Estiguin íntegrament emparats per garanties d'actius de baix risc, lliures de càrregues i de lliure disposició per al Fons.
- b) No excedeixin el 30% dels recursos totals disponibles del compartiment.

2. Els recursos obtinguts de conformitat amb l'apartat anterior s'han d'assignar a un dels següents compartiments separats comptablement en què s'ha de dividir el Fons:

- a) Compartiment de garantia de dipòsits.
- b) Compartiment de garantia de valors.

Cada compartiment ha de respondre exclusivament dels costos, despeses i obligacions que li atribueixin de manera expressa aquest Reial decret llei i la seva normativa de desplegament.

En tot cas, el Fons ha d'assignar a cada compartiment les obligacions derivades de la captació dels recursos obtinguts de conformitat amb la lletra c) de l'apartat anterior, atenent la utilització prevista dels recursos captats.

Adicionalment, la contribució de cada compartiment als costos, despeses i obligacions que no s'hagin atribuït expressament a cap compartiment s'ha de calcular en funció de l'import dels dipòsits o els valors que garanteix cada compartiment, en els termes que es determinin per reglament.

3. La Comissió Gestora ha de determinar l'import de les aportacions anuals de les entitats al compartiment de garantia de dipòsits.

Les aportacions anuals es calculen en funció de l'import dels dipòsits garantits de cada entitat i el seu perfil de risc.

El Banc d'Espanya ha de desenvolupar els mètodes necessaris perquè les aportacions siguin proporcionals al perfil de risc de les entitats. A aquests efectes, ha de tenir en compte, entre d'altres, els factors següents:

a) La diferència entre el nivell legal previst per als principals indicadors derivats de la normativa de solvència i el mantingut efectivament per l'entitat.

b) La diferència entre el volum de fons propis i passius computables per al requisit mínim de fons propis i passius admissibles, exigit a l'entitat de conformitat amb la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i el mantingut efectivament per l'entitat.

c) Les directrius que, si s'escau, hagi establert sobre aquesta qüestió l'Autoritat Bancària Europea en virtut de l'article 13.3 de la Directiva 2014/49/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, relativa als sistemes de garantia de dipòsits.

d) La fase del cicle econòmic i l'impacte de les aportacions procícliques.

4. Els recursos financers disponibles del compartiment de garantia de dipòsits han d'assolir com a mínim el 0,8 per cent de l'import dels dipòsits garantits.

No obstant això, el Fons pot sol·licitar a la Comissió Europea que redueixi aquest nivell fins al 0,5 per cent atenent factors com:

a) L'escassa probabilitat que una part significativa dels recursos del compartiment de garantia de dipòsits s'utilitzin per a mesures de protecció dels depositants diferents de procediments de resolució.

b) La probabilitat que les entitats de crèdit es vegin subjectes a procediments de resolució en cas de fallida a causa de l'alt grau de concentració del sector bancari i el gran volum dels actius de les principals entitats.

5. Les aportacions anuals que preveu l'apartat 1.a) al compartiment de garantia de valors no poden superar el 0,3 per cent de l'import dels valors garantits.

6. Les aportacions a un compartiment s'han de suspendre quan el fons patrimonial no compromès en operacions pròpies de l'objecte del compartiment esmentat iguali o superi l'1 per cent dels imports totals garantits pel compartiment.»

Tres. Els apartats 1 i 2 de l'article 8 queden redactats de la manera següent:

«1. El Fons, amb càrrec únicament al compartiment de garantia de dipòsits, ha de satisfer als seus titulars l'import dels dipòsits garantits en els termes previstos per reglament quan es produeixi algun dels fets següents:

a) Que l'entitat hagi estat declarada o es tingui judicialment per sol·licitada la declaració en concurs de creditors.

b) Que, havent-se produït impagament de dipòsits, el Banc d'Espanya determini que l'entitat es troba en la impossibilitat de restituir-los immediatament per raons relacionades directament amb la seva situació financera. El Banc d'Espanya ha de prendre aquesta determinació tan aviat com sigui possible i, en tot cas, ha de resoldre dins del termini màxim que es determini per reglament, després d'haver comprovat que l'entitat no ha aconseguit restituir els dipòsits vençuts i exigibles.

2. El Fons, amb càrrec únicament al compartiment de garantia de valors, ha de satisfer als titulars de valors o altres instruments financers confiats a una entitat de crèdit els imports garantits quan es produeixi algun dels fets següents:

a) Que l'entitat de crèdit hagi estat declarada o es tingui judicialment per sol·licitada la declaració de concurs de creditors, i aquestes situacions comportin la suspensió de la restitució dels valors o instruments financers; no obstant això, no és procedent el pagament d'aquests imports si, dins del termini previst per reglament per iniciar-ne el desembossament, s'aixeca el concurs esmentat.

b) Que, havent-se produït la no-restitució dels valors o instruments financers, el Banc d'Espanya determini que l'entitat de crèdit es troba en la impossibilitat de restituir-los en el futur immediat per raons relacionades directament amb la seva situació financera. El Banc d'Espanya ha de prendre aquesta determinació tan aviat com sigui possible i, en tot cas, ha de resoldre sobre la procedència de la indemnització dins del termini màxim que es determini per reglament.»

Quatre. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'apartat 1 de l'article 10, amb la redacció següent:

«Addicionalment, han de quedar garantits els dipòsits següents, independentment del seu import, durant tres mesos a comptar del moment en què s'hagi abonat l'import o a partir del moment en què els dipòsits esmentats hagin passat a ser transferibles legalment:

a) Els procedents de transaccions amb béns immobles de naturalesa residencial i caràcter privat.

b) Els que es derivin de pagaments rebuts pel dipositant amb caràcter puntual i estiguin lligats al matrimoni, divorci, jubilació, acomiadament, invalidesa o mort.

c) Els que estiguin basats en el pagament de prestacions d'assegurances o en la indemnització per perjudicis que siguin conseqüència d'un delictes o d'un error judicial.»

Cinc. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Mesures de suport a la resolució d'una entitat de crèdit.*

1. Per al compliment de la funció que preveu l'article 4 i en defensa dels dipositants els fons dels quals estan garantits i del mateix Fons, aquest pot adoptar mesures de suport a la resolució d'una entitat de crèdit amb càrrec al compartiment de garantia de dipòsits.

A aquests efectes, quan una entitat de crèdit es trobi en un procés de resolució de conformitat amb el que disposa la Llei 11/2015, de 18 de juny, el Fons, dins del

marc del pla de resolució aprovat, ha de participar en el finançament de la resolució d'entitats de crèdit d'acord amb l'article 53.7 de la Llei esmentada.

2. El Fons pot sol·licitar a la Comissió Rectora del FROB la informació relativa al procés de resolució necessària per facilitar la seva participació d'acord amb el que preveu aquest article. Amb el trasllat d'aquesta informació, el Fons queda sotmès al règim de deure de secret que preveu l'article 59 de la Llei 11/2015, de 18 de juny.

3. El FROB ha de determinar, després de consultar-ho amb el Fons, l'import de què aquest sigui responsable. En tot cas, el Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit no pot assumir un cost financer superior al més petit de les quanties següents:

a) La quantia del desembossament que hagi hagut d'efectuar en cas d'optar, en el moment d'obertura del procés de resolució, per fer el pagament dels imports garantits en cas de liquidació de l'entitat. Si, d'acord amb la valoració posterior que preveu l'article 5.3 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, es conclou que la contribució del Fons a la resolució ha estat més gran que les pèrdues netes en què hagi incorregut en cas de liquidació d'acord amb la legislació concursal, el Fons de resolució nacional ha de pagar al Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit la diferència entre les dues quanties.

b) El 50 per cent del nivell objectiu fixat per al compartiment de garantia de dipòsits en virtut de l'article 6.4.

4. Quan el Fons efectui pagaments en el context d'un procediment de resolució bancària, té dret a reclamar a l'entitat de crèdit de què es tracti un import igual als seus desembossaments.

5. Excepcionalment, sempre que no s'hagi iniciat un procés de resolució, el Fons pot utilitzar els seus recursos per impedir la liquidació d'una entitat de crèdit quan:

a) El cost d'aquesta intervenció sigui inferior al pagament dels imports garantits en cas de materialitzar-se la liquidació.

b) S'imposin a l'entitat de crèdit mesures específiques de retorn al compliment de la normativa de solvència, ordenació i disciplina.

c) Es condicioni la intervenció al compromís de l'entitat de garantir l'accés als dipòsits garantits.

d) El fons consideri assumible el cost amb càrrec a les contribucions ordinàries o extraordinàries de les entitats adherides.

Les condicions anteriors es poden especificar per reglament.»

Sis. S'afegeix un nou article 12, amb la redacció següent:

«Article 12. *Proves de resistència.*

1. El Banc d'Espanya ha de sotmetre el Fons, almenys cada 3 anys, a proves de resistència de la seva capacitat per fer front a les obligacions de pagament en situacions de tensió.

2. El Fons ha de facilitar al Banc d'Espanya la informació necessària per efectuar les proves de resistència. El Banc d'Espanya únicament pot utilitzar aquesta informació per dur a terme les proves esmentades, i no l'ha de conservar més temps del necessari per a aquestes finalitats.»

Set. S'afegeix una disposició addicional, amb la redacció següent:

«Disposició addicional primera. *Divisió en compartiments del patrimoni del Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit.*

Els drets adquirits i les obligacions contretes pel Fons de Garantia de Dipòsits d'Entitats de Crèdit abans de la data d'entrada en vigor de la Llei 11/2015, de 18 de

juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, s'han d'atribuir exclusivament al compartiment de garantia de dipòsits.»

Vuit. S'afegeix una disposició addicional, amb la redacció següent:

«Disposició addicional segona. *Termini per a la dotació del Fons de Garantia de Dipòsits en Entitats de Crèdit.*

1. El nivell de recursos financers del Fons de Garantia de Dipòsits en Entitats de Crèdit que exigeix l'article 6.4 s'ha d'assolir no més tard del 3 de juliol de 2024.

Sense perjudici del que preveu el paràgraf anterior, l'obligació de les entitats de contribuir únicament neix quan el Fons exigeixi, amb especificació de la quantia corresponent per a cada entitat, les contribucions ordinàries o extraordinàries, sense que se'n puguin derivar obligacions generals de contribució prèvies a aquest moment.

2. En cas que en el període comprès entre l'entrada en vigor de la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i el 3 de juliol de 2024 els recursos financers disponibles assoleixin el nivell que preveu l'apartat anterior, però posteriorment es redueixin per sota de dos terços del nivell esmentat, les aportacions anuals al compartiment de garantia de dipòsits s'han de fixar en una quantia que permeti recuperar el nivell objectiu en un termini màxim de sis anys.

3. Així mateix, el termini que preveu l'apartat 1 es pot prorrogar fins al 3 de juliol de 2028 si entre l'entrada en vigor de la Llei 11/2015, de 18 de juny, i el 3 de juliol de 2024 els pagaments efectuats pel compartiment de garantia de dipòsits superen el 0,8 per cent dels dipòsits garantits a 3 de juliol de 2024.»

Disposició final onzena. *Modificació de la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral.*

La disposició addicional setena de la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral, queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional setena. *Normes aplicables en les entitats de crèdit.*

U. Indemnitzacions per terminació del contracte.

1. Les entitats participades majoritàriament o suportades financerament pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (d'ara endavant, FROB), o les que siguin objecte de mesures de resolució i requereixin finançament del Fons de resolució nacional o del Fons únic de resolució europeu, no poden satisfer en cap cas indemnitzacions per terminació de contracte que excedeixin la més petita de les quanties següents: a) dues vegades les bases màximes resultants, respectivament, de les regles 3a i 4a de l'article 5.3 a) del Reial decret llei 2/2012, de 3 de febrer, de sanejament del sector financer; o b) dos anys de la remuneració fixa estipulada.

2. S'exceptua de la regla anterior el cas dels administradors i directius que s'hagin incorporat a l'entitat o al seu grup amb posterioritat o de manera simultània a la presa de participació o suport financer del FROB o al finançament del Fons de resolució nacional o del Fons únic de resolució europeu; en aquest cas, el Banc d'Espanya, a la vista de les condicions estipulades contractualment i dels resultats del pla de sanejament, pot autoritzar quantitats superiors a les resultants d'aplicar les bases resultants de les regles 3a i 4a de l'article 5.3 a) del Reial decret llei 2/2012, de 3 de febrer, però sempre amb el límit de dos anys de la remuneració fixa estipulada originàriament.

Dos. Extinció del contracte de persones que exerceixin càrrecs d'administració o direcció en una entitat de crèdit per raó d'imposició de sancions.

1. La imposició de les sancions a què es refereixen els articles 100 i 101 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, i els articles 86 i 87 de la Llei 11/2015, de 18 de juny, de recuperació i resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, a les persones que exerceixin càrrecs d'administració o direcció en una entitat de crèdit en virtut d'un contracte de treball, incloses les relacions laborals de caràcter especial del personal d'alta direcció, es considera, als efectes de la legislació laboral, incompliment contractual greu i culpable i, per tant, causa d'acomiadament disciplinari, i pot donar lloc a l'extinció del contracte per part de l'empresari.

2. Així mateix, la imposició d'aquestes sancions es considera causa justa d'extinció o resolució dels contractes que tinguin una naturalesa diferent de la laboral.

3. En els supòsits d'extinció del contracte de conformitat amb el que preveuen els apartats anteriors, les persones que exerceixin càrrecs d'administració o direcció en una entitat de crèdit no tenen dret a cap indemnització per l'extinció esmentada, sigui quina sigui la seva quantia o la seva forma, i independentment de la norma jurídica, contracte, acord o pacte laboral individual o d'origen col·lectiu i contracte, acord o pacte de naturalesa civil o mercantil en què es prevegi el pagament de la indemnització.

Tres. Suspensió del contracte de persones que exerceixin càrrecs d'administració o direcció en una entitat de crèdit.

1. El contracte de treball o de qualsevol altra naturalesa de les persones que exerceixin càrrecs d'administració o direcció en una entitat de crèdit es pot suspendre per les causes següents:

a) Quan, de conformitat amb l'article 112 de la Llei 10/2014, de 26 de juny, es disposi la suspensió provisional de les persones que ocupin càrrecs d'administració o direcció a l'entitat de crèdit i apareguin com a presumptes responsables d'infraccions molt greus.

b) Quan, en els supòsits que preveu la Llei 10/2014, de 26 de juny, o la Llei 11/2015, de 18 de juny, el supervisor o les autoritats de resolució competents acordin la substitució provisional dels òrgans d'administració o direcció de l'entitat de crèdit.

2. La suspensió del contracte a què es refereix l'apartat anterior ha de tenir la mateixa durada que la suspensió provisional o la substitució provisional acordades, i suposa l'exoneració recíproca de les obligacions de treballar o prestar serveis i de remunerar pel treball o per la prestació d'aquells.»

Disposició final dotzena. *Modificació de la Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit.*

La Llei 10/2014, de 26 de juny, d'ordenació, supervisió i solvència d'entitats de crèdit, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 70 queda redactat de la manera següent:

«Article 70. *Causas d'intervenció i substitució d'administradors.*

1. És procedent la intervenció d'una entitat de crèdit o la substitució provisional del seu òrgan d'administració o d'un o diversos dels seus membres en els supòsits següents:

a) D'acord amb el que preveu la Llei 11/2015, de 18 de juny, de resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió.

b) Quan hi hagi indicis fonamentats que l'entitat de crèdit estigui en una situació diferent de les previstes en l'àmbit d'aplicació de la Llei 11/2015, de 18 de

juny, però de gravetat excepcional i que en pugui posar en perill l'estabilitat, liquiditat o solvència.

c) Quan s'adquireixi una participació significativa en una entitat de crèdit sense respectar el règim que preveu aquesta Llei o quan hi hagi raons fonamentades i acreditades per considerar que la influència exercida per les persones que la posseeixin pugui ser en detriment de la gestió sana i prudent d'aquesta, que danyi greument la seva situació financera.

2. Les mesures d'intervenció o substitució a què es refereix aquest article es poden adoptar durant la tramitació d'un expedient sancionador o independentment de l'exercici de la potestat sancionadora.»

Dos. L'article 73 queda redactat de la manera següent:

«Article 73. *Contingut de l'acord d'intervenció i substitució.*

1. L'acord ha de designar la persona o persones que hagin d'exercir les funcions d'intervenció o hagin d'actuar com a administradors provisionals, i ha d'indicar si aquestes persones han d'actuar de manera conjunta, mancomunada o solidària. Les persones designades han de tenir la capacitat, la qualificació professional i els coneixements adequats per exercir aquestes funcions, així com no estar incurses en conflicte d'interès.

Així mateix, l'acord ha de determinar si la intervenció esmentada suposa la substitució del seu òrgan d'administració o d'un o diversos dels seus membres, i si l'administrador provisional pot exercir les seves funcions en col·laboració amb l'òrgan d'administració.

2. L'acord esmentat, de caràcter executiu des del moment en què es dicti, ha de ser objecte de publicació immediata al «Butlletí Oficial de l'Estat» i d'inscripció als registres públics corresponents. La publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» determina l'eficàcia de l'acord davant tercers.

3. Quan sigui necessari per a l'execució de l'acord d'intervenció o de substitució dels administradors, es pot arribar a la compulsió directa per a la presa de possessió de les oficines, llibres i documents corresponents o per a l'examen d'aquests últims, sense perjudici del que preveu l'article 96.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. El Banc d'Espanya pot modificar, motivadament i pel procediment que preveu aquest capítol, la mesura d'intervenció o substitució quan així ho exigeixin les circumstàncies.»

Disposició final tretzena. *Modificació de la Llei 22/2014, de 12 de novembre, per la qual es regulen les entitats de capital de risc, altres entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat i les societats gestores d'entitats d'inversió col·lectiva de tipus tancat, i per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.*

Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 81, que queden redactats de la manera següent:

«Article 81. *Condicions per a la gestió transfronterera d'ECR i EICC per part de societats gestores autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, i per a la prestació de serveis en altres estats membres.*

1. Les SGEIC autoritzades a Espanya de conformitat amb la Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2011, poden gestionar ECR i EICC establertes en un altre Estat membre, ja sigui directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal, sempre que l'SGEIC estigui autoritzada a gestionar aquest tipus d'entitats d'inversió. Addicionalment, pot prestar en un altre Estat

membre els serveis a què es refereix l'article 42.4 per als quals hagi estat autoritzada.

2. Tota gestora que es proposi gestionar una ECR o EICC establerta en un altre Estat membre per primera vegada ha de comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la informació següent:

- a) l'Estat membre en el qual es proposi gestionar l'ECR o EICC,
- b) si la gestió s'ha de fer directament o mitjançant l'establiment d'una sucursal, o si s'han de prestar serveis a què es refereix l'article 42.4 per als quals hagi estat autoritzada, i
- c) un programa d'activitat en què s'indiquin, en particular, els serveis que es proposi prestar i s'identifiquin les ECR o EICC que es proposi gestionar.»

Disposició final catorzena. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència sobre legislació mercantil i processal, bases de l'ordenació de crèdit, banca i assegurances, i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

Les disposicions finals primera a tretzena es dicten a l'empara del títol competencial expressat a les normes que són objecte de modificació per part d'aquestes disposicions.

Disposició final quinzena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorporen parcialment al dret espanyol la Directiva 2014/49/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, la Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, i la Directiva 2013/50/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre de 2013.

Disposició final setzena. *Facultat de desplegament.*

El Govern pot dictar les normes reglamentàries necessàries per desplegar el que disposa aquesta Llei.

Disposició final dissetena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de publicar-se al «Butlletí Oficial de l'Estat».
2. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior:
 - a) Les normes sobre recapitalització interna que conté el capítol VI entren en vigor l'1 de gener de 2016.
 - b) El que preveu el nou article 12.1 introduït per la disposició final desena en el Reial decret llei 16/2011, de 14 d'octubre, no entra en vigor fins al 3 de juliol de 2017.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 18 de juny de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY